

મધ્ય મદહયાત

II 106
1903

મધ્ય મદહયાત

— ❦ —

૬૨૬ અખાન ઔર ગુજરાતી કરદાંસે.

બપાકે પ્રસિધ્ધ કરનેવાલા

બુકસેલર ગોકળદાસ મુળચંદ શાહ

ભાવનગરવાળા.

અમદાવાદ

આસ્તોદીયાની સડક ઉપર શા. લલુલાહ

મુરચંદના મકાનમાં અમદાવાદ સમાચાર

પ્રેસમાં શા. ગોકળદાસ ભોનીચંદ

બાપી પ્રસિધ્ધ કર્યાં.

સંવત ૧૯૫૮.

સને ૧૯૦૨.

જુરુ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

૬૨૫

૬૧૬૮:૨ ૧૬૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક

૬૨૫

વર્ગીક

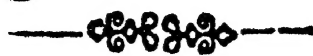
પુસ્તકનું નામ

ગીતા ગોવિંદ ગદ્યવાંન

વિષય

૬૧૬૮:૨ ૧૬૮

મજમુએ મદહયાત.

મુનાબત બદરગાહે કાદીયુલહાબત.

દાંપ મેરે અબ મોલા મુસતફાકે વાસ્તે;
ફઝલકર મુજપુર મુ શીદદીકે સફાકે વાસ્તે,
દુરકર શૈતાંકો ઉમરે આવફાકે વાસ્તે
વસ્ત્રલે ઉસમાનસે સાદીબ હયાકે વાસ્તે,
હો કરી મુલઅકુ તુ શેરે ખુદાકે વાસ્તે. ૧

રોઝોશબ મુજબેકલી હયે અબ હુવાહું ના ઉમેદ
ગર ખુદા હો દુસરા તો બ કહુ મેં હસકો બેદ,
હયે દીલે ખીમારમેં મેરે પરૈશાનીકા છેદ,
પુર ગુનાહ હું રશીયાહહું અયખુદા કર મુંહસકેદ;
ઉસ હુસૈને પાક શાહે કર બલાકે વાસ્તે. ૨

અઝ તુફૈલે ફાતમ્હદે ઇસ દુખ્યારે દલકો એન,
ઐાર કુખા આંસુ કે પાણી ખીચ રખ મેરેદો નૈન,
તુ ગુનાહગારોંકા વાલી કર અદા મુજ સરસે દન,
હક તેરે પેહછાનનેકા કર ઈનાયત મુજકો એન;
હમઝા વ અખ્યારા હઝરતકે અચાકે વાસ્તે. ૩

યા ઈલાહુલ આલમીંકર બજકો અબ ગમસે ખલાસ,
યા મુહબ્બતકા નશાં દે યા ખુલાસે અપને પાસ,
બેતારહ આકર ફંસાહું હૈ લઈ મુજ આસપાસ,
આશ રખ મગતાહું સાહેબ મુજકો મત કરમે નીરાસ.
નોજવાં વ નૌશ હેઝ એનુંલ અબકે વાસ્તે. ૪

બદતરીને બદકહુ અચ ખાલીકે હર દોસરા,
બેસફાહુ પુર જફાહુ નહીં હયે મુજદસા દુસરા;
લુત્ફ તેરેકા વલંકીન હએ મુજે અબ આસરા,
દુર કુન અઘમા બવકતે મર ગઈ ખન્નાસરા,
બાકરો બાકર મુકરરીબ ઓહ્યાકે વાસ્તે, ૫
મુજકો તેરે શગલમેં રખ દમ બદમ અચ રખના,
શીર અપસકી રાહમેં તુ મર તો મતવાલા બના,
હરધડી અપની ઈબાદતમેં તું રખ અચકીબરયા.

ખવાખમેં એકદીન દીખા હજરત નખીકા તુ લકા,
 મુસા વ કાઝીમ અલી મુસી રહાકે વાસ્તે. ૬
 હયે શરીઉલ મુઝનખી શહે તકી બરહકે ઈમામે;
 ઉનકી હુરમતસે બખશદે આસીયાં સખ ખાસોઆમ,
 અયખુદા તેરી મુહબ્બતકા પીલા મુજ બરકે જામ,
 અખર તુજ રહમતકા મુજ આલુદગી પરમુખો-શામ.
 કર સદા નાઝીલ તકીએ બેસીયાકે વાસ્તે,
 અય ખુદાવંદા બહકકે શાહ હસનુલઅસકરી.
 હો મુજે હાસીલ હમેશા શરઅકી ફરમાખરી;
 ઝોર મેરે ઈસ નફસે ઝાલીમ પર મુજે દે કાદરી,
 મુજ દીલે વહશીકા તેરી યાદમેં રખ હાઝરી.
 મેહદીએ હાદી ઇમામે રાહનુ માકે વાસ્તે,
 હયે મેરે ઇસ દીલકે ઉપર જા સદા ઇસ્ત્યાંકા રંગ;
 ઝોર દુષ્ટકે શીરકેસે લાચાર આયા હું બતંગ,
 સય્યદા તેરી તલબકા તું લગાદે મુજકો રંગ.
 હયે વલે ઉમ્મીદ ગર ઇરફાનકા પાઝિં નેહંગ.
 ખુ હનીફાસે ઈમામે પારસાકે વાસ્તે; ૭
 અય ગરીબુલ્લાહ ગુનાહા ગર કીએ લાંખો હઝાહ,
 રખ વલી “લા તકનતુ મીન રહમતુલ્લાહ” કા ઉધાર,
 હરખડી હરલેહઝા મતકર દીલકો અપને બેકરાર,
 હક કરેલા રહમ બદોપર અપસકા બેશુમાર;
 પીર મુહમ્મદહીં શહે મુશકીલ કુશાકે વાસ્તે.

મદેહ.

રખે હયે દોસ્તો તો ઇઝ્ઝોશાં કલમા મોહમ્મદકા,
 પદા કરતે હયેં સારે કુદસ્યાં કલમા મોહમ્મદકા;
 હયે બેશક તાઝગીએ બાગે જાં કલમા મોહમ્મદકા,
 હયે મીઠતાએ શુલીસતાંને જુના કલમા મોહમ્મદકા,
 બરાએ નારે રોઝખ હયે અમાં કલમા મોહમ્મદકા
 રખોઅય મોઅમીનો વીરદેઝખાં કલમા મોહમ્મદકા. ૧
 જો ઈસ કલમેકો પઢતા હયે હમેશા શાદ રેહતાહયે,
 ઈસી કલમેકે બાઈસ દીકા રસતા હાય આતા હયે.
 યે બેશક કલમએ તય્યબ હયે ઈસકા રતબા આલાહે,
 યે તોશા આકીલતકા હએ યે સૈદા આખર તકા હયે.
 કરેગા મુશકીલેં હલ બેશુમાં કલમા મોહમ્મદકા;

ગીરફતારે મુસીબત ગરચે કપસા કાઈ ઈનસાં હો.
 પઢે ચે કલમએ તથ્યબતો મુશ્કીલ ઉસકી અસાંહો,
 બરીકલે માફ રોશનદીલ હો કામીલ ઉસ્કા ઈમાંહો;
 ફલક બેમેહરકી ગરદમેસે ઉસહા કુછ ન તુકસાહો,
 ક હૈ ચે મોઅજબે અગનો અમાં કલમા મોહમ્મદકા.
 રખો અય મોઅમીનો વીરદે જ્યાં કલમા મોહમ્મદકા, ૩
 ઇસીસે દોસ્તો આઈનએ દીલકી સફાઈ હયે;
 ઇસીસે જાકો તકવીટત તુચે દીલકો રોશનાઈ હયે;
 ચે વો હયે કલમએ તથ્યબ જીસે પઢતી ખુદાઈ હએ,
 ઇસીસે હોતી ખીમારેમુસીબતકી દવાઈ હયે.
 પડા કરતેચે ઈઆએ જમાં કલમા મોહમ્મદકા.
 રખો અયમો અમીનો વીરદે જ્યાં કલમા મોહમ્મદકા. ૪
 ચે કલમા તુરસે ઇરફાનકે મઅમુર કરદેગાં.
 ચે કલમા દોલતે દીદારસે મસરર કરદેગા.
 ચે કલમા સખ્તીએ જાં કંદનીકો દુર કરદેગા,
 અધીરી ગોરકી ખુલમાતકો કાપુર કરદેગા,
 દીયા હો જાગગા રોશન વહાં કલમા મોહમ્મદકા,
 રખો અય મોહમીનોવી રદે જ્યાં કલમા મોહમ્મદકા. ૫
 ઇસી કલમેકી બરકતસે તુ પુલસે પાર ઉતરેમા,
 કદમ તેરા રપે મઝબુત પરસેબી ન સરકેગા;
 મુસીબગમેં બલામેં રંજમેં ચે કામ આએગા,
 ખુદા ઉસકે સખ્તસે જીરમો ઇસયાં અપુ કરદેગા,
 તુમહેં દીલવાએગા બાગે જીના કલમા મોહમ્મદકા,
 રખો અય મોઅમીનોવીદદે જ્યાં કલમા મોહમદકા. ૬
 ઈસી કલમેસે હોગા પક્ષએ મીઝાં તેરા બારી,
 મીટની નામ એ આમાલસે તેરી ખતા સારી,
 પઢો તુમ ઉસ્કા દેગા બાગે જન્મત હઝરતે બારી,
 લંબે ગુચેપે હો કયું કર ન ઝીકહે ઉસ કલમેકા બારી;
 પઢે હયે ઇદતીએ બોરતાં કલમા મોહમ્મદકા.
 રખો અય મોઅમીનો વીરદે જ્યાં કલમા મોહમ્મદકા. ૭
 જો ઇસ કલમેસે મુનકીર હયેમકાં ઉસ્કા જહન્નમ હયે,
 વો બેશક મોરીદે કેહરે ખુદાએ જીનો આદમ હયે;
 મુકીદ હયે જો કે ઉસ્કો ઉસ્કારોએ હસર કયા ગમ હયે;
 ખુદાએ મેહરબાં હયે મેહરબાં વો શાદો ખુરરમ હયે,
 કરેગા દુર ગમકો બેગુમા કલમા મોહમદકા,
 રખો અય મોઅમીનો વીરદે જ્યાં કલમા મોહમદકા. ૮
 પઢા કરતેચે ઇસકો મુરસલી ઓર અખીયા યારો,
 હુએ હએ જીસકે પઢનેસે હઝારોં આદ્યા યારો;

યે વેા કલમા હયે પઢતે હયે જીસે સખ અતકયાયારો,
 પઢે કયુકર ન શીર સીદકો સદાસે અશકયા યારો:
 હરએક આરીફ કાહયે તઅવીઝનાં કલમા મોહમદકા,
 રખો અય મોઅમીનો વીરદે ઝળાં કલમા મોહમદકા. ૯
 યે તુસખા આઝમુદા હયે ખગોરો જાનો દીક્ક મુનસો,
 પઢે વઢને સદર જો સીદકસે હો આ વઝુ ઉસકો;
 ન જીં થુકે ન ઉસકો ઝેહમતે ખીમારીઅ સીલહો,
 અગરએ લાખ પરચરકી તરહ હો સખત દીલ યારો,
 તો ઉસકો નર્મ કરદે મોમસા કયમા મોહમદકા,
 રખો અય મોઅમીનો વીરદેઝળાં કલમા મોહમદકા. ૧૦
 પઢે હયે દામીલાને અશં ઝોર અહલે ફલક ઇસકો,
 ખુશીસે પઢતે હયે સખ હુરો ગીલમાનો મલક ઇસકો;
 પઢાકર જીસમેં હયે નખ તલક જાં જહાં તલક ઇસકો,
 “વહા” સુન ઝોર ઇનાયત છોડકર તુ મત મટક ઇસકો;
 કરંમા દીલકો રોસત શમઅશા કલમા મોહમદકા,
 રખો અય મોઅમીનો વીરદે ઝળાં કલમા મોહમદકા. ૧૧

મદદ મદીનએ મુનવરા.

દીખા મુજકે મદીના અખ મદીનેમેં લીજા યારખ,
 અરશકા હયે નગીના રે મદીનેમેં લીજા યારખ;
 હઝારાં હૈફ જીના રે ન દેખા જીન મદીનારે,
 સટા હયે દીલસે ઝીનારે મદીનેમેં લીજા યારખ.
 ખુદાયા પુરી મેદી આસ ઇનાયતકર તુ તેરી દાસ,
 લીજા મુજકો મદીને પાસ મદીનેમેં લીજા યારખ,
 અરઝ કરતા હું મૈં તુજસુ ખુદાયા ખખશ મુજકો તુ,
 જો મુજસે દુરકર ગમકાં મદીનેમેં લીજા યારખ,
 મદીના સખસે હયે જેહતર ખુદાકા હયે વહાં દીલખર,
 શરફ રખકા હયે ઉસ જગપર મદીનેમેં લીજા યારખ,
 મદીના અખ દીખા મુજકો મદીને ખીબ્ય લેજા તુ,
 તેરી લુદો ઇનાયતસું મદીનેમેં લીજા યારખ,
 મદીના શેહર મુજ બાવે મદીના યાદ મુજ આવે.
 મેરા દીલ દેખને ચહયે મદીનેમેં લીજા યારખ,
 ખુદાયા કર કરમ તેરા મદીનેકા કર ફેરા,
 તરસતા હયે સો જીમેશ મદીનેમેં લીજા યારખ,
 ખરસતા હયે ખુદાયા નુર મદીના નુરસે બરપુર,
 વહાં સખ અમતાં મઅમુર મદીનેમેં લીજા યારખ,
 મદીના સખસે હયે આલા ખીસર જાવે કુપી ખાલા,
 ન ધર યાદ આવે નહ સાહ્યા મદીનેમેં લીજા યારખ,
 મદીના જીન દેખા એકખાર રહા; મુશતાક હો ઉસકાર,
 “હખીખુદલાહ” કહે એકખાર મદીનેમેં લીજા યારખ.

મદ્દેહ કચખચે મુચખખમા.

ઈલાહો ચે તમન્ના હયે હરમકી રાહકો દેખું,

કહીં ઉસ દોનો આલમકી ઝીયારત ગાહકો દેખું;

જો તુ આહે તો મેં ઉસ ખાનચે દીલખ્વાહકો દેખું,

નહીં જી આહતા દુન્યા કે ઇજ્જતે જાહકો દેખું;

તમન્ના હયે અબ ઈન આંખોસે બૈતુલાહકો દેખું,

દીર ઉસકો દેખકર બૈતે રસુલાહકો દેખું.

જહાંકી સૈરસે દીલ સૈર બસ મેં હોચુકા યારબ,

ન રખ દુન્યાકે રંજે ગગમેં મુજકો મુબતલા યારબ,

કહીં અબ તો હરીમેં ખાનચે કઅબા દીખા યારબ,

કુશલ ઇસ ખીસતહહાસો ખીસતહદીલકીદુ આ યારબ;

તમન્ના હયે અબ ઇન આંખોસે બૈતુલાહકો દેખું,

દીર ઉસકો દેખકર બૈતે રસુલાહકો દેખું.

ગમી દેખી ખુશી દેખી બલા દેખા ખુરા દેખા,

નયા જો દેખનાબી સો વો ઇસ દુનયામેં આ દેખા;

ચે માના હમને આકર યહાં તમાશા ખુશસા દેખા,

ન દેખા ખાનચે કઅબા તો ઈન આંખોસે કયા દેખા;

તમન્ના હયે અબ ઇન આંખોસે બૈતુલાહકો દેખું,

દીર ઉસકો દેખકર બૈતે રસુલાહકો દેખું.

યહી જી આહતા હયે બસકે મેં હર કામકો છોડું,

ઝાર ઈસ દુન્યાએડું કે હર ખ્યાલે ખામકો છોડું,

મીલાકર ખાકમેં દુન્યાકે નંગો નામકો છોડું,

તમન્ના હયે અબ ઇન આંખોસે બૈતુલાહકો દેખું,

દીર ઉસકો દેખકર બૈતે રસુલાહકો દેખું.

તમન્ના હયે કે મેરા હાથ હો કઅબેકા દામાં હો,

તો અરઝે હાલે દીલ મઈલાસે હો અરમે ગીરયાંહો;

નીકાચુ દીલસે હસરત જો કે હસરત દીલમેં પીન્દાહો,

ચે દેખા આહીએ કબ હો જો તસકીને દીલો બાંહો,

તમન્ના હયે અબ ઈન આંખોમેં બૈતુલાહકો દેખું,

દીર ઉસકો દેખકર બૈતે રસુલાહકો દેખું.

અઝીમ ઇસ ખીરમને ગેતીસે હયે ચેકદાનચે કઅબ,

મુશરરફ લાખ મમમુરોસે એક વીરાનચે કઅબા,

બડા હુશયાર હયે વો જો કે હયે દીવાનચે કઅબા,

બહોત દીલમેં મેરે હયે ઈશત્યાકે ખાનચે કઅબા,

તમન્ના હયે અબ ઇન આંખોસે બૈતુલાહકો દેખું,

દીર ઉસકો દેખકર બૈતે રસુલાહકો દેખું.

બધાં હોસ કે ઉસ બઈતે અતહરકી શરાફતકા,
 હયા હઝરતને જબ યસરબકો વાંસે હઝમ હીજરતકા,
 તો ફીર ફીર દેખતે જાતે યા યે હાલ હઝરતકા,
 બલા કયું કર ન દીલકો શાક હો ઉસકી ઝીયારતકા,
 તમન્ના હયે અબ ઈન આંખોંસે બૈતુલ્લાહકો દેખું,
 ફીર ઉસકો દેખકર બૈતે રસુલુલ્લાહકો દેખું. ૭
 તમન્ના હયે વહાં મૈ તાઅતે મૈલા કર દીનરાત,
 પકડકર દાગને કઅબેકો બસ રોયા કરં દીનરાત,
 ન કુછબી હો શકે તો બસ યે તોર અપના કરં દીનરાત,
 અદબસે ખાનએ કઅબેકોહીં દેખા કરં દીનરાત,
 તમન્ના હયે અબ ઈન આંખોંસે બૈતુલ્લાહકો દેખું,
 ફીર જીસકો દેખકર બૈતે રસુલુલ્લાહકો દેખું. ૮
 જો ચાહા મોર આઝઝને કે જાઉ બૈતે અતહરમેં,
 ખુદાને ઉસકો પોહંચાયા લગા પાએ કપુતરમેં,
 તો મીરઝે માર મૈબી નીતવાહું બલકે દાવરમેં,
 ખુદા જલદીસે પોહંચાએ મુજેબી યુંહી ઉસ ઘરમેં,
 તમન્ના હયે અબ ઈન આંખોંસે બૈતુલ્લાહકો દેખું.
 ફીર ઉસકો દેખકર બૈતે રસુલુલ્લાહકો દેખું. ૯
 પસંદ આઈ અબસ ઈનસાનકો અફઝાયશે ફુન્યા,
 ખીજડ જાવેગી દમમેં દમમેં સબ આરાયશે ફુન્યા,
 ઈલાહી મેરે દાગનસે હો દુર આલાયશે ફુન્યા,
 ન હો દીલમેં મેરે કુછ ખવાહીસે જોખાયશે ફુન્યા,
 તમન્ના હયે અબ ઈન આંખોંસે બૈતુલ્લાહકો દેખું
 ફીર ઉસકો દેખકર બાઈતે રસુલુલ્લાહકો દેખું. ૧૦
 ખુશા હાસે ગરીબાં જો હરમકી રાહ ચલતોં હયે,
 હરમમેં જાકે સુરત આશકોંકીશી બદલતે હયે,
 ગુબાર આલુદા ઉતકો દેખકર બસ દીલ પીલગતે હય,
 હમારે દેખએ અરમાન દીલકે કબ નીકલતે હયે
 તમન્ના હયે અબ ઈન આંખોંસે બૈતુલ્લાહકો દેખું,
 ફીર ઉસકો દેખકર બાઈતે રસુલુલ્લાહકો દેખું. ૧૧
 ન સમજે તુંમ કે મુલક હીદમેં મઘ આરમીદા હું,
 નેહાયત દીલ તપીદાહું બડા આફત રસીદાહું,
 બહોત હાલાસે બેદીતેસે યહાંકે ગમકશીદાહું,
 બહોતહી અબ તો મઘ દીદાર કઅબેકા ન દીદાહું,
 તમન્ના હયે અબ ઈન આંખોંસે બૈતુલ્લાહકો દેખું,
 ફીર ઉસકો દેખકર બાઈતે રસુલુલ્લાહકો દેખું,
 દીખા અબ મેરે મહલા તું મુજે બાઈતુલ અતીક અપના,
 યહાંકે રેહસે પાતા હયે એક એકદમ ચેક અપના,

ઈલાહી જો તેરા ફઝલો કરમ હોવે રશીક અપના,
તો શીર ક્યું કરન હુઁ આસાન સામાન તરીકે અપના;
તમના હયે અબ ઇન આંખોંસે ઐતુલ્લાહકો દેખું,
શીર ઉસકો દેખકર ખેતે રસુલુલ્લાહકો દેખું. ૧૩

ઈલાહી સબ તેરે હામીદ હયેં ઓર મહમુદ તુહી હયે,
ઇબાદત ખાનએ કઅમેમેંબી મકસુદ તુહી હયે,
બસુએ કાબલા સીજદા હયે મગર મસજુદ તુહી હયે;
ખુદાવંદા હમેં ઇસ કસ્દમેં મકસુદ તુહી હયે,
તમના હયે અબ ઇન આંખોંસે ઐતુલ્લાહકો દેખું.
શીર ઉસકો દેખકર ખેતે રસુલુલ્લાહકો દેખું. ૧૪

ખુદાયા તેરી રહમત નસીબ અયસા ઝમાના હો,
ફકીરે ખીસત્ત જાંનો ખીસત્ત ખાતીરખી રવાનાહો;
ગુલીસ્તાને હરમમેં જાકે મેરા આશયાના હો;
વહાં લખ્ખેક ગોયા ઓર સુરત આશકાના હો,
તમના હયે અબ ઇન આંખોંસે ઐતુલ્લાહકો દેખું,
શીર ઉસકો દેખકર ખેતે રસુલુલ્લાહકો દેખું. ૧૫

મદેહ મદીનએ મુનવરા.

અબ અ કયા આલમેંબરઝખ જો મીરસેરોઝ રોશનહો,
જહાં મેહરેણીપેહરે કાયનાત ઓર ગુલક અહસનહો;
ન ક્યું કર ગુલસને દુન્યા ઉસે માનીદે ગુલખન હો.
કે જુસ્કા આજ નખલીસ્તાન યસરખમેં નશીમન હો,
યહી હયે આરઝુ દીલકી મદીના મેરા મસકન હો,
રહું ઇમાનસે વહાં ઓર બકીએ પાક મદફન હો. ૧

અગરએ મેં યહાંહું પર પડા હયે દીલ મદીનેમેં,
મુજે ગરકાશ પોહંઆએ ખુદા જલદી મદીનેમેં;
નીકાલુ શીર ન કયા કયા હસરતેં દીલકી મદીનેમેં,
શહાદતકી ખુદાયા મૌત હો મેરી મદીનેમેં;
યહી હયે આરઝુ દીલકી મદીના મેરા મસકન હો,
રહું ઇમાનસે વહાં ઓર બકીએ પાક મદફન હો. ૨

મદીના હયે ઝર્મોપર કયા હયે જાએ પાક સલ્લાહ,
કે કેહતે હયે જુસે સબ સાશીને અફલાક સલાલાહ.
ઝીયારત ઉસકી તસકીને દીલે ગમનાક સલાલાહ,
શકા હયે શખ દ્યારે અહમદીકી ખાક સલાલાહ,
યહી હયે આરઝુ દીલકી મદીના મેરા મસકન હો,
રહું ઇમાનસે વહાં ઓર બકીએ પાક મદફન હો, ૩
ઈલાહી કબ વો દીન હોગા કબે મેં તેરે ધર જોડે,
મુશ્વરરહ હોકે મકકેસે મદીનેકો ગુઝર જાડે;

મદીનેકે દરખત આએ નજર જળ દૌડકર જાઉ,
 ન નીકલુ શીર વહાંસે ઓર વહી રેહરેહકે મરજાવ;
 યહી હયે આરઝુ દીલકી મદીના મેરા મસકન હો,
 રહું ઇમાનસે વહાં ઓર બકીએ પાક મદફન હો. ૪
 કોઈ જાહર મદીનેકા કહીં જો મુજશે મીલતા હયે,
 તો આંખે દેખ દેખ ઉસકીયે હોતા હાલ દીલકા હયે;
 કે ઈસને અપની ઉન આંખોંસે ઈસ રોઝેકા દેખાહયે,
 દીખા મુજકોબી યારજ બસ યહી મેરી તમના હયે,
 યહી હયે આરઝુ દીલકી મદીના મેરા મસકન હો,
 રહું ઇમાનસે વહાં ઓર બકીએ પાક મદફન હો. ૫
 જમીંપર જનતુલ શીરદોસસાં હયે રોઝએ અહમદ;
 જરા સમજોતો તુમ કીસકામકા હએ રોઝએ અહમદ,
 કોઈ રસ્તા બતા દીજો કહાં રોઝએ અહમદ,
 ઈલાહી તુ વહાં લેયજ જહાં હએ રોઝએ અહમદ;
 યહી હયે આરઝુ દીલકી મદીના મેરા મસકન હો,
 રહું ઇમાનસે વહાં ઓર બકીએ પાક મદફન હો. ૬
 મદીનેકે મદારીજકા બયાં કુછ હો સકે કયું કર,
 કે ઉસ દરજેકે થે ઉસ શેહરકે મુસ્તકા પૈગખર;
 સફરસે જળ કબી તશરીફ લાતે તો કરીખ આકર,
 અલાતેયે બહોત જલદી સતારીકે તઈ સરવર,
 યહી હયે આરઝુ દીલકી મદીના મેરા મસકન હો;
 રહું ઇમાનસે વહાં ઓર બકીએ પાક મદફના હો. ૭
 ઈલ હી તેરી રહમતસે સફર સુએ મોહમદ હો,
 ઝીયારતગાહ મેરા શેહર દીલગુએ મોહમદ હો;
 નસીખ ઉસસે દી માગે જાકો ખુશખીએ મોહમદ હો,
 તમના હયે ખુદાયા મૈ હું ઓર કુએ મોહમદ હો;
 યહી હયે આરઝુ દીલકી મદીના મેરા મસકન હો,
 રહું ઇમાનસે વહાં ઓર બકીએ પાક મદફન હો. ૮
 સુના હયે હોકે રખસત જળ મદીનેસે નીકલતે હયે,
 તો મુશકીલસે વહાં લોગોંકે પાંવો આગેકા અજતે હયે;
 બહોત સોઝે શીરાકે મુસ્તફામે દીલ પીગલને હયે,
 નીકલતે આહો નાલે હયે જીગર બસ ગમસે જલતે હયે,
 યહી હયે આરઝુ દીલકી મદીના મેરા મસકન હો,
 રહું ઇમાનસે વહાં ઓર બકીએ પાક મદફન હો. ૯
 વોહયે પૈગખરે આઝમ સલાત ઉનપર સલામ ઉનપર,
 જોહયે શાહેબની આદમ સલાત ઉનપર સલામ ઉનપર;
 તુહોસે સરવરે આલમ સલાત ઉનપર સલામ ઉનપર,
 ખુદયા જા પુકારે હમ સલાત ઉનપર સલામ ઉનપર;

વહી હયે આરજી દીલકી મદીના મેરા મકસન હો,
રહું ઈમાનસે વહાં ઓર બકીએ પાક મદદન હો, ૧૦
વહી જતા રહા જો મરગયા ઈસ્કે મોહમદમે,
મજમેં હયે મીલા જસ્કો મઝા મરકે મોહમદમે,
મુજે કામીલ બનાદે યા ખુદા ઈસ્કે મોહમદમે,
ફકીરે ખીસતહ દીલહું કર ફના ઇસ્કે મોહમદમે,
વહી હએ આરજી દીલકી મદીના મેરા મકસન હો,
રહું ઈમાનસે વહાં ઓર બકીએ પાક મદદન હો. ૧૧

સુસદદસ.

અદરગહલતકી તુજપર કયુ પડીહયે, ન દમકા કુછ બરોસા એક ધડી હયે,
ચુનાહોંકી સર ઉપર ગાંઠડી હયે, સુખન મેરા જીં મોતીકી લડી હયે,
મનીમત જુજ ઇસ મીલ બઈઠનેકો, જુદાઇકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૧
હયે જખતક જગમેં તેરી કાદગાની, યડીં તું જુજ રખકી મેહરખાની,
ખુદાબાકી હયે ઓર સખ હયે શોધાની, પેઈનસાં હયેપપોટા મીસ્ત્રેપાની,
મનીમત જુજ ઇસ મીલ બઈઠનેકો જુદાઇકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૨
કયું ખીતના માલપર કરતા હયે મસ્તી, અને હરએકપે કરતા ઝોર દસ્તી,
કે તુંજકો દેખ હરદમ મૈત હસતી, તુજે કરના સુખહો જંગલમેબસ્તી,
મનીમત જુજ ઇસ મીલ બઈઠનેકો જુદાઇકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૩
હુબા નમસ્તદ શરિયાં કે હવાલે, જો ઇબ્રાહમકો આતશમેં ડામે,
ખુદાને કર કરમ ઉનકો નીકાલે, અરે અયસોંકોની પોહએ ખાલે.
મનીમત જુજ ઇસ મીલ બઈઠનેકો, જુદાઇકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૪
મસીહુલાહ રહુલાહ જો કહાએ, કે જનસે બહોત મુરદે જીબી પાએ,
અરે હંકને ઉંહાંકોની બુલાએ, ગએ દુન્યાસે ઓર રેહને ન પાએ,
મનીમત જુજ ઇસ મીલ બઈઠનેકો, જુદાઇકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૫
ફલાતુ ઓર હુંકમયિજો કામીલ, દવાયાં જનકીએ હર સમકી તીલતીલ,
હુએ લાચાર વોબી મકત આગળ, પલક બીતર ગયેવો આકમેં મીલ,
મનીમત જુજ ઇસ મીલ બઈઠનેકો, જુદાઇકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૬
કહાં નઉશેરવાં ઓર કહાં હયે હાતમ, કહાં દારા સીકંદર ઓર રસતમ,
બલક જનકી દેખે તસવીર હરદમ, કે ઉનકોની કયા એક પલમને ખમ.
મનીમત જુજ ઇસ મીલ બઈઠનેકો જુદાઇકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૭
રસુલાહ ખુદાકો બહોત પ્યારેકે જસ કારનયે સખ ઝાહેર હુવારે,
શો વોબી ઇસ જહાંશે હયે સીધારે, કહા હયે ચારયાહ અસહાય સારે,
મનીમત જુજ ઇસ મીલ બઈઠનેકો, જુદાઇકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૮
કેહશરતશતમહ ખાતુને જન્નતકે સખ ઉમ્મતકો હયે જનકી હીમાયત
કરેં મહશરમને શખકી શકાઅત, સાધારે વોબી જન્નતકો બહુ રમત,
મનીમત જુજ ઇસ મીલ બઈઠનેકો, જુદાઇકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૯
વક્ષીઓર પીર પેગમખર જો દાના, સબી બેદોસતી વાકીફ તવાના,
હુએ ઇસ જગસતી સારે રવાના, ગએવો ઓર હુવે સખકોની જના,

ગનીમત યુજ ઇસ મીલ બધઠનેકો, જુદાઈકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૧૦
 મોહયુદીન સૈયદ અખ્તે કાદર, કદમ જનકા હયે સખ વલ્યોંકે ઉપર,
 અજલશે કઈ લોં રહે છીનાકર, કે ખોલી મર્જીતકા ધર હયે મુકરર,
 ગનીમત યુજ ઇસ મીલ બધઠનેકો, જુદાઈકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૧૧
 અરે કહેતાહું મેં કરકરકે, મીનતા, નસીહતકો, મેરી તું ક્યું નસુનતા,
 ગએ અયસેકે તું હયે કીસમેં મીનતા, અરે કુછમઉતકી રખદીલમેં ચીનતા,
 ગનીમત યુજ ઇસ મીલ બધઠનેકો જુદાઈકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૧૨
 મુની કાનોસે ઓર આંખોસે દેખી, આગે તખ્તીપે દીલકી ખુબ લીખખી,
 અમલ કર ખુબ કુછ રેહ જાએ નેહી, અજલ અખ નહીં ચલતી બંદેકી
 ગનીમત યુજ ઇસ મીલ બધઠનેકો, જુદાઈકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૧૩
 કહાં વો દોસ્ત કયા દુશમન કખીલા, જહાંતક જમમેં હયેગાપેટ બેલા,
 નસીહતકા મુખન તુ માન, છેલા, વહી તુરખતમને સોના અકેલા,
 ગનીમત યુજ ઇસ મીલ બધઠનેકો, જુદાઈકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૧૪
 કયા હયે રહસે હકને અહદો પછમાં, દીયા હયે સખકો માંયાકા લુલાવા,
 કરે ગર કુચકા તું અપને સાગા, તું હયે અંદરોઝકા ઊંસ જગમેં મેહમાં
 ગનીમત યુજ ઇસ મીલ બધઠનેકો, જુદાઈકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૧૫
 નસીહત કીસકો તું કરતા હયે દીલદારકે મહેલત છોકકર હોજા અખરકા,
 પકડ નેહી અરે કર નેક કારદાર, છુડાવ જ તુજે નખનોંકે સરંગાર.
 ગનીમત યુજ ઇસ મીલ બધઠનેકો, જુદાઈકી ધડી સરપર ખડી હયે. ૧૬

મુસદ્દસે સયદ કાસમ.

યા ઈલાહુલ આલમીયે ઈલતીજ કીજે કુબુલ,
 વાસ્તે અહમદ નખીકે હો મુરાદે દીલ હુસુલ.
 ગરહસે દુન્યાસે મેરા દીલ નેહાત હયે મહુલ,
 કરે કરમકી કુક નીગાહ જો યે મુખન હોના અફુલ,
 જસકા ચેહલુમ આજ હયેગા યા મોહમ્મદ યા રસુલ,
 હિસ ખીયારેકી કખરપર બેજયો રહમતકે ફુલ. ૧
 આજવો બેકસ ખીયારા ધરકો અપને છોકકર,
 કખરકે જાકર મહેલમેં હયેગા સોતા બે ખખર,
 જહાં કાંતાં સખ રેહગયા નખ સાથ આયા કોઇ મગર,
 સખ સગે ઓર સોદરે રોતે હયેં ઉસકે હાલપર,
 જસકા ચેહલુમ આજ હયેગા યા મોહમ્મદ યા રસુલ, ૨
 ઉસ ખીયારેકી કખરપર બેજયો રહમતકે ફુલ.
 કયા કહું ઉસકી મુશીબત જસ ધડી આઈ અજલ,
 સખ હકીમાં ઓર તખીયાં હોરહે આજીઝ શગલ.
 કુછ દવાકારી ન હુછ ઓર આ ખડા વકતે કુબલ,
 હોશ સખ જતા રહા ઓર રહગાઇ તનસે નીકલ,

જીસકા ચેહલુમ આજ હયેગા યા મોહમદ યા રસુલ,
 ઉસ ખીયારેકી કબરપર બેજ્યો રહમતકે ફુલ. ૩
 અય અઝીઝો કયા કહું વો વકત હયે અયસા કેડન,
 ને જ્યાંસે બોલ્યો તાકત કીસે નઈ યક સુખન;
 કાં રહી ઉસકી ઈમારત કાં રહા. ઉસકા વતન,
 વો ખીયારા ચલબસા રોતે રહે ફરજદો જન;
 જીસકા ચેહલુમ આજ હયેગા યા મોહમદ યા રસુલ,
 ઉસ ખીયારેકી કબરપર બેજ્યો રહમતકે ફુલ. ૪
 ચાંદશા વો સુખ છુપાયા ખાકમેં બોલુ મૈં કયા,
 યાદ આતા હયે વો સખકો હરધડી શામે સખા;
 ખુખીયાં ઉસકી નઝરમેં શીરતી હયેં આરે ખુદા,
 ફુખ સહા જાતા નહી ફટતા હયે દીલ બેઈ તેહા,
 જીસકા ચેહલુમ આજ હયેગા યા મોહમદ યા રસુલ,
 ઉસ ખીયારેકી કબરપર બેજ્યો રહમતકે ફુલ. ૫
 કબરપર મરહુમકે રોતે હયેં સખ મીલકર તમામ,
 ગમસે છાતી બરકે આતીહયે સબોકી સુખ્હોશામ;
 અય ખુદાવંદા કરીમા કાં ગયા વો ખુશ કલામ,
 કબતલક અબદીલકો રાખેં ગમસે ઉસકે યામ યામ;
 જીસકા ચેહલુમ આજ હયેગા યા મોહમદ યા રસુલ,
 ઉસ ખીયારેકી કબરપર બેજ્યો રહમતકે ફુલ. ૬
 યા મોહમદ મુસતફા તુમ સાહેબે મેઅરાજ હો,
 ઉમતે આશીકે હકમેં ગોયા તુમ સરતાજ હો,
 દીનો દુન્યામેં નહી તુમ કીસકેલી મોહતાજ હો,
 હકકે તુમ મહબુબ હો સરવર હો અહસેરાજ હો,
 જીસકા ચેહલુમ આજ હયેગા યા મોહમદ યા રસુલ,
 ઉસ ખીયારીકે કબરપર બેજ્યો રહમતકે ફુલ. ૭
 હશરમેં કીજો શકાઅત અપની ઉમતકી નખી,
 હુદુરસે બરહક તુમહારે છુટંગે આસી સબી,
 હયે બરોશા સબકે તઈ પાવેંગે જાનતકો સબી,
 જીસકા ચેહલુમ આજ હયેગા યા મોહમદ યા રસુલ.
 ઉસ ખીયારેકી કબરપર બેજ્યો રહમતકે ફુલ. ૮
 સય્યદે કાસીમ તુમહારા હયે કમીના ખાના ઝાદ,
 સુરખર રખયો તુમ ઉસકો દોજહાંમે શાદ શાદ;
 યા મોહમદ મુસ્તફી તુમ ઉસકો દીલકી દો મુરાદ,
 હરમેં આઝમકા વઝીફા હયે તુમહારે ઉસકો યાદ,
 જીસકા ચેહલુમ આજ હયેગા યા મોહમદ યા રસુલ,
 ઉસ ખીયારેકી કબરપર બેજ્યો રહમતકે ફુલ. ૯

મદેહ.

અઝીઝાં ખુમતર જાનો યે દુન્યા હયે સોદો દીનકી,
 કે આખરકે ફના હોવે નહીં ખુનયાદ યા કીસકી
 યુહી યુઝરા ચલા જાતા કહું એક ખાત સુમરનકી,
 ન ગફલતમે રહો યારાં કરો કુછ શૈર અબ તનકી,
 ખુદાકે નામકી તસખીહ રખો દીલ ખીય સુમરનકી. ૧
 તમાશા દેખ દુન્યાકો બહોત ડર દીલ । આતા હયે.
 જામર સારી ચઢી જાતી યુહી અફસોસ આતા હયે,
 યહી સખ એસ દુન્યાકા યહી નેકી ભુલાતા હયે,
 કબરકી યાદમે દીલકો નહીં આરામ આતા હયે,
 ખુદાકે નામકી તસખીહ રખો દીલ ખીય સુમરનકી. ૨
 ગયા એક રોઝ ગોરીસ્તાં તમાશા દેખતા ફીર ફીર,
 કછ કબરેં સો હયેં તાઝી કછ ઉસમેંસે ગઈ ગીરગીર,
 કછ ઉસમેં પુરાની હયે કછ ઉસમેં ગઈ ગીરગીર,
 કહા અય જાન તુજકોબી યુહી હોના અય કલકો ફીર,
 ખુદાકે નામકી તસખીહ રખો દીલ ખીય સુમરનકી. ૩
 કહા હયે ભોગ વો સારે કે જાનકા નામ બજતાયા.
 કહાં હયે તખ્ત શાહીકા કે જાસપર તાજ સજતાયા,
 તજમુલ હરમયા જાનકા કે જુઁ બાદલ ગરજતાયા,
 જધર દેખે નઝર બરકર ઉધર કોઈ લરઝતાયા
 ખુદાકે નામકી તસખીહ રખોદીલી ખીય સુમરનકી ૪
 યુહી અહવાલ દુન્યાકા ચલા જાતા સદા યુઝરા
 નકલકો કામ કુછ આવે અગર કીસ પાસ હેદરડ
 સરાસર દેખ આંખોસે રઝારા મેહલ હૈં જાનકા
 ન ગફલતમે રહો યારો યે દુન્યાકા હે યુ જહગઝા
 ખુદાકે નામકી તસખીહ રખો દીલ ખીય સુમરનકી.
 મુશાફીર હેતુ દુન્યામેં મુસાફીરકી વજેહ રેહના,
 નહો ગગરર અય જાનાં તકબુરશે હઝર કરના,
 મોહમદ મુસ્તફા ઉપર દરદા દમ બદમ પડના,
 ખુદાકી ન્યામતાં ઉપર યુહી હરદમ શુકર કરના,
 ખુદાકે નામકી તસખીહ રખો દીલ ખીય સુમરનકી. ૫

મદેહ.

ઈલતીજએ દીલ યે મેરી યા મુજબુરસાએલી,
 કર પીઝીર અબ હુદસે બેહરે શક્ષીલ મુજનખી;
 અઝ તુફેસે આર અસહાબે રસુલે પાકદી,
 અઝ બરાએ આસે અહમદ આર સહાબે અજમખ;
 આજ જાસકી હયે કીયારત યા ઈલાહુલ આલમી.

- કરે નઝર રહમતકી ઉસપર બેહરે ખતમુલ મુરસલી. ૧
- યે ખીચારા ઇસ જહાંકા સાઝોસામાં છોડકર,
અકરખાસે ઝોર અયાલ અતફાલસે મંહ મોડકર;
ઇતીહાદો રખત સખકા અપને દીલસે તોડકર,
છોડકર દુન્યા ગયા ઉકળાસે ઉલટત બેડકર;
આજ જીસકી હયે જીયારત યા ઇલાહુલ આલમી,
કરે નઝર રહમતકી ઉસપર બેહરે ખતમુલ મુરસલી, ૨
ક્યાહી ઉસ મૈતાકી ખાતીર સખ હુએ અંદોહગી,
ઉસકી પુરકતસે હુએ નાલા તમામી દીલહુઝી;
આખરશ નાચાર બઅદે મર્ગ હોકર હમ કરી,
કરકે તકરી ઉસકો સખને રખદીયા ઝેરે ઝમી;
આજ જીસકી હયે જીયારત યા ઇલાહુલ આલમી,
કરે નઝર રહમતકી ઉસપર બેહરે ખતમુલ મુરસલી. ૩
આહ સખ ઉલટતમેં ઉસકી ચક્મ મન હયે આશના,
પુર અક્મ હયે મુઝતરખ હયે ઉસકે જુલમા અકરખા;
યે ઈયારત હયે હરએક લખપે બા દરદો બકા,
હાય ચારખ છુટ ગયા હમસે વો હમદમ હસરતા;
આજ જીસકી હયે જીયારત યા ઈલાહુલ આલમી,
કરે નઝર રહમતકી ઉસપર બેહરે ખતમુલ મુરસલી. ૪
આહો વાવેલામેં જખ દેખા ન આખર કોઈ સુદ,
સખર કરના ચર સખને બસ ક્યા વીરદે દરદ;
હાય ઉડા મુએ ફલક કેહતે હયે અય રખદે વદુદ,
ઇસ તેરે પુર ગઅસીયતપર બાબે રહગત કર કથુદ;
આજ જીસકી હયે જીયારત યા ઇલાહુલ આલમી,
કરે નઝર રહમતકી ઉસપર બેહરે ખતમુલ મુરસલી. ૫
યા કરીમુલઅકરમી ઝોર યા રહીમુરરાહેમી,
નામ હયે ગફકાર તેરા તેરા ખાલીકે દુન્યા વ દી;
જુરમ ઇસ બંદેકે અપને બખ્શ રખખીલ આલમી,
કર બરાએ મુશતફા રહમતસે ઇસકો દમકરી;
આજ જીસકી હયે જીયારત યા ઈલાહુલ આલમી,
કરે નઝર રહમતકી બેહરે ખાતમુલ મુરસલી. ૬
મૈં તેરા બંદાહું આસી બાકે રહે મુસતફા,
મુજપે કર અબ કહમ સદકા મુસતફાકી આલકા;
ઝોર શરાબે ઇશકે સાદીક તુ અપની મુજકો પીલા,
તા કે તેરા હે રહું દીલસે ખુશએ દેસરા;
આજ જીસકી હયે જીયારત યા ઇલાહુલ આલમી,
કરે નઝર રહમતકી ઉસપર બેહરે ખતમુલ મુરસલી. ૭

મદદ.

નહો ગાશીલ અબસ અય દીલ તુજે જંગલ ખસાના હયે,
પડા ગફલતમેં કયું માઇલ તુજે જંગલ ખસાના હયે;
તેરી હયે ઝોંગી ઝાઇલ તુજે જંગલ ખસાના હયે,
મુહબ્બત રખડી રખડાતીલ તુજે જંગલ ખસાના હયે;
તુ યાદે હકમેં હો વાસીલ તુજે જંગલ ખસાના હયે. ૧

તેરી શીકરે મુઈશતમેં ઉમર સખ તઝમેં હોં જાતી હયે,
તુ ઉઠ અબ જલ્દ ગફલતમેં કયામત સરખે આતીહયે;
અજલ પૈગામ હરદમ મૌતકા તુજકો સુનાતી હયે,
કબરમેંબી બજુઝ આમાલકે કોઇ ન સાતી હયે;
ખલાફતસે ન હો ગાશીલ તુજે જંગલ ખસાના હયે. ૨

તુ એક દીન છોડ સખ જાવેગા લે રાહખીયાખાની,
દરદ ઓર કલમઝે તયબસે રખ તું દીલકો તુરાની;
કે તા મુશકીલ કબરકી હો તેરી એક લખત આસાની,
મકાં શીરદાસમેં હોગા તેરા અઝ હકમે રખ્યાની;
તુ કર મુરશદ કોઈ કામીલ તુજે જંગલ ખસાના હયે. ૩

બરોશા મતકર આલમમેં તુ અપની ઝીંદગાનીકા,
સફર કરના હયે બેશક તુજકો મુલકે જાનીદાનીકા;
મીલેગા ખાકમેં સામાં તેરે હુસ્નો જવાનીકા,
તુ રખ હરએકસે શેવા જહાંમેં મેહરખાનીકા,
બલાઈમેં તુ રેહ શામીલ તુજે જંગલ ખસાના હયે. ૪

તુ ગાંકાકી તરહ આલમમેં મતહરગીઝ અકડતા રેહ,
હમેશા ખુગઝ ઓર કીનેકા સાફ કરતા રેહ;
ખુદાકે કહેરસે હરદમ તુ અપને દીલમેં ડરતા રેહ,
જો હોં સાદાત ઓર આલીમ ઉન્હોંકી કદરકરતા રેહ,
ખસીયાલ અબ તોડદે જાતીલ તુજે જંગલખસાના હયે. ૫

ખુરાઈ મત તુ કર કીસસે મે સખ જહુડા પસારા હયે,
તકબખુરકા ન પી ખ્યાલા ખુદાકો ના ગવારા હયે;
તુ રખ લુન્કો કરમ સસપર અગર હકા પીયારા હયે,
સમજ હકને કે તેરેડી લીયે જન્મત સંવારા હયે,
તુ કર નેકીકે તઈ હાસીલ તુજે જંગલ ખસાના હયે. ૬

ખુદાકો ડરકે ચલ હરદમ ન બદ ઉતવાનહો મગરર,
દગાખાઝીસે મત લે માલ કીસકા કર ઉસે રંજુર;
તુ કર વો કામ જો હોવે રસુલુલાહકો મંઝર,
કેતા ચમકે તેરા ઈફલાલ રોઝે હશરમેં મશહુર,
તુ રખ ખાફે ખુદા અય દીલ તુજે જંગલખસાના હયે. ૭
ઈરાદામતનુર ખફાસીદ ન રખ ન જા દર મજલીસે રીંદા,
તેરી વાલયકી કીસ્તીકો હમેશા હોવેગા તુંફાં;

ન ઉલ્લસત ગાશીલોંસે રખ ન જા દર મજલીસે રીંદા,
 બયા અપનેકો રખ બદ ખસલનોંસે હરધરી હરઆં,
 ન રખ તુ સોહગતે જાહીલ તુને જંગલ ખસાના હયે. ૮
 ખીગડતા હમેશા જીનશે વ્યય દીલ તુ ખદા હોકર,
 ગએ દારખલકાકો હાય વો હમસે જુદા હોકર,
 દુઆએ ખેર કર અમ હકમે ઉતકે દીલ સદા હોકર,
 કે તા ગુલશનમે જાતતકે શીરે મીસમે સગા હોઝર,
 ન હો ઈસ અમરમે કાહીલ તુને જંગલ ખસાના હયે. ૯
 કઠાકે હાયસે યારો શબી એકદીન ફના હોંગે,
 રહેજે આલીમો ફાજીલ ન કોઈ ઓલ્યાં હોંગે,
 ઝર્મીનો આસમાં શમસો કમર એકદમમે વા હોંગે;
 ચરીંદે ઓર પરીંદે જીતને હયેં યકસર હવા હોંગે,
 નહો ઈસ અમરમે કાહીલ તુને જંગલ ખસાના હયે. ૧૦
 નવાઝા હયે તુને હકને તુ ઉસકે નામપર દીખે,
 રસુલુલ્લાહકી ઉલ્લસતકા ખ્યાલો દગમદમ પીખે;
 બી અનહાએ નખીકા નામ નીલ તાઝીમસે લીખે,
 ગમે આલે નખીમે કાદીર અપની ચશમ નમ કીખે,
 તુ અપની સાદ કર મંઝીલ તુને જંગલ ખસાના હયે. ૧૧

મદેહ.

અરે હુશ્યાર હો ગાશીલ તુને જંગલ ખસાના હયે,
 ન હો દુન્યા તરફ માર્ઠલ તુને જંગલ ખસાના હયે;
 ઈતા તું કયું હવા ગાશીલ તુને જંગલ ખસાના હયે,
 તુ કર કુછ દીનકો હાસીલ તુને જંગલ ખસાના હયે. ૧
 જબરદસ્તી નકર કીસપર રહમ કરના બલા હયેમા,
 ખુદાસે દર સખાવત કર કરમ કરના બલા હયેમા,
 મયા મૈલાસે અપને કર ચરમ કરના બલા હયેમા,
 ખુદાસે આપકો હરદમ નરમ કરના બલા હયેમા,
 હમેશા હકસે રેહ શામીલ તુને જંગલ ખસાના હયે. ૨
 દો દીનકી ઝીંદગાની હયે બલાઈ કરતા રેહ મરહમ,
 કદર મઅલુમ કર દમકી નઝાયા કર તુ અપના દમ;
 ન ધઝા દે કીસી દમકો ખુદાસે અપને રેહ મહરમ,
 ખુદાસે ખાદસે હરદમ તુ અપની ચશમ કર પુરનમ,
 ન હો દુન્યામે તન કાહીલ તુને જંગલ ખસાના હયે. ૩
 હસદકો દુર કર દીલસે હમેશા રજસે કરતા રેહ,
 જુંલમકો છોડ દે બાધ તુ ગમ ઉકળાકા ડગતા રેહ;
 તકબ્બુરસે ન હોય મગદુ મુસીમત સગકી સહેતા રેહ,
 મુનારીક મુઝી કાશીરસે તુ હરએક આન લડતા રેહ.

ઝખમસે ચુર હો કાલીત્ર તુજે જંગલ ખસાના હયે. ૪
 ખુદાકા નામ લેતા રેહ અગર તેરી નજાતી હયે,
 ખરનકો યાદ કર હંદમ અગર તેરી હયાતી હયે;
 અપસકો ચીનતા રેહના દુન્યા આઝી લગાતી હયે,
 કબરમેં જાયગા તનહા ન કોઇ તેરા સંગાતી હયે.
 ઈતમ પદ કોહદ કર કામીત્ર તુજે જંગલ ખસાના હયે. ૫
 મોહમદ મુસ્તાફા દોતુ જહાંકે રેહનુમા ગુઝરે,
 સીદીક અકબર હિમર ઉસમાં અલી શેરે ખુદા ગુઝરે;
 ખદીગ આયશ્ના ઝોર હઝરતે ખેરનીશા ગુઝરે,
 શાહજાદે દીનકે હુસનેન વો અફરદુલ્લ ગુઝરે;
 મોદર્યુ દીનમે કામીત્ર તુજે જંગલ ખસાના હયે. ૬
 નખી ગુઝરે વલી ગુઝરે યે દોડી ઝીંદગાતી હયે,
 ઝમીંકે પરદેપર જો હયે ખીલાશક સખવો ફાની હયે;
 રહે આઝી મેરા મોલા ઉસીકો જાવીદાતી હયે,
 પદાકર કલમએ તથ્યજ તુજે અમનો અમાતી હયે,
 ખુદા સાહેબ હયે અસ આદીલ તુજે જંગલ ખસાતી હયે. ૭

મદેહ.

યારજ હયે તુજ જનાજમેં મુ ઈલતીજ મુજે,
 મકસદ જોમેરે દીલકે હયે દે અપ ખુદા મુજે;
 મદબુખેપાક અપનેસે એક જાજ મીલા મુજે,
 શીરી સુખન મખીકે તુ યારજ સુના મુજે,
 યારજ તેરે હખીજકા રોશન લીકા મુજે,
 ફઝલો કરમશે અપને તુ યારજ દીખા મુજે. ૧
 તુરે મોહમદીશે રોશન મેરે નયન કર,
 ખાક ઉતકી જુલોડી મુજ અસ્મમેં જાતનકર;
 મેલુજહઝન યે દીલકા જુ રોઝએ અદનકર,
 શેહરે જીગરકા મેરે આખાદ બા અમનકર,
 યારજ તેરે હખીજકા રોશન લીકા મુજે,
 ફઝલો કરમશે અપને તુ યારજ દીખા મુજે. ૨
 હયે દીલમેં જીસકે ઝાંક રસુલે કરીમકા,
 હયેગા વો દીને જરફે વો કલબે સલીમકા;
 અલતાફ ઐન ઉસપે હયે રખમે રહીમકા,
 કુછ ખાફ ઉસકો નષ્ટ હયે અઝાએ જમીમકા;
 યારજ તેરે હખીજકા રોશન લીકા મુજે,
 ફઝલો કરમશે અપને તુ યારજ દીખા મુજે. ૩
 કુલ મુરસલોકે તુમ હો સરદાર યા રસુલ,
 હયેંતે તુમહારે તુરશે અનવાર યા રસુલ.

રહમત તુમહારી સખસે હયે હરખાર યા રસુલ,
બેશક ખુદાકે તુમ હો દીવદાર યા રસુલ;
યારખ તેરે હખીયકા રૌશન લીકા મુજે,
ફઝલો કરમશે અપને તુ યારખ દીખા મુજે.

૪

તુરે ખુદાશે રૌશન તુરે નખી હુવા,
ફઝલો કરમશે ઉસકે દા આલમ સભી હુવા;
ઉસ ફેજ પુર બદારસે તાબ સભી હુવા,
ખુલખુલકી તરેહ વીરહ મુજે હરધડી હુવા,
યારખ તેરે હખીયકા રૌશન લીકા મુજે,
ફઝલો કરમશે અપને તુ યારખ દીખા મુજે.

૫

તાબને રસુલ હકને હયે અરશે બરી કયા,
લૌલાક મુસ્તફા હયે તાબે નગી કયા;
નામ નખી દીક્ષેપે હયે મીસલે નગી કયા,
મેઆરાબ ઉનકે હકમે હયે અપને કરી કયા,
યારખ તેરે હખીયકા રૌશન લીકા મુજે,
ફઝલો કરમશે અપને તુ યારખ દીખા મુજે.

૬

નામે નખી જખાનપે જીસકી રવાં હુવા,
હસકા ખુલંદ ખલકમે સખકે મકાં હુવા;
સાખીત કદમજો શર્ગ પેઆઝ કલખો જાં હુવા;
હસપર કરમ જનાખે શહે ઈન્સો જાં હુવા,
યારખ તેરે હખીયકા રૌશન લીકા મુજે,
ફઝલો કરમશે અપને તુ યારખ દીખા મુજે.

૭

મુખમ્મસે પરખીન.

તુમ તુરે કાદરી હો હઝરત નખી મોહમદ,
તુમ જાંન પરવરી હો હઝરત નખી મોહમદ,
તુમ હોઝે કૌસરી હો હઝરત નખી મોહમદ;
તુમ શાહે સરવરી હો હઝરત નખી મોહમદ;
તુમ સખ તુરમે બેહતરીહો હઝરત નખી મોહમદ.

૧

અય તુરસે તુમહારે આદમ ખુજુરગી પાએ;
આદમસતી નાલકર શીર સીશ બીચ આએ,
ઉસ તુરકી તજલી જા તુદકા દીખાએ,
શીર આ ખલીલ અંદર સોતે ઉન્હે જગાએ,
તુમ સખમે કાદરી હો હઝરત નખી મોહમદ.

૨

આએ કાલીહ અંદર ચમડી નહી કટાએ,
આદમકે મુદ્દયમે આ તુરી કલક દીખાએ;
કીશતીકા તુદકી તુમ તુદાનસે બચાએ,
આતશ ખલીલ પરસે ઉસ તુરસે ખુજાદાએ,
તુમ સખકે રહબરી હો હઝરત નખી મોહમદ.

૩

અળદુલ્લાહ બીચ આમે પકડે તુમહેં કરારે,
 પૈંદા હુએ હયેં જગમેં હકો બહોન પ્યારે;
 અન્વલ સીદક જો લાએ તુમપર ચેહ ચાર ચારે,
 ખુશકરો ઉમરો ઉસમંદહરત અલી તુમહારે,
 તુમ સગમેં ગુલશની હો હરત નખી મોહમદ. ૪
 કુલ આલ્યા ઓર સારે ગૌસો કુતુબમેં આયા,
 ચે આસમાં ઝમીકો તુમ તુરસે છુપાયા;
 જીનો પરી મલકો સબકો તુમહારી માયા,
 પરખીન કેહવે મુજકો આફતસતી બચાયા;
 ખતમે પયમખરી હો હરત નખી મોહમદ. ૫

મુદદ્દય સરખુ.

યા રસુલુલ્લાહ હમારે પર બહોત હયે ફરજે ઓન,
 નખ અદા હમસે કુએ હયેં દીન ઓર દુન્યાકે દેન;
 દીનકો હએલો હોલ અબ ગફલતમેં સખ જાતી હયે રૈન,
 અખતો ઇશ દેહસન સતી અશકોંશે હમઘોતે હયે નૈન;
 યા મોહમદ યા અલી યા ફાતમહ હસનો હુસૈન,
 હકસે કુલ મકસદ મેરે દીલવાવો હોવે મુજકો ચૈન. ૧
 યા શરીફ મુઝનખી હમ ઉમતી હયેં ગુન્હેગાર,
 રાતદીન રેહતે તુમહારે ફઝલકે ઉમીદવાર,
 બખશો તકસીરાં હમારી અઝ બરાએ ચારચાર;
 આલકા સદકા તુમહારે હમકો દો ઇઝઝો વીધાર;
 યા મોહમદ યા અલી યા ફાતમહ હસનો હુસૈન,
 હકસે કુલ મકસદ મેરે દીલવાવો હોવે મુજકો ચૈન. ૨
 અબ ખુદાકે લાડવે હમપર સદા હો મેહેરખાન,
 શીકર દીલમેં હયે બહોત કેદનેમેં સખ આવે કહાં;
 હકસતી દીલવાવો હમકો દો જહાંકી ન્યમતાં,
 તુમ હો ફઝાયે ઝમમાં યાં સયદે કૌનો મકાં;
 યા મોહમદ યા અલી યા ફાતમહ હસનો હુસૈન,
 હકસે કુલ મકસદ મેરે દીલવાવો હોવે મુજકો ચૈન. ૩
 હીરસમેં દુન્યાકે હમતો રાતદીન રેહતે ખરાબ,
 કયા કરે ચે નફસને ડાલા હયે હમકો દર અઝાબ;
 આરઝુ હયેગી તુમહારી દીલસતી ચે ઈઝતરાબ,
 દસતગીરી તુમ કરો સખ તરફસે આલી જનાબ;
 યા મોહમદ યા અલી યા ફાતમહ હસનો હુસૈન,
 હકસે કુલ મકસદ મેરે દીલવાવો હોવે મુજકો ચૈન. ૪
 રોઝી બે મીત્રન ખુદા પોહંચતા હયે નીત યા રસુલ,
 લેકીલ દીલ બે સખ મેરા મુજકો કરતા હયે મધુલ;

અખતો કુલ અયસા કરો યે મકરો ફન સખ જાઉ ભુલ,
 દીનો દુન્યાકા હમારે મુદદઆ હોવે હુસુલ,
 યા મોહમદ યા અલી યા ફાતમહ હસનો હુસૈન,
 હકસે કુલ મકસદ મેરે દીલવાવો હોવે મુજકા ચૈન. ૫
 હોકે સરમોદા દુઆ યદતે હયેં હમ કર કર વઝુ,
 આકેખતકી ખૈર કીજો કુત ગુના તે કર કર અકુ.
 હમકો તુમ દીદાર દીગલાવો ખુદાકે રખર,
 રોઝે મહશરમેં હમારી રખયો હઝરત આખર.
 યા મોહમદ યા અલી યા ફાતમહ હસનો હુસૈન,
 હકસે કુલ મકસદ મેરે દીલવાવો હોવે મુજકા ચૈન. ૬
 સખ જગા મશહુર હૈ સરખુ ગુનામે પંજતન,
 યા મોહમદ યા અલી યા ફાતમહ હસનો હુસૈન.
 બહેરે શાહે કરબલા હમ સખકો રખયો દર અમન,
 હો ખુદાકે વાસ્તે યે અરઝ મકબુલ આપકન;
 યા મોહમદ યા અલી યા ફાતમહ હસનો હુસૈન,
 હકસે કુલ મકસદ મેરે દીલવાવો હોવે મુજકા ચૈન. ૭

મુખમ્મસ દરનઅત.

દોતું જહાંમેં સરવર અહમદ રસુલ હયેંજે,
 સારી ખલકસે બેહતર અહમદ રસુલ હયેંજે,
 કુલ અંખ્યાકે દીલબર અહમદ રસુલ હયેંજે,
 સુલતાને કુલ પયમબર અહમદ રસુલ હયેંજે;
 જનકો કહા મુદસર અહમદ રસુલ હયેંજે. ૧
 સારી ખલકી અંદર એસા નહીં હયે દુન,
 યે ખાત સાંચ જાનો ઈસકો ન ખુજે બેજ,
 તખલે નખુવત ઉતકા અરઝો સમામેં ખાજ,
 અય તાલીમે શકાઅત આના તુજેતો આજ;
 શાકે બરેઝે મહશર અહમદ રસુલ હયેંજે. ૨
 હુરો કુસુર ઉતપર બેશક દેખો ફીઝ હએ;
 આશક જીહોંકા બેશક હરઆનમેં ખુદા હએ,
 ઈસ વારતે મોહખખત ઉતકી રહે હુલા હએ;
 દરઆનીમે જીહોં કે જીબરીલસા સદા હએ,
 મહબુબ રખકે અકબર મહમદ રસુલ હયેંજે. ૩
 બાઝદ નખીઝે બેહતર સીદદીક યાર અકબર;
 પીછે જીહોં કે આદીલ હઝરત ઉમર હયે બરતર;
 દો તુરકે ખુદાવંદ ઉસમાન હયેં સમબકર,
 ફલ ફલ નવાર હયેંજે જીસને ઉખાડા ખૈબર.
 મુશકીક જીહોંપર અકસર અહમદ રસુલ હયેંજે. ૪
 ઇસલામકે સમામેં અસહાબકા નજમ હયે,

બદ મઝદબોંકે ઉપર ઈસ વારતે રજમ હયે;
 શાહીદ મેરે મુખનકા પુલ અરન ઝોર અજમ હે,
 સુન્નત જમાઅત અંદર ઇસ વારતે હમસ હયે,
 અયસે હગારે મુખખીર અહેમદ રસુલ હયેંગે. ૫
 સાદાતકી હયે રહમત ઉમ્મતકા હયેગી પુશાની,
 દીવારકા ઉન્હોંકે હરગીઝ ન હોવે પસ્તી,
 અકદામસે ઉન્હોંકે સાખીત હયે કુલ યે ધરતી,
 ઝોર તુરસે ઉન્હોં કે દીસતી હયે સખ યે બસ્તી;
 સાકીએ હઓઝ કૌસર અહમદ રસુલ હયેંગે. ૬

મુખમ્મસ સેરધુ.

મોઅમીનોશાહઅમહશરઉપરદરદપઢો, ખુદાકેખાસપયમખરઉપરદરદપઢો;
 દીલોંસે દીનકે સરવરકપર દરદપઢો, દોજગકેઆલીમે બેહતરઉપરદરદપઢો;
 જનાબે પાક મતહર ઉપર દરદ પઢો, ૧
 દરદપઢનેસેતુમકા મીત્રેગીજનનોહુર, દરદપઢનેસે આફાત પુત્રરહે મકહુર;
 દરદ પઢનેસેહોવે બદનકી સુસ્તીદુર, દરદ પઢનેસેઉતરે દીલોંકે ઉપરતુર;
 જનાબે પાક મતહર ઉપર દરદ પઢો. ૨
 દરદપઢનેસેહોતેહયેંદુરસખખનાસ, દરદપઢનેસેજાએ દીલોંકેકુત્રવીસવાસ,
 દરદપઢનેસેતા મર્ગરેહવેમુંહમેમીઠાસ, દરદપઢનેસેસકગતકી નડોવેખાસ,
 જનાબે પાક મતહર ઉપર દરદ પઢો, ૩
 દરદપઢનેસેયુઝરેગાબેરસેદીનરાત, દરદપઢનેસેઆતીહયેઅમતાં સખહાત;
 દરદપઢનેસેહોતીહયેંદુરકુત્રઆફાત, દરદપઢનેસેતોસારયેઆકેબતકાસાત,
 જનાબે પાક મતહર ઉપર દરદ પઢો. ૪
 દરદપઢનેસેહોતેયુનાહસબાજલરાક, દરદપઢનેસેહોસરદસખસકરકીઆગ,
 દરદપઢનેસેપાએગા ફાયદેકઈઝાક, દરદ પઢનેસે તમહોએગા કબીગમનાક;
 જનાબે પાક મતહર ઉપર દરદ પઢો. ૫
 દરદ પઢનેસે હોગાખહોતસા તુહમવાર, દરદપઢનેસે બેહોસદીલહોવેહુશ
 દરદપઢનેસેહોખવેદોનો જગમેં વીકર, દરદપઢનેસેઆસાનહોવેમુશકીલ;
 જનાબે પાક મતહર ઉપર પઢો. ૬
 દરદપઢનેસે યારો ફરાખ હો રોઝી, દરદપઢનેસે ન તંઝદતુતી હોવેકબી,
 દરદપઢનેસે મકખુલહયેંગેગૌસોવળી, દરદપઢનેસેફીરખૈરઆકેબતહોસબી,
 જનાબે પાક મતહર ઉપર દરદપઢો. ૭
 દરદ પઢનેસે માંગસેદેવે હકઅલાહ, દરદપઢનેસે હોવેસબી રસુલુલાહ,
 દરદ પઢનેસે દીદારદેવેજલ્લાહ, દરદપઢનેસેખુખ્યાં બહોત મીત્રેવદ્દાહ,
 જનાબે પાક મતહર ઉપર દરદ પઢો. ૮
 દરદ પઢનેશે અપના ખુદા રહે રાઝી, દરદ પઢનેસેદેવે મુરાદહમસબકી,
 દરદ પઢનેશે શરપુકા હોં શાહીએ નખી, દરદપઢનેશે મકખુલહોંઆસબકી,
 જનાબે પાક મતહર ઉપર દરદ પઢો. ૯

મુસદ્દસ મદેહ.

જો મોહખ્યતમે રસુલુલાહકી શામીલ હુવા,
 ખુલ લો ધમાન ઊસકા સરખસર કામીલ હુવા,
 જીસને યે સમજ નહીં બેશક વોહી જહીલ હુવા,
 જો કે કાફીર યા હદીસાં સુનકે કાઈલ હુવા,
 મજલીશે મૌલુદ હઝરતમે જો કાઠ શામીલ હુવા,
 ઊસકો દોઝખકે અઝાબોશે અમન હુવા. ૧
 કયા કહું તઅરીફ ઊનકી હએ જો ખતમુલ મુરસલી,
 જીનકે હકમે હકને મોલા, રહમતુલ્લીલ આલમી,
 જનો દીલ અપનાહી કરલે તું નીસાર અય મુસલમી,
 જખ ચલા જવેગા જત્રતમે તું બેશક સામેમી,
 મજલીશે મૌલુદ હઝરતમે જો કાઈ શામીલ હુવા,
 ઊસકો દોઝખકે અઝાબોશે અમન હાસીલ હુવા, ૨
 એક કાફીરકેબી હમસાએમે યા એક મુસલમી,
 વો તો મૌલુદે નખી કરતાયા દીલશે કર ચકી,
 ખવાબમે દેખા વો ઝોરતને રસુલુલ આલમી,
 આએ હેં ધરમે વો મોખમીનકે કાફીજીલ મુજનખી,
 મજલીશે મૌલુદ હઝરતમે જો કાઠ શામીલ હુવા,
 ઊસકો દોઝખકે અઝાબોશે અમન હાસીલ હુવા. ૩
 ઊસને પુછા કીસ સખખ તલરીફ કાર્ખએ આપ યાં,
 જખ રસુલુલાહ ફરમાએ સુને મુજશે બ્યાં.
 જો કરે મૌલુદ મેરા સીદક દીલશે જીસ મક્કં;
 ફાતેહાંકે વક્ત બેશક મુંજકો વો પાવ વહાં,
 મજલીશે મૌલુદ હઝરતમે જો કાઠ શામીલ હુવા,
 ઊસકો દોઝખકે અઝાબોશે અમન હાસીલ હુવા. ૪
 પઠકે કલમા ઝોર મુશરરફ હો ગયે ઈમાનશે,
 ખવાબશે જગો તો વો મજલીસ સંવારી શાનશે,
 આપ દઅવત કરકે બોલી હયે બડી અરમાનશે.
 હો તત સદરદુક દીલશે અપને માલશે ઝોર જનનશે,
 મજલીશે મૌલુદ હઝરતમે જો કાઠ શામીલ હુવા,
 ઊસકો દોઝખકે અઝાબોશે અમન હાસીલ હુવા, ૫
 જનો દીલશે પઠ દરદાં તું રસુલુલાહપર,
 જો કે હો તૈશીક તુજકો ખન્યકર ઊસ રાહપર,
 કર નીસાર અખ માલ ગર હૈ દો જહાંકે શાહપર,
 મત તુ હો મગર ઈસ દુન્યાકી ઇઝ્જો જહપર,
 મજલીશે મૌલુદ હઝરતમે જો કાઈ શામીલ હુવા.
 ઊસકો દોઝખકે અઝાબોશે અમન હાસીલ હુવા. ૬

બરકતે મૌલુદ હઝરતશે તું સુન અય રખના,
હયે ગફરરાહેમીં યે નામ તેરા મેં સુના,
હરરમેં તહકીક આસીકા નહી કાઇ આશના,
આપકા તો હયે ગુલામી બંદએ બેઝર ગુનાહ,
મજલીશે મૌલુદ હઝરતમેં, નો કાઇ શામીલ હુવા,
ઉસકે દોઝખકે અઝાબોશે અમન હાસીલ હુવા.

મુખમ્મસ મદેહ.

કોઇ કહે મેરી તરફશે શાહે સરવરકો સલામ.
દો જહાંકે રહનુમા ઓર જગકે રહબરકો સલામ,
બઝમકે અલખાબકો સીદદીક અકબરકો સલામ.
હમ્મરકો અસમાન કો કરાર હૈદરકો સલામ,
આલકો આલાહકો ઓર તાન્ને અફસરકો સલામ.
જુજકો તેરી ઝાતકો ઓર રખ મુનવ્વકો તેરે,
ઓર હવે મોઅજ્જ બખાં ઓર અસ્મે અનવરકો તેરે
અબરહોંકે ખમકો ઓર કરદે સનોબરકો તેરે,
પાવોંકી નઅલૈનહી ગીરદે મુઆત્તરકો તેરે,
શાફએ રોઝે જઝા મેહતર પશમબરકો સલામ. ૨
ફીર કહુ ઉનકે નો હયેઝે વો સહીદે પાકતન.
હયેં જગર જોઝે નખીકે શાહઝાદે નો રતન;
મુરદુઝાકે બામકે હયેઝે વો દાનોં ગુલબદન,
ફાતમહલકે હાલ મલકે યક હુસૈન દીગર હસન,
આહલે બૈતે મુસ્તફા રાખ્ખીરો શખ્ખરકો સલામ. ૩
બાદઝા બૈલું ઉન્હોંકો નો કે હયે બારા ઈનામ,
ગૌસુલ આઝમ પીરકો ઓક મુરશ્દે આલી મકાન;
હુઈ મદદ ઉનકી મુન્ને વે મનકબત બોલું તમામ,
ઉનકે મેરઝ દોબહામેં નો વલી હયેં ખાસો આમ;
શાહીમે ખૈરલવરાકો શેરે સફદરકો સલામ. ૪
વીરદ કર ઉસકો પટે બો કોઇ અઝીઝાં રોઝો શખ,
ઉસકો હાસીલ હો નો કુછકે કરે હકસે તલબ;
ઓર છુલાવેં હરરમેં તહકીક વો શાહે અરબ,
બાત સુન દીલ શાદ રખ ગઝલુમ યું બોલા હયે રખ;
હાખીએ હરદોસરા સાકીએ કૌસર સલામ. ૫

મુખમ્મસ મદેહ.

ખુદાકે ખાશ પેગમ્બર મોહમ્મદ હયેં તો કયા ગમહયે,
શબી નખયોંમેં ફાઝલતર મોહમ્મદ હયેં તો કયા ગમ હયે;
અમ્મી કુદરવસતી બેહતર મોહમ્મદ હયેં તો કયાગમ હયે,
ફિશવ આજ્ઞકે સર ઉબ્ર મોહમ્મદ હયેં તો કયા ગમ હયે,

સભીકે ઐયકે સાતીર મોહમ્મદ હયે' તો કયા ગમ હયે. ૧
 તુમહારે તુરસે પૈદા કરે કુદરત નખી સાહેબ,
 અરશ કુરસી ઝમીનો આસમાં જન્નત નખી સાહેબ,
 સીતારોસે શમ્યા કીતને કીએ રૌશન નખી સાહેબ,
 જહયે' મુરશલ કરે' હક્કને' સભી જન્નત નખી સાહેબ,
 કે જીસ ઉમ્મત કે પેગંબર મોહમ્મદ હયે' તો કયા ગમ હયે. ૨
 ઈલાહી ઉનકી ઉમ્મતમે' હમારે તખ બી કરનાયા,
 યે કલમા અશ્વરફાં આધા હમારે તઈબી પઢનાયા,
 શરીઅત ઉનકીમે' આકર હમારે તઈ બી મરનાયા,
 અગર ઇતના કીયા હોતા તો હમકો કુછ ન કરતાયા,
 વલૈકીન રહમતે આલમ મોહમ્મદ હયે તો કયા ગમ હયે. ૩
 હમે' આજીઝ ઉમ્મત બીતર ન તાકત હયે ઇયાદતકી.
 ઉમર ખોઈ જે હાલતમે' બી હમને હીમાકતકી,
 ચકી ફરગાનકે મવાફીક નહીં હમને રીયાઝતકી,
 વલૈકીન આરઝુ રખતે તુમહારે પર શકઅતકી,
 શકીએ રોજે મહસરકે મોહમ્મદ હયે તો કયા ગમ હયે. ૪
 પડે હયે' કચર દરયામે' ગુનાહોંકે સો હમ હઝરત,
 યે કીસ્તી જા જરી પુટી સંબાલો ઇસ્કે તખ હઝરત,
 બરા બોળ ગુનાહોંકા નીકાલો સયકે તખ હઝરત,
 શકાઅત કર છુડાઓગે ખુદાશે સયકે તઈ હઝરત,
 જો ખેડનહાર કીસ્તીકે મોહમ્મદ હયે' તો કયાગમ હયે. ૫
 તુમહારા આસરા હમકો બડા હયે યા રસુલુલ્લાહ.
 તુમહારા મરતબા સયસે બડા હયે યા રસુલુલ્લાહ,
 હમનકો હર કયામતકા બડા હયે યા રસુલુલ્લાહ,
 સવા નેજે ઉપર સુરજ બડા હયે યા રસુલુલ્લાહ;
 છતર આલમકે સર ઉપર મોહમ્મદ હયે' તો કયા ગમ હયે. ૬
 ખડે મહશરકે મેદામે' સભી રફસી પુકારેગે,
 ચકી મુસા વ ખસા આપની ઉમતકો ખીસારેગે,
 કહેગે ઉમ્મતી હઝરત ખુદાકન પાર પાડે'ગે,
 ઉમત બખશાદે રખ પાસે' હશરમે' પાર ઉતારેગે;
 વસીલે જીસકે સર ઉપર મોહમ્મદ હયે તો કયા ગમહયે. ૭
 સીફત ખાતમ નખુવતકી ન મુજ આજીઝસે કેહ જાવે,
 દરખ્તોંકે કલમ લેકર બદરયા રયાહી હો જાવે,
 લીખે' સારી ખલાયક માલ તગક મૈદામે' ના આવે,
 ફરીસ્તોંઠીબી નઈ તાકત તુમહારી મર્મકો પાવ;
 ઝીકર હરવક્ત કરને હયે' મોહમ્મદ હયે તો કયાગમ હયે. ૮
 મુજ આખીર વાતકે ઉપર મોહમ્મદ તુંગ કરમ કરયો,
 મુબારક પાક કલમે' હમનપર તુંગ રહમકરયો,
 મુરીદ હું પીર પીરાંકા ઉન્હોંકી તુમ શરમ રખયો,

અઝરના પુલસીરાત ઉપર સખત હયે તુમ કરમ કરયો,
શુભામી કુછ ફીકર મતકર મોહમદ હયેતો કયા ગમ હયે. ૯

મદેહ.

કુત્તે નફસીન દેખ જા કુરઆનમેં, મરક હયે સખ મોતકે તુફાનમેં,
તરક દુન્યા ખુબ હયે ધનસાનમેં, દેખકર મુરહોંકો આપા દયાનમેં,
એક દીન ગુઝરા જો ગોરસ્તાનમેં, હીસે તું કરતા હયે કીનકે વાસ્તે,
છોડ દુન્યા ચક્રો દીનકે વાસ્તે; ફાતેહા પડ ઐક ઉનકે વાસ્તે.
ચેતોવો હયે ગેકે જીનક વાસ્તે, હકને સખ પેદા કયા એક આનમેં. ૧
એક દીન તુજકો ચક્રી આનાયહાં, ખોલઅખયાં દેખએ દયેગા અખાં
કયાકયા ઈસ દુનયામેં કીહએં સુરતાં, સરવોકામત નૌજવાં વપહેલવાં,
કયા ગએ હસરત બરે અરમાનમેં, દેખયે અહવાલ મુજકો દેદે,
ચેસદાનીકલી હયે મેરે દીલસે સરદ; હાય ઉનમેં કોનઝનઝોરકોન મરદ,
કોનઉનમેં નેકહયે ચારએઝરદ, કોનખુબ ઝોર કોનહયે ઝીદાનમેં. ૪
દેખઉનકી ઝીંદગીથીજખતલક, થી ઉન્હોંકીજહો હશમત ઝોરજહલક;
હુઝગએ સખ મારનેમેં એકપક્ક, ચેવહી હયે સાહેબએ મુલકોમલક;
બેવતન ઈસ જંગલે ચૈરાનમેં, ચે સદા રહેનેચે અંદર ખોસતાં. ૫
ઝોર કહેલાતેચે ચેશાહે ઝગાં, દેખ અખતોચે પડે હયે ઇસમકાં
ચેવહી હયે જમા એપાએ જહાં, મીલગએ હયે ખાકકે દામાનમેં, ૬
નઈ મુજે મચાલુમહોતીચે ખખર કીસકો સહતહયે ચહાંકીસપરસહર;
ભીક્યામત હોવોગી રોઝેહશર, શીર મેરે દીલમેં યહી આઈશીકર,
ઉનપેકયા ગુઝરેગીઈસ તુફાનમેં, જખસે દીલરેહતાહયે ગલતા બેઘમાં,
દઈકુ કુછ નેકીનકી મેને અયાં; કયાકઈ કીસતરહ ગુઝરેગા વહાં,
ચા ઉત્તીકે ગગમેં કોઈ નાગહાં, કેહ ગયા આહીસ્તાં મેરેકાનમેં. ૮
વજેરખ દેખાવોદીલકો ઝીકખીચ, છોડદેસખ હીસેઝોર રેહસરરખીચ;
સખર મીફતાહુલજનાં હયેઅજર ખીચ, તદખમતકર ઝીંદગીકોશીકરખીચ.
મતખલશકા અપને તું આશાનમે. મરતેરા દીલકુફરસે બેઝારહયે, ૯
લાઈલાહા ઈલલાહકા ધકરાર હયે, મરમોહમદપર તેરા દીલકારહયે,
સખ તરહ ખખશેગારોગફકારહયે, મરતેરે તુફાનનહીઈમાનમેં. ૧૦
ગતખતાઇસયાનપર હોનાઝમીં, પદ દરદાં કલમાં તખ્યખ બાહમીં;
દેચકી રખસે તું પાવેગાઉમીં, રહમતે હકસે નહી કોઇ નાંઝમીં,
દેખતુંકા તકનતુ કુરઆનમેં જખસે મેરી શીકર સખ જતીરહી, ૧૧
ખોલજખ કુરઆનમેં દેખાયહી, રહમતુહીલ આસમી હયેંજે નખી,
દેખત દીલકો તસલી હોગમ, શીરકે આઇ જનુ મેરી જનમેં, ૧૨
બેશો કમ દુન્યાકા સરપુ ગમનકર, લોઅપસ ઝોકાત ઝાપાદમનકર,
અખ ઈબાદત બંદગીકો ઠમનકર, કુછ બરોસા ઝીરતકા હમદમનકર,
મરચે હયે તું ખલકતે ધનસાનમેં. ૧૩

મદેહ.

અય દીલ તું શીકર કરકે વો એક રોઝ આએગા,

ખાવીદ તેરા તુજકો વો જસદમ ખુશાએગા;
ઉસવકત હાય પાંવ ન તેરે મીલાએગા, હોવેગી એકલી વ તેરા જી રંધાએગા;
જસદમ મલકુલ માત શીકલ આ દીખાએગા. ૧

ભાએગી રૂઠ તેરી અદન ખીચખારખાર, ડાલેગાજલકાંદેગાતુજપરવો એકખાર
માહીકે મીસલ તડપેગા ઉસવકત એશુમાએતુ કહેગા કોઈ નહીવોસુનેપુકાર;
એક ખારગી તું કાંદેમે પડ ઉસકે જાએગા. ૨

રગરગમે જીસોતેરાવોજકરકસાએગા, હરહરજગાવોચોકીએઅપનીખીઠાએગા
જસતરહજાએગાવો પકડતુજકોલાએગા, હાયોસે ઉસકેભાગકે જાનેનપાએગા;
ચોતરૂં ઘેર ધાન્કે તુજકો લીજાએગા. ૩

માખાપખહેનભાઈવેસજતલમલાએંગે, તેરે રશીક આનકે તુજકો નહીલાએંગે;
નહીલાધુલાકેતુજકોકકનજખંપેહનાએંગે, જંગલકેતરકકનાજાતેરાલેકેજાએંગે
આગે જો તેરે કલમા શહાદત પઢાએગા. ૪

તુજકોકઅરમેજસગડીજાકરસલાએંગે, ઉસદમફરીશતેપૂછોવદાંતુજકોઆએંગે
ઝીંદાજાકરકે તુજકોવહાંશીરઉઠાએંગે, ધનસાફતેરાતુજસેકીએખીનનજાએંગે;
જયશા યહાં કયા હયે તુ વયસાહી પાએગા. ૫

દુન્યામેહકનેતુજકોભીજયાહયેકીસલીયેસખનઅમતોસેપાલાજીજાયાહયેકીસલી
ઉસકાશુકરનદીલસે જાનયાહયેકાસલીએ, રોઝેશરમેતુંજકોજુલાયાહયેકીસલીએ
ઉસ વકતપર જવાખ તુંજે કયું સો આએગા. ૬

અય દીલ કયા ન તુને ઝરાં હનીખદગી, સદહર્ષખાલીતેરીગર્હહયેઝીંદગી
દુન્યાકે સાથ દીલકો લગાયા જો ખદગી, અંદાખનાયાતુજકોથાકરનેકોખદગી;
હયે હયે જવાખ ઉસકા દીયા કયુ સો જાએગા. ૭ યુઝર

દોદીનકીઝીંદગાનીકેખાતરયેમાલોઝર, કરતાહયેકયુતુજઅલવમકવસકસકીસે
ઘરકીસધ્યાનમેશીરેહયેતુતેરી હીખજર, તકકીહયે રાહતેરાખડીમોતમુતઝર
દુન્યાકે દોડજાક તુમ જંગલ ખસાએગા. ૮

અયદીલકાસીકેહાવપેટુકનરહમકીજયો, મુંહસેદુઆહરએકઆલમકીલીજયો;
ટુકડા ગદાકો ખાનેકો ભુખેકાદીજયો, ઝીનહારેતુયુઝરીકા ખાલા ન પીજયો;
જસને કયા તકખુશી રોંદો વો જાએગા. ૯

તુકતાજોકેહનેકાથાખહાદુરનેસખકહા, અયમોઅમીનોખીજાફનહીંકયેસખખસ,
માંગોદુઆયે હકસંતુમ્સેદાથદાઉઠા, વાતેનજાઅકે મૌજા કરમકીકરેનીગાહ;
સકરાત તેરી ઉસધડી આસાં હો જાએગી. ૧૦

મદેહ.

વલ્લેલમોમુખારકરવદદુહામોહમ્મદકકીઅતાસેનાઝીલહયેલઅતામોહમ્મદ
શમસુજહુદામોહમ્મદ અરફનમોહમ્મદ, ખેલવરામોહમ્મદસલુઅલામોહમ

દરકાર હયે શરીઅત યા મુસ્તફા મોહમ્મદ. ૧

ખુખીકેતખતઉપરખાજાનશીમોહમ્મદ, દરખાખીમેસુલેમાનકશોનગીમોહમ્મદ;
સુજતાનેતીમોહમ્મદહકકેઅમામોહમ્મદ, યુમેકઃમમુખારકકહુલઅમામોહમદ
એજે સલામ તુમપર હરદગ ખુદા મેહમ્મદ. ૨

કરજનીસારકેહતેજાનોમલકનખીજી, કુરખાનતુમપેદીલજેઅરઝેફલકનખીજી
ખુશસીફતરસુલાખાતીમસોએકનખીજી શુકરેખુદાકેપેહયેજખઅશૈતકનખીજી
હા તકનતુ ખ મીસરફ આઈ નીદા મોહમ્મદ. ૩

આદમકીઝુરરીયતમે ખેડલબશરનખીજી, સારેપયમખરોમેવાલાગોહરનખીજી;
સુલતાનઅરશેમેઅરાજઆલીકદરનખીજીરોઝેહશરમેશાફેઅહયેસરબસરનખીજી

કયા કયા કશં તુમહારી મદહો સના મોહમ્મદ. ૪

યાસઅદીરસુલીયાખાતીમેઝમાની, અઝગદરેહકતઆલાકુનજુદેામેહેરખાની;

ન નવીસ્તાહફેકીનરામેનેહાંતોદાની, તો શાફએ કયામત સાલારે દોજહાની

ખફદફુજ મોહમ્મદ શમસુલહુદા મોહમ્મદ. ૫

શરહેજમાલેહુરાંતુજરકીએકરીવાયત, જન્મતકાસારાંકીસાતુજમુ'હકીએકહીકાયત,
નતવાંએમદહગોવમખખુદાકેમનરીદાયત, અયમદહેતોખકુરઆંકરેમુદબસખુદાયત

ઝુમરાહ એ બરશકે તુમ રેહતુમા મોહમ્મદ. ૬

અયદીલકખુલમતકરતુશેવએમુનારીક, લઅનતહયેકાઝીખોંપરનીઝદેરસુલેશાદીક

અયસુરતેમુશલયાંનર્મકુદરતુજકોલાષક, રંગીસુખનકોઅપનેકહશરકેમુવારીક;

ફરમાએ જીશ તરહસે ખેડલવરા મોહમ્મદ. ૭

મદેહ.

વો આજ શય હયે કયા રગેલી ના બહારે તુર હયે,

શય મોઅમીનાં હોકર જમાદીલ સીદકસે મઅમુરહયે;

રહમતકે તખકાં લે ખડી મજલીશમે' હાઝીર હુર હયે.

ઈતરો ખુખુરો રોશની ગુલ આખરો કાપુર હયે.

નખ કુછ તફાવત ઈશમને યે બાત શય મશહુર હયે,

મજલીશકી જીન કીતી ખીના ઉનકી બલાયાં દુરહયે. ૧

સીઅત હયે કયા યકખુલ અજબ માંજો દુઆ હોવે કુખુલ,

કીસવારતે અરવાહ યાં હાઝીર હયે ઝોર/હઝરત રસુલ;

દીલસીદકમે બેજો દરદ રહમત હોવે હકસે તુજુલ,

નાઝીલ બેહારત હોતી હયે યાં તું દીનકર અપના મલુલ.

અરજો સમા હુરો પરી જીનો મલક મસરર હયે,

મજલીસકી જીન કીતી જીન કીતી ખીના ઉનકી ખીનાયા. ૨

કયા ખુશ નસીબા ઉસકા હયે જો આકે યા શાંમીલ હુવા,

ગોયા બેહીરતકે બાગમે' યે ફૈઝસે દાખીલ હુવા,

જીસને અમલ ઉનપર કાયા ઇનામ લે કામીલ હુવા;

સબ અય અઝીઝો યે કહા તહકીક સબ મંજુર હયે,

મજલીસકી જીન કીતી ખીના ઉનકી બલાયાં દુરહયે. ૩

કયા ખુશ કમાઈ ઉસકી હયે જીસને કે યાં ખરઆ હયેઝર,

ઉસકો હોવે હામી નખી' બખશાવે' વાં રોઝે હશર,

કરકર શકાયત રબસતી લેજએ'ધે જન્નત બીતર,

હોવે લીકા રબકા બકા અઝદુરમતે ખેડલ બશર;

યારાં ઉંહોકી કીસમતાં જન્નતમે' ગીલમાં હુર હયે,

મજલીસકી જીન કીતી ખીના ઉનકી બલાયાં દુરહયે.

કયા કયા ખુશીસે મજલીસાં યે સબ પઢાતે હયેગે યાર,

હતરાં કનાદીલ બાંધતે હયે ઝોર ખીલોરી સખઝ બડ;

ફરશ ઝોર ખીજોના હરતરફ કુલ મોઅમીના બેઠે કતાર,

સલવાત પઢતે બરનખીજી જન કર અપના નીસાર,
 કયા સોઅમીનોંકી હયે ખુશી દુશમનકા દીલ રંગુર હયે.
 મજલીસકી જન કીતી ખીના ઉમકી બલાયાં દુર હયે. ૫
 બહેરે તબરક ધોલને મીસરી મગાતે આર શદર,
 બરબર પીલાતે પ્યાદયાં થંડાહો જુસ્મે તર જગર;
 ફુલો ગુલામાં હાથમેં હરએકકા દેવેં સરખસર,
 શીર ખોલતે સગ મોઅમીનાં સલવાતગર ખેરતખશર;
 રોશનહુએ સખહ દીલાં સાઅત અજબ ખુશનુરહુએ.
 મજલીસકી જન કીતી ખીના ઉમકી બલાયાં દુરહયે ૬
 ફાઝીલ તેરા કયા હયે નસીખ ધશ જોએપર આગદયે અલ,
 સુનતે નસીહતકા બયાં આર ખુબ તું કરસે અમલ;
 તા હોવે તુજકો ફાયદા જતતકા રખ દેવે મહલ,
 જો દુર હયે ધસ ખાતશી કમખખત હયે વો બેઅકલ;
 જો ઈર્મકા સુનસે બયાં રહગતસે વો બરપુર હયેં,
 મજલીસકી જન કીતી ખીના ઉમકી બલાયાં દુરહયે. ૭.

મદેહ.

ઉમરકે અગ કાફલેકા સુન જરસ, દીલ હુવા ખેતાખો ખે ખુદ હર નફસ;
 કીસ બરોસે હશરમેં ૫ વેગા જશ, કુછ કયા હયે ઝાદરાહ અપ જુલહવસ,
 હયે વસીલા મુજ રસુલુલ્લાહ અસ, યા શરીફત મુઝનખી ફરયાદરસ. ૧
 આહ ગફલતમેં ગમાઈ ઝીંદગી, કુછ કયા નહોં યાદ હકકી અંદગી;
 ખે અગલકો હોવે કયા ખુરસંદગી, હસરમેં યારખ નહોં શરમાંદગી,
 હયે વસીલા મુજ રસુલુલ્લાહ અસ, યા શરીફત મુઝનખી ફરયાદરસ. ૨
 મગર અબ્વલ હર સગીરોહર કખીર, અઆદઝાં મંઝીલ કખર હયોસખગીર;
 શીર વહીં પુછેંગે આ મુનકર નકીર, કોન તેરા રખ નખી અદરે મુનીર,
 હયે વસીલા મુજ રસુલુલ્લાહ અસ, યા શરીફત મુઝનખી ફરયાદરસ. ૩
 કુલ્લો શૈફત હોલે કુનકી સુન નીલા, યાં બરાખર બાદશાહ હયે કયા મદા;
 એક દીન જાં હોવેગી તનસે જુલા, માનસે દીનસે તુ યે ખેરી સદા,
 હયે વસીલા મુજ રસુલુલ્લાહ અસ, યા શરીફત મુઝનખી ફરયાદરસ. ૪
 ખોદ રખ કુછ આકેબતકા જનમેં, કયા કહેગા હસરકે મૈદાનમેં;
 જખ તુલં આગાલ તુજ મીઝાનમેં, રખશરમ રખના મેરી ઉસ આનમેં,
 હયે વસીલા મુજ રસુલુલ્લાહ અસ, યા શરીફત મુઝનખી ફરયાદરસ. ૫
 પુરશીસ અબ્વલ હસરમેં હોગી નમાઝ, દીલકે કાંનોશેતુ સુન અય ખેનગાઝ;
 કયા બરોશા ઝીંદગીકા દીલ નવાઝ, ગરકીએ અફઆલ બદહો ઉસ્સેગાઝ,
 હયે વસીલા મુજ રસુલુલ્લાહ અસ, યા શરીફત મુઝનખી ફરયાદરસ. ૬
 જુસકે હો આગાલ સાલેહ દરજહાં, આગસે દોઝખકે વો પાવે અમાં;
 ઉસકો ઉકખામેં મીત્રે જતત ગકાં, ઈસ બયાંકા કર યકીં તુ ખેશુખા,
 હયે વસીલા મુજ રસુલુલ્લાહ અસ, યા શરીફત મુઝનખી ફરયાદરસ. ૭
 સગકોં દુન્યામેં હયે ખ્વાષસ માલકી, વાં જઝા પાતા હયે હર અફઆલકી
 મજકો અપને આ પડી આમાલકી, હયે જનાઝા આખારશ વો પાલકી,

હયે વસીલા મુજ રસુલુલ્લાહ ખસ, યા શરીફલ મઝનખી ફરયાદરસ. ૮
 ચાર ચારોક ઉદ્દેલ અય રખ કરીમ, ખાતારે ખાતુ જો હયે જન્નત હકીમ;
 અરઝ કરતા હયે ગુલામી અય રમીમ, કરયુ આસાંતુ સીરાતે મુસ્તકીમ,
 હયે વસીલા મુજ રસુલુલ્લાહ ખસ, યા શરીફલ મઝનખી ફરયાદરસ. ૯

મદ્દેહ

યા મોહમદ તુમયે રખતા હયે અરઝ યે ખાતઝાદ,
 દુર કરદો મેરે દીલસે સાર શીકરોંકા ફસાદ;
 વાસ્તે અદલાહકે સમ ન્યામતાં કરદો કુશાદ,
 હકને દી મુખતારીયત તુમકો મુજે હયે એતકાદ,
 યા રસુલુલ્લાહ દીલાવો હકસે હમ સખકી મુરાદ. ૧
 નામલે હઝરત તુમહરાં મંગી આદમને દુઆ,
 ઈંલ વસીલેયો ખુદાને કર કરમ ખખશી ખતા;
 નર્થ કોઈ તુંમસા મુકરરખ રખકને કોઈ દુસરા,
 હરએક આલમકે યડીં તદકીક તુમ મુશકાલ કુશા,
 યા રસુલુલ્લાહ દીલાવો હકસે હમ સખકી મુરાદ. ૨
 બાહીર આએ મઝલીસે યુનસ તુમહારી ઝાતસું,
 હોગઈ અતશબી ગુલ ગુલઝારે ઈજરાહીમકું;
 હયે મોઅલક આસમાં દીક્તા હયે સારા બેશી તું,
 મોઅલઝોંમિં વરફ ઝાતે પાકકે કયા કયા કહું,
 યા રસુલુલ્લાહ દીલાવો હકસે હમ સખકી મુરાદ. ૩
 આંદકા તુંકડે ઈશારેશે કીએં તુમને નખી,
 પો તુમહારેપર તસદ્દુકા હોકે શીર બેલા યહી;
 હુકમ જો ફરમાવો સો લાઈં બખ યા સય્યદી,
 હકને કંદી હયે તુમહારેપર ખતમ પૈગમંબરી;
 યા રસુલુલ્લાહ દીલાવો હકસે હમ સખકી મુરાદ, ૪
 સદકા હઝરત ફાતમહ હસનૈના માંગે ગુલામ,
 બહુરે સોદદીકા ઉંમર ઉમમાના હૈંદર નેકતાગ;
 હમપે ૧૨ શરખુલ દખે સાગા અપના સુખહોશામ,
 અઝતુદ્દેલ ચારદોહ મઅસુમ એર ગારા ધમામ,
 યા રસુલુલ્લાહ દીલાવો હકશે હમ સખકી મુરાદ. ૫

મદ્દેહ

કુતબે રખ્યાની તુ કર આથા ખુદાક વાસ્તે,
 હાલપર મેરે નઝર કર મુસ્તફાક વસ્તે;
 માંગતાં હુ બીખ તુજ દર વસ્તુઝાકે વાસ્તે,
 કર ખતા મરી અતા ખૈરનીસાકે વાસ્તે,
 મુશકીલેં હલ કરવેરીઆલે અખાકે વાસ્તે. ૧
 તુમખીના કોઈ નહીં મુજ ખવારો બેકલકી પતાહ,

રાત દીન જપતા તુમહારે નામકો હું બાદશાહ,
દર દયારો મુલકો શેહરો બેવતન હું મેં તગ્યાહ,
સદ હઝારાં ગુમરહાકો તુમ બતાદેતેહે! રાહ.

હાલપર મેરે કરમ કર મુસ્તાફાકે વાસ્તે.

૨

સખત હયેરાંવ પરેશાં હોરહાહું દર ખત,
બેકસીપે બરહમે બેઠાહું મેં બેખાસોપર;
ઓસ સગદાની કરમસે હાયકો મેરે પકડ,
વાસ્તે સીદદીક ઓર ફારકો ઉસમાં નાગવર,
કરદે શાહીલપુર મુજે તુ મુસ્તઝાકે વાસ્તે.

૩

મેનેકી તકસીર તેરી બે શુમારે! બે હીસાબ,
તુંજખીના કીસકો પુકારે આ પગાહું દર એખાબ;
આતશે મેહેનતમને દીવ હોગયા મેરા કખાબ,
વાસ્તે શાહે હમનકે નાકરો મુજપર ઈતાબ;
શાહ હુસેના ઉસ શહીદે કરગલાકે વાસ્તે.

૪

સખતહું લાચારો મીસકી ઓર બેશક શરબસર,
લુલ્હ કરના પીરે મન ઉમ વકત મેરે હાલપર;
બેકસીકે દર્દશે પીતાહું મેં ખુને જીગર,
બહર ફરયાદ આયાહું યા શાહ તેરે દર ઉપર,
અરઝ મેરી ગોશકર ખેરનીશાકે વાસ્તે.

૫

ઉસનકતપર આતકો મેરી કાષ્ઠ સુનતા નહી,
જીસકો હાલ બપના સુનાઉ ગોર દુકકરતા નહી;
છોડકર જાઉં કહાં ઈસ દરકો હો શકતા નહી,
જગમને વાલી કોઈ તુજસા મુજે દીશના નહી,

મુજ નાંતવાપર રહમ કર ઝેહેલ અબકે વાસ્તે.

૬

યા ગોશ આઝમજી મુજે તુજ નામકો હયે આશરા,
શબ્દ ઓલ્યાબી નામ તેરા દા જહાંમે લે સદા;
હર જગતમે સખ ધનસોબાં તુજકો પુકારે કરનીદા.
તુંમ સીવા કોઈ નહી ફરયાદરશ હયે દુસરા,
લુલ્હ કર મીસકીનપર બાકર સદાકે વાસ્તે.

૬

તુમ શીંચુફહયુત્ર હશનકે બાગમે હું શુબહોશામ;
ખાનદાને મુસ્તાફામે રૈશની તુમશે મદામ,
નામ તેરા હયે મોહયુંદીન ફૈજે ખાસો આગ,
મેં મદા તુજ આશતાનેપર પગાહું નાતમામ,

કર મેરે ઉપર નઝર બદર શખાકે વાસ્તે.

૭

કર નઝર યા શાહે જીલાની બહકકે કીરદીગાર,
ફેઅએ અફકીરદારસે અપને બહોત હું શરમીસાર;
શામને આમાલસે અપને હુવાહુ દીવફીગાર.
અય પનાહે બેકસાં લાચાર હું મેં ઝેર બાર,
અકુ કર મેરી ખતા કાઝીમ હુદાકે વાસ્તે.

૮

હું મુશાફીર એ વતનયાં મુજકો લે આપા હયે દુર,
ના કોઈ બાઈ મેરા ના કોઈ કરે અહવાદ યુદ્ધ;
ના ઠીકાના હયે મેરા ઓર ના કોઈ રખતા હું દુર,
હઝરતે મહમુમે સુખહાની સે બેહતર હયે ન ઓર;

હોજયે ફરયાદરસ મુશા રઝાકે વાસ્તે, ૧૦
યા મોહયુદીન જીલાંકે હો શર પીરાંને પીર,
રહેનુમાએ યમરહાં ઓર આજીઝોંકે દસ્તગીર;
તુમ ખુદાકે કુલ્પહો મહમુમ હો તુમ બેનઝીર,
ઘલ્તીજી રખતે હયે તેરે દર ઉપર શાહો ફકીર;

કર નઝર મુજ ખવારપર સાહીબ તકાકે વાસ્તે. ૧૧
અય ચીરાગે તુર ચરમે મુસ્તફા ઓર મુરતુઝા,
બાદશાહી હરદો આલમકી દીયા તુજકો ખુદા;
ગોસો કુતબો આલ્યાકે પેશવા હો રેહનુમાં,
નામસે તેરે હો આશાં મુશકીલ અય મુશકીલ કુશા;

ગમકો મેરે દુરકર આલે તકાકે વાસ્તે. ૧૨
શેખ અબદુલ કાદીર અઝમહેરે ખુદા આશાં કરો,
મદહગોડી લાજ રખો લુલ્હસે એહસાં કરો;
મુફલસીદે દર્દમે મરતાહું તુમ દરમાં કરો,
બેકસીમેં ગોરકર મોહતાજકા સામાં કરો;

બસ ઈમામેં અસકરી અહસે અતાકે વાસ્તે. ૧૨
મૈંસીકસતહ બાલ તામરકી તરહહુ પુર અમલ,
દામેં હૈંરતમેં ફસાહું તુમ કરો અપના કરમ
આપડા હું દરબલા નોઆરહું અઝફીકરો ગમ,
જશ્દ લે મેરી ખબર તું અયશહે અરખો અઝમ;

સાયા કર સરપે મહેદી પેશવાક વાસ્તે, ૧૪
દઅવા અઝરોઝે અઝલ તેરી ગુલામી મૈં કર,
વીરદ તેરે નામકા કરતાહું દાયમ સરખર,
છોડકર દરદો તેરે ધુંડું મૈં જાકઠ કીસકાદર.
પરવરીશ કરની ગુલામોંકી હયે લાઝીમ મુજ ઉપર,
ગત કરો નોગીદ સારે આલ્યાકે વાસ્તે. ૧૫

મદેહ

મુજકોહયેતસખીલતુમદારીયા રસુલદીલમેં હયેયે ઝીકમરીયારસુલ;
રોજે સખ કરતાહુઝારીયારસુલ, ખૌદે મહશર હયેયેજમરીયારસુલ;
લેક તુમસે હું ઉધારી યા રસુલ. ૧

હયેં અબાળકરઓ તુમહારે યારગાર, યેહમરખતાખઆદીલબેશુમાર
અશકેદયેં ઉશમાંહયાસું નામદારહયે અલાકરારસાહેબગુલફીકાર,
હયે શબોશે દીલ કરારી યા રસુલ. ૨

ખીલવતે હકેતુમહીહોરાઝદાર, તુમખીનાનઈકોઈ અયશાનામદાર;
શખ પયમખર હયે તુમહારે ઇતેઝાર, હયેં વલીજગકેતુમહારેદાગદાગ;

શબકો હયેયાં ખાક શારી યા રસુલ.

૩

વદ્દોહા વરશમસોષકરામે તગામ, વસ્કતો તું બોલાહયે હક ચેલાકલામ,
નઈકીસીકોતુમખીનાઆલામકામ, હકકહા હયે અસ્સલાતોવસ્સલામ,

તુમકો હયે નીત તાબદારી યા રસુલ,

૪

હકતઆલા તેમપેકર લુદ્દેકરીય મેહેરકર તુમકોપુકારે યા હખીય.
અરયોકુરશી હયે સંવારી હયેઅબ્બ, નોફલકેપાર હોહકકરીય;

તુમને પાયા વસમે બારી યા રસુલ.

૫

યા મોહમદમુસ્તફા કરયોકરમ, રોઝ મહશરકો મેરી ખનો શરમ;
ઉસ જગા ખોનાનહી મેરા ભરમ, હાંખો જો કુછ કયાહું મેં જુરમ;

મુજકો હયે આશા તુમહારી યા રસુલ.

૬

તુમ મદદ કરયો મેરીબહેરુદા, સરવરે આલમ મોહમદ મુસ્તફા;
બહેરે આત્રે પાકો અસહાબે અલી, બહેરે હસનૈદ શહીદે કરબલા,

યું અમાં કરતા હયે ઝારી યા રસુલ,

૭

મદદ.

જુદાઇસે કહાં લગ આહ મારં યા રસુલુલ્લાહ,

તુમહારે આસ્તાનેપર પુકારં યા રસુલુલ્લાહ;

હરગકા સેહન પલકોંસે મેં ઝાકુ યા રસુલુલ્લાહ,

તસદ્દુક કરકે અપના જાન વારં યા રસુલુલ્લાહ;

તુમહારે નામકે ઉપર નીસારકું યા રસુલુલ્લાહ,

૧

રહાહું જખમે મેં ખુદદાગહો સીદીદકે અકબરકા,

લીયાહું હાયમેં છમાસે દામન ઝિમરે રહબરકા;

ફીદાહું જાનો દીલસે હઝરતે ઉસમાને સરવરકા,

તુમહારી આલકા બંદા સગે દરગાહે હૈદરકા;

તન અપના ચાર ચારો પરમૈ વારં યા રસુલુલ્લાહ.

૨

તુમહારે હસકકે ઉપર લગાયા હું ખીયાલ અપના,

ઉઝાઓ એકદમ પરદા દીખાઓ અખ જમાત અપના;

રખું મેં સરકો પાંવેંપર કરં મેં અરઝહાલ અપના,

કરં કુરખાન જાન અપના કરં ખેરાત માલવ અપના;

કે અપની આકેબતકી કુછખી ચારં યા રસુલુલ્લાહ.

૩

મદીનેકી ઝાળી ઉપર અગર અગર આઉં શીતાખીમેં,

બરં ઉસ ખાસ્કા અંહીનસે આંખેકી રીકાખીમેં,

ખનાઉં લાત્ર મુંહ અપના કરં આંસુ ગુલાબમેં,

કહાંલગ યા રસુલુલ્લાહ કહું ગાર્હસ ખરાખીસે.

કે અપને હાલકો આખીર સંવાર યા રસુલુલ્લાહ.

૪

શીકસતહ દીલગીરેયાં ચાકકી કરયો હીમાયત તુમ,

મેરે અહવાલકે ઉપર કરો હરકમ રેઆયત તુમ,

કરમ કરયો મેરે ઉપર અપસકા બે નેહાયત તુમ.

મુબારક કબરકા સરલ મુને કરયો ઈનાકત તુમ,

કહાંતકે દરદશે સદકો પગકું યા રસુલુલ્લાહ.

૫

નહી સાગા કયા આધર જહાંમેં રસતગારીકા.

વસીલા નહ કયામતમેં કીનીકો ચારીકા.

તવજી હય રૂ લે જહાં મેં તોસા દીનદારીકા,

નસનકે મરકમેં પાની રખું હગરાહ ઝારીકા.

અગર દુનયાકે આલમશે સીવાઈં યા રસુલુલ્લાહ. ૬

યહી ઉમ્મીદ "નાઝીમકો" દીલે બમારકે ઉપર,

લગાઉ સરકો બૈતુલ્લાહકી દીવારકે ઉપર,

લીગઉ દીનકો કુરઆની મીના બાઝારકે ઉપર.

કહું લખ્યેક હર હરદમ તુમહારે પ્યારકે ઉપર;

ચુનાહ અગયમકે પાનીસે સો ઝાકુ યા રસુલુલ્લાહ, ૭

મદેહ.

નહીં કુછ રોઝ મહશરકા મુજહે ગમ યાં રસુલુલ્લાહ,

તુમહીં હો ઝીલ્લે હક તુરી મુજરસમ યા રસુલુલ્લાહ;

તુમહારા હુંદ ઉમતપર નહીં કમ યા રસુલુલ્લાહ,

અહે સરતજ ફીરકે હરદો આલમ યા રસુલુલ્લાહ,

કરેં કુરઆન જી તુમપર હરયેહક દમ યા રસુલુલ્લાહ. ૧

ખુદાકે હુકમસે તુમને બહાદુર પાએ હૈંદરકો,

કયા એક પલમેં યા અહમદ તુમહીને ફતહ બૈઅરકો,

કીએ પામલ એક વમમે હઝારોં ફૌજજ કાફીરકો.

એ અંગુન્તે મુઆરકે તુમ કીએ દુકડે ચંદરકો;

ફલકે તુમનાકી નોરનીસકો હુવા ખમ ય યા રસુલુલ્લાહ. ૨

ફલકે તુમનાકી કારનીશકો હુવા ખમ યા રસુલુલ્લાહ.

પછાકા લાતે ઉઝાકો ગીરાયા ધર કુદરકા તુમ

લે આએ તોલફા ઊમ્મનપરં નેહીકા ચોર ઉમરકા તુમ.

કયા સુગમા અપસ આંખોમેં માઝા શુલયસરકા તુમ,

હએ તુમ કરખઓ અદનાકે મહરમ યા રસુલુલ્લાહ. ૩

નહીં કુછ ખૈદ મુજ દીનમેં દુનયાકી તખાલીકા,

નહીં ડર હરરમેં મુજકો અગલનામા સીવાહીકા;

શુલામે કમગીહું મેં જનાએ મુસતફાર્શકા.

જનમસે શાક હય દીલમેં હમારે ખૈદખવાહીકા;

એ દરગાહે તો રખ હરગીઝતતાયમ યા રસુલુલ્લાહ, ૪

મદેહ.

તુમ ખતમેં અખ્યાહોહો અય સરવરે મોહમ્મદ,

ઉમ્મતકે અખ્યાહો અય સરવરે મોહમ્મદ,

તુમહારીએ હુદાહો અય સરવરે મોહમ્મદ,

તુમ શાફએ જાહો અય સરવરે મોહમ્મદ, ૧

આહાતા હું યા નખ્શીજી તુમનાકી મૈ શફાઆત,

વાલી હો દો જહાંમેં તુમ સાહેબે ઈનાયત;

હુરમતસે ચાર ચારા કર્યો અલી મામાયત,
હુસનૈનકા વશીલા મુજકો હયે બસ હીયાત,
તુમ વાલીએ ગફાહો અય સરવરે મોહમ્મદ.

૨

યા મુસતફા મોહમ્મદ દોદાર મુજ દીખાવો,
ઈસ હોદકી ઝમીસે કુઅબે તરફ ખુલાઓ;
બરબરકે યા નખીજ કોસર મુજે પીલાવો.
મુજહ દફતારકે અંદરહજ અકબરી લીખવો,

તુમ મુસ્સલાંક શાહ હો અય સરવરે મોહમ્મદ.

૩

અય આખરી ઝમામે હઝર શરમ રખો તુમ
સીદ્દીકકી શરકમે હમપર કરમ કરો તુમ,
ઝોર ઉમરકે લીઓબી જગમે બરમ રખો તુમ,

ઉસમાંઅલીકે ખાતીર બખશીશકો જમ રખો તુમ,

તુમ સાહેબે અતા હો અય સરવરે મોહમ્મદ.

૪

ખાસે જો હયે ખમામાં કોસર હમે પીલાવે,
ખી ફાતમહ હુસેના નારે સકર છુડાવે;
મુજ પીર દસ્તાગીરાં જન્નમે જલ્દ લાવે,
હઝરત હસનખી હમકો મહશરસતી બચાવે,

તુમ સાહેબે લવા હો અય સરવરે મોહમ્મદ.

૫

ઈસ દોરે આખરીમે આફતસતી બચાવો,
મકકેકો ઇસ ઝમીસે હઝરત તુમહી લીખવો;
અપના મકાને આલી મુજકો તુમહી બતાવો,
રૌઝકો ખાદીમાં મેં ખદામ મુજ કહાવો,

મુલતાને મોઅમીનાં હો અય સરવરે મોહમ્મદ.

૬

કેહ નહીં શકતા ઝખાંસે કરે મદેહ અય તમામ,
દોદાર મુજ દીખાવો તુમહી અપના સુખહોશામ;

મોતીસ યે કમતર પર સાયા રખા મુદામ,

મુજકો તુમહી નખીજ અપના કરા યુગામ,

મહશરમે તુમ પનાહ હો અય સરવરે મોહમ્મદ.

૭

મદેહ.

તુમ હો ખુદાકે ખારે હઝન્ત નખી મોહમ્મદ,

તુમ હો નખી હમારે હઝરત નખી મોહમ્મદ;

બખસો યુનાહ સારે હઝરત નખી મોહમ્મદ,

તુમ હો વસી હમારે હઝરત નખી મોહમ્મદ

હરદીલકે હો કરારે હઝરત નખી મોહમ્મદ.

૮

હાહીલ ઉમરકા શારા ખૈડા હું હાય ખોકર,

ફામન ખાછાકે હઝન્ત કરતા હું અરઝ રોકર;

અય બાગચેમે દીલકે તુજસે ઉમ્મીદ ખોકર,

ખૈડા હું યા નખીજ ઉમ્મદવાર હોકર,

હરદીલકે હો કરારી હઝરત નખી મોહમ્મદ.

૯

તહકીક યા નખીજી હું આદમી નશરમેં,
હેવાનસે નીકલાં બદનામ હું બશરમેં,
કરતી ગુનાહ હજારાં કીતી નહીં કશરમેં,
કીસ તાર સરપે ખીતે હજરત નખી હશરમેં,

રોતાહું આહ મારે હજરત નખી મોહમ્મદ. ૩
હમ નાતનાં હયે બદે હજરત હમે નીમાવો,
તુમ ખીન ન કોઈ વાલી દીક્ષનસે યુ ચાહો;
મુશકીલમેં આ પડાહું મેરી મદદકો આવો,
ઉન્મીદ હયે યે દીક્ષમેં હકસે મુજે મીલાવો,

મુસ્તાક હમ તુમ્હારે હજરત નખી મોહમ્મદ. ૪
અવ્વલ અબાબકરહી મપર હયે સીદકલાએ,
હજરત ઉમરને તુમકો દીક્ષો જાનસે હયે ચાહે;
ઉસગાન બા હયાતે કુરઆનકો જમાએ,
તોડા કુદરે અલીને સખ દીમે સર બુકાએ,

કુરઆન હમ તુમ્હારે હજરત નખી મોહમ્મદ. ૫
હસનો હુસેન દોનોં ખી ફાતમ્હકે જાએ,
બખ્શીશકો આર્યોંકી હકસે સનદ લે આએ;
નાનાકી સખ ઉમતકો આફતસતી બચાએ,
સુનકર જનાબે હકકે સખને શુકર બજાએ;
તુમ હો સરીઅ હમારે હજરત નખી મોહમ્મદ. ૬

પીરાને પીર હયે ગે ગોહરહી તુ જતન કર,
પરખીન તુબી જાકર ઉનકી ગલી વતનકર;
સીજદા શુકર બજાએ બખ્શીશકી બાત સુનકર,
દેહની પેહન ગલેમેં દીલસે ફકીર જાનકર,
બખ્શીશમેં આએ સારે હજરતનખી મોહમ્મદ.

મદદ.

બુલ્લબુલકે દીન દહનમેં નખી મુસ્તફા રસુલ,
જસતે હયેં મુજ સુખનમેં નખી મુસ્તફા રસુલ;
મશહુર હર ગગનમેં નખી મુસ્તફા રસુલ,
સુલજાર હર ચમનમેં નખી મુસ્તફા રસુલ;

હમ આર્યોંકે મનમેં નખી મુસ્તફા રસુલ. ૧
સખ દીલબરાં હયે ખાક ઉન્હોકી ગલીમને,
હયે આજઝાંકી ખાક ઉન્હોકી ગલીમને;
સખ આલ્યા હયે રાખ ઉન્હોંકી ગલીમને,
નઈ હશરકાં હયે ધાક ઉન્હોંકી ગલીમને,
બખ્શાવેં એક બચનમેં નખી મુસ્તફા રસુલ.
રહુલઅર્ગોં ઉન્હોંકે હયેં એક ખાસ નામાબર,
લાએ હયેં હકકે પાશસે પેગામ આ બખર;

પેદા નહીં હુવા હયે મીસલ ઉનકે કોઈ બશર,
હકને જી-હોંકો કરદીયા દો જગકે રાહબર;
બરત હયેં સખકે દીલમેં નખી મુસ્તફારસુલ.
હોઉંગા રીઝ હરરમેં મેં તુમસે દાદખ્વાહ,
ધુન્ડું હસન હુસેનસે ઉસ જાગમેં પનાહ;
બી મુજ ઉપર કરેંગે વો તખ્ત છુલ્કી નીગાહ,
બખશાવેં રખકે પાસ ઉસી વક્ત સખ ગુનાહ;
હયે જીસકે તન બદનમેં નખી મુસ્તફા રસુલ.
હોતા હયે અબ નીસાર મોહમ્મદકી આલપર,
હોતા હયે વાર વાર મોહમ્મદકી આલપર;
હોતા હયે ઝરઝર મોહમ્મદકી આલપર,
હો હયે ખાકસાર મોહમ્મદકી આલપર;
લૌલાક આસમામેં નખી મુસ્તફા રસુલ.

૩

૪

૫

મદેહ સુલતાનુલ અંબીયા અલૈહીસ્સલાતો વસ્સલામ.

ગુલશને હસ્તીમે બેશક ફેઝકા દરયા તુષ,
જાનસર હર મુરસલોકા ગોહરે ઝેબા તુષ;
અબરે રહમતકા હમારે સખે હયે સાયાતુષ,
યા રસુલુલ્લાહ હખીમે ખાલીકે યકતા તુષ;
બરગુઝીદા ઝુલ્જલાસે પાક બે હમતાહુષ
આરઝુ દીલમેયહી રખતા હું અય ખાલી સીદાત,
જબ અંધેરી ગોર ઓર તનહાઇકા હોવેગા સાત;
નુરકી અપની તજલીસે વહાં કરદે નખત.
નાઝનીને હઝરતે હક સદરે બદરે કાયનાત;
નુરે ચરમે અંખ્યા ચરમે ચીરામે મા તુષ.
ગર ઝલીખા ખ્વાબમેં દેખે તુને આલી જનાબ,
જુલ્જલમેં હુસ્ને યુસુફ ઝીંદગી કરદે ખસખ;
હયે તેના દરજા હરએક પૈગમબરસે બેહીસાખ,
દર શખે મેઅનાજ ખુદી જીબરખલ અંદર રીકાખ;
પા નેહાદા બર સરીરે ગુલદે ખીઝરા તુષ.
મુરસલોકા રેહનુમા હયે વાકઈ અયહક પસંદ;
તેરી ઉલ્લતકા ગલેમે સખકે હયે દામે કમદ;
હમ ગુનાહ ગારોંકા દરજા હરરમેં કીજો ખુલંદ,
યા રસુલુલ્લાહ તો દાની ઉમ્મતાનય આજઝંદ,
આજઝારાં રેહનુમાઇ બરસરે સાગાં તુષ.
સખકા અય કાદીર વસીલા હયે વહી આલી ગોહર,
સરનીગું હયે વસ્દમેં જીનકે સદા જીનો બશર,
ખુદ સનાખ્વાં ઈસકા હયે રખ્ખીવજીના શામે સહર,
શમ્મ તબરેઝી એદાતદ નઅને પૈગમબર ઝગર,
મુસ્તફા વ મુજતબા વ સય્યદે આલા તુષ,

૧

૩

૩

મદેહ.

તુમ સખમેં જરતરી હો બલગુલઉલા મોહમદ,
 તુમ સખમેં અનવરી હો કશપુદુગ મોહમદ,
 તુમ સખમેં ખેહતરી હો સલુઆલા મોહમદ,
 તુમ સખમેં સહબરી હો રહે હુદા મોહમદ,
 તુમ ખાતીમે રસુલ હો તુરે ખુદા મોહમદ.
 હકને ક્યા હયે તુમકો મુલતાને દોજહાની,
 મુસ્તા લમ તુહારે હરઆન હર ઝમાની;
 બેજે સલામ તુમપર સુબહાને ઇઝઝોશાની,
 નાઝી હુવા હયે તુમપર કુરઆન હક ઝમાની;
 તુમ રૂએ મુસહફા હો રોશનલીકા મોહમદ,
 બેશક હૈં ચાર મઝહર હઝરતકે ઝીલે ઇખલાક,
 હઝરત અબુઅકર હયેં લારેખ ચરમેં ઉસ્શાક,
 હઝરત ઉમર વ ઉસમાં હૈંદર હયે તુરે આફક,
 બલહાર દમગદમ હું દીલખંસે કિતપે મુસ્તાક.

તુંગ સખમેં ગુલશની હો આલી સફા મોહમદ.
 વારીદ હયે ચહાં મોલીખો રાવીસે એક રીવાયત,
 હયેગા અબખ કરીશમાં વાલા શહે જલાલત,
 હયેં શાનસે ઉ-હોંકી લૌલાક ખાતનાઅત,
 ઉલજે ઝગાં હમારી નઈ વસ્ફકી હયે તાકત,

માહે મુનઝરી હો બદરદ દુગ મોહમદ,
 એક રોઝ ખુજેહલ યું દીલમે લા હીકારત,
 બોલાકે યા મોહમદ ગદ તુમમેં હયે કમાલત,
 દેતેહો આસમાંકી હરઅકફ તઈ ગશારત,
 ફરમાવો અબખે મેરી હયે મુસ્તમે અમાનત,

તુંગ અહલે ખાતની હે દાજતગવા મોહમદ.
 મુસ્તે નેહાંકા સુનકર મુઝદા રસુલે અકરમ,
 બોલેં હયેં ખુજે હલકો ઈસ તરહ શાહે આલમ,
 હયે મુસ્તમેં નેહાં નો મુજકો અગાં હયે ઇસદમ.
 દેવે ગે વો ગવાહી મેં કોનહું મુકરરમ,

ખતમેં પયમખરી હો દીને અલા મોહમદ.
 કર ગોશ ખુજેહલને અકવાલે શાહ સુલતાં,
 હરતમેં શરખશરયા કર અપની આહે ગઝતાં,
 ઝોર ઉસકા યા તસવુર કીશતરહ માહેતાખાં,
 કરતે હૈયે અબખખ ગુફતાર અબ દુર અફશાં,

મતલુખ ઝહેરી હો ઊંકદેકુશા મોહમદ.
 બોલેં હયે ખુજે હલકો ઉસ આન શાહ શરવર,
 પથરંહે છે નેહાં અબ લાયા નો મુસ્ત અંદર,

ખોજા હયે હમ અસદમ જે ઉતનેહી ખરાખર,
આવાજે હમ તપખ જારીયા ઉતસે અકશર,
સખને સુને ખુશી હો વસ્તે સતા મોહમદ
ખુજેહલ બદગોહરને દેખા કરીશમા અસદમ,
ખોલાકે ચહર ઈસકા હયેગા કવી મોઅઝઝમ;
ભાગા હયે રસ્યાહને મુંહ ફેર અમના ઉસદમ,
કેહતા હયે અખયે કાફીર હો દીલજ સાદો ખુરરમ,
તુમ ખાલી મુન તર્ખી હો સાદીજ લીલા મોહમદ.
મદેહ.

દીલા કયું ચુપ હયે હમ્મે ખાલીકે અરદો સમા લીખખ,
પસ અઝ હમદે ખુદા નઅતે મોહમદ મુસ્તા લીખખ
ઝોર ઉનકી આલ ઝોર અજહામકી ઈશખના લીખખ,
અમર ચાહે તો શીર એક મોઅજ્જા ખેરંધવરા લીખખ,
ખયાં કરને કીસે મકદૂર હયે સામે જલાલતકા,
મોહમદ મુસ્તકા ફખરે ઝમાંકી હદદે અઝમતકા.

મુકરર ખેશુખા વો સાફએ રાઝે ક્યામત હયે.
હખીએ હક રસુલે ઝુલખીનન સાહે રીયાલત હયે,
ઈમામુલ અખીયા વલઅસરીયા તુરે લીલાલત હયે,
ખુજુરખીકા ખયાં ક્યા હોકે એક બહેરે કરામત હયે,
વખુદે પાકકા પદા ન મર કાષ નસાં હોતા,
તો આલમ કુતમે હસ્તીસે બલા કીજહીન અયાં હોતા.

તુફેલ ઉનકે હુવા કાનો મકાં ઝોર ઈનસોળાં પેદ,
ઝર્ખી વ ઉશમાં પેદા મેહો ખુરખીદોકા પેદા,
ખુદાને ઉનકે ખાષસે ક્યા સારા જહાં પેદા,
ન હોતે આપ મર પેદા તો હોતે યે કહાં પેદા,
તાજલી તુરે એકદસકી નહી પેદા અમર હોલી,
ન દીન હોતા ન શખ હોલી હયે સામે સહરહોલી.
મોહમદ મુસ્તકાકી જુશકા એક ઝરરાખી ઉલ્લહત હયે,
તો ઉસકા હાલ ક્યા કહેનાકે વો ખે ખાફ દહસન હયે,
ઉસે દોનો જહામેં જૈન હયે ઝોર ખુખ રાહલ હયે,
ન ઉસકો ડર યદાંકા હયે ન કુજ બીખખમેં એકમત હયે,
રસુલે પાકકી ઉલ્લહતમે મેરા ખાલુમાં ફરખાં,

ઝીયાદા ઉરજેલી હો દીલ શીદાઝાર માસોળાં ફરખાં.
ખુદાયા હમ સબોંકે દીલમેં ઈખલાસે પયમખર દે,
મએ ઉલ્લહતસે ઉનકી હમકો નીત સરસારખસ કરે,
રહેં હમ ખારમાહે મુસ્તકાકે હોકે શખ બરે,
ખલાહી મોઅખીમેંકો ઉલ્લહતે શાકીકો કાફર દે.

મોહખતે સરવરે લોભાકકી છસ ઘીલમેં કામીવહો,
તોમમલખ ઉઘડીયહાં ઓર વહાંસમી એક બાર હાંસીલહો.

જો આશક મુસીફાકીયે ઉંહોંકા એક બયાં નાહીર,
મેં લીખતાહું યહાં અખ હમદમે ઈલાતરહી ઝાહીર,
રસમે મોહતરમકે જાનીશાર ઓર દોસ્ત યે જાનીર,
બડી ઇખલાશશી હઝરતકી ખીલમતમેં હુએ હાઝીર,
કીએ દરખવારત દઅવતહો મેરી ઈસદમ કુખલ અખ શાહ,
હમ-હઝરતકે ઇસ આજીઝકે ધરમેં હો મુખલ અખશાહ.

હુએ રોનક શીઝા જાનીર તે ધરમેં સરવરે આલમ,
મોહમદ મુરતઝા મહમુએ હક ઓર મુખરે આલમ,
લે ચંદ અશહાબ નસી સાથ અપને હોકે બશ મુરરમ,
કયા જાનીરને અજાબાએ કીયાદત શાહ હો ઉસદમ,
થી ઉનકે ધરમેં એક બકરી ઉસે લા ખુખ્હા કર જલદી,
કયાજ ઉસકે પુકારે ખુશ મઝા ઓર ખુખતર જલરી.

જો ફરજાંને જોખીરને તમાશા ઝુગહોકા દેખા,
તઅજગુબ ઉનકે ઘીલમેં તખ હુવાયે ભેલ હયે અઝઝ,
નેહાયત ખુદ સીનયે ઓર ખુખીમેં લીયે ચકતા,
જો એક યા માહ લીકા તો ફજારાબી યા કમરસીમા,
બડે બાઈને છોરેસે કહા યે તો અજબ દેખા,

જનમ બરમેં યે અયશા ખેલ હમને શીરકે કખ દેખા,
અહો અયસામી ખેલે બામપર અખ મીલકે તુમ ઓર હમ.
ધુરી લે હાથમે અપને મએ બાલીયે હો બેગમ,

લીટાકર છોટે બાઇકો બડેનેને ખુખ્હા કર હમદમ,
લગા હએ ખુન કહેને હફસે ઉસકે બહોત છસદમ,
તડપતે દેખ બાઇકો ન કુછ ઉસે બન આઇ હયે,

ધુરી હકકુમશર અપને તખ ઉસનેબી શીરાઈ હયે.

ચઇ હયેં બામપર જાનીરકી સીમી ઇઈલ્લેફકન જબ,

તો દેખી બામ હયે જુ તાપ્તએ લાલા ઉએ એક જાનીબ,
પુકારી અપને શોહરકો બહોત બેચેન હોકર તખ,
દેખા ઉન દોનોં બચ્ચોંકો કહા કેસા હુવા અખ,

કહા જાનીરને ખીખીસે રઝાએ હકપે સાબી રહો,
કહેં હકહ પયમસરકો ન ચરયા ઇસકા ઝાહીર હો.

શોહખતસે મયમબરકે ન ઉસકા કુછ કીએ ચરઆ,
વો દોનોં નુર—એનોંકો ઉઠાકર એક તરફ રખ્યાં,
લે આ જાનીરને દસતરખ્યાં ખીખ્યા હોકેં ખુશ ઉસજ,

તઆમ ઈકસામકા તખ્યાર આ સોલા રખા સારા,
શીઝા હો અરઝકી મુજપર નવાઝીશ ઇસઝમાં ફરમાવ,
યે સજ તખ્યાર હયે ખાના ઈસ તુમ નોસજાં ફરમાવ.

પ્રદાદા જળ તનાવલકા કમા હઝરતને હો પુષ્પતુડ,
 પનામે હક તમાનાસે હમે જીવતીન નાગીત બુદ:
 કહે હયેં અરશલામ અમ શાઈસે મતલુમ ઓર મકસુદ
 યે હયેં ઇસ તરહ ફરમાને જનામે પાલીહે મઅયુદ;
 કહો જાગીરસે ફરમદોકા અપને આ પુત્રા લેવેં.

તો હમ સખ મીત્રક ઇસ ખાનેકા ઉસદ સાથખાતેવેં. ૧૨

કહા હઝરતને જાગીરસે તુમહારે દોનોં બરખુસ્દાર,
 મએ હયે ઉસ તરહ વો નૌ નેહાલાને પસંદ અવતાર,
 ખુલાવો ઉનકો દસતરખાને પર હઝીર કરે ઈસખાર,
 કે તા સાથ ઉનકા લે ખાવેંગે ખાના અમ નેકા કીરદાર.

કહા જાગીરને શાયક ખરસે વેહ સેજના જાગીર, ૧૩
 મએ હયેં ખેલનેકા આજ વો ધસદમ કહીં ખાલીર.

કહા પયગમબરે હકને કે જાગીર તુસ ખુલા લાવો,
 કહાં ગર ફર હોકે તો કીસીકા બેની મંગાવવો,
 હમ હયેં મુસ્તાક ઉનકે અમ કરા જલદી કરો જાવો,
 પુત્રાકા હુકમ હયે હમહમકો ન ઉન ખીન નોશ ફરમાવે.

કહા જાગીરને ક્યા ખોલું મૈં કુરખા વા રસુલુલાહ.

મેરે બચ્ચે હુએ મજ પુહો બેનરસુલુલાહ, ૧૪

સુનાયા શરખસર અહવાલ જાગીરને હો પુરગમ જાગીર,
 પુત્રાકે હુકમસે જાગીર ફીર હાસીત હુએ હયેં તમ,

કીયે હવે ઈલતીમાસ અમ સરતરે આજમ પુસંદ અનસંમ,
 જો હયેં ઇસ ગમસે જાગીર સખત હેરાં ઓર મુકતરખ,

હયાત ઓર મતકા મુખતાર ખાલીકને કયા તુમકો,

અજમ રતખા પુદાએ દોજહાને બસ દીયા તુમકો, ૧૫

સુના ફરમાન હક હઝરતને તમ જાગીરકો ફરમાયા,

દોનોં મજબુહોંકો જાગીર ઉહા લાઓ અબી ઈસખ,

હકા લાશોંકા આગે મુસ્તાકાકે લાકે જાગીર રખ્યા

મુખારક હાય હઝરતને ફીરાકર યું કહા બાબા,

ઉહો બચ્ચો નઈસર જીંદગાની તુમને પાષ હયે

તો હક બૈટ મુકસર રહ ઉનકે તનમે આઈ હયેં. ૧૬

યે દેખા સખ સહાબોંને અબ્બઈબ મોઅજ્જા નાદીર,

હુએ સૌ જાનસે બલહારો-સૈદ હઝરતે જાગીર,

યે દેખ અહવાલ હઝરતકા બહોત બેહલા ઓર કાદીર,

યહીં લાકર મુસલમાં હોગએ હયેં સરખસર અલીર,

નખીકી દોસ્તીમે દેખએ ફેશી કલાવત હયે,

જો ઉનકા હયે અહુ ઊંસે પુદાએબા અદાવત હયે. ૧૭

પયમબરકા મોહનતસે જી લેવે નામ હર ઐકાત,
તો દુનયામે પુણીસે વો ગુઝારે અપને સખ દીનરાત;
ન દેખે ઈસ જગામે વો કબી કુછ મુશકીસો આકાત,
કયામનકા ન ઉસકો ડર રહે નાચીદતે સકરાત,
નગીકી દોસ્તીમેં જનો દીલ અપના હીલ કરતું,

પુરાકે પાસ અપની અયસી અબ એક ઇલતીમકર તું, ૧૮
હયે તુજશે ઇશ શહાબે કમતસીકી ઈલતીમ ચારખ,
પયમબરકી મોહબ્બત હમ સમોકો કર અતા ચારખ,
મુબારક રોઝએ અતહરકો ઉનકે બસ દીખા ચારખ,
સીવા ઉસકે નહી કુછ દુયરા હયે મુદ્દઆ ચારખ,
હઝારાં બેબહા સમવાત બર રહે મોહમદ બાદ,
તપ્પાનો સલામ અઝ હલ કુહુ હઝ હદે બેહદબાદ. ૧૯
મદેહ.

બા ઇલાહી બોલ મેરી મીસલે ગુચેકી બખાં,
કયું કે આઘ હયે બહાર ઓર કહેલી હયે સખ ખુલખુલ,
હયે ચમનમેં નાઝ કરતી કુમરીયાં ઓર તુતયાં,
હયે સબી તબરીકમેં તેરે કુશાદા કર દહાં,

કેહતે હયેં મેં કયા મુબારક રોઝ આયા આજ હયે, ૧
ચઅને આં હઝરતકે ઉપર યે શબ્દે મેઅરાજ હયે,
કોનસેહઝરતકે યાને હયે મોહમદ મુસ્તાફા,

શાનમેં હયે રહમતુલીલ આલમી જીનકી રૂઝા,
કયા કહું મેં નઅત ઉનકી હયે વો તાજેકે અબી,
કોન હયે મકદુર કીશકી કેહ સકે તબરીકકા.

હયે નહી તાકત કલમમેં લીખ સકે તૌસીફકા; ૨
હયે નખીકે ચાર ચારાં નામદારો ખાલીકાર,
એક હયે સીદદીક ઓર દીમર ઉમર હયેં નામદાર,
તીસરે ઉસમાન હયે ચહારમ અલી દુલદુલ સવાર:
દીનકે હયેં યે સીનું સખ મુસ્તકીમો પાયદાર,
શાતમહકે તુરદી દે હઝરતે હસનૈન હયે.
ઓર હઝરતકે યે દોનોં કુરરતુલ ઐનૈન હયે.
અબ બયાં મેઅરાજકા કરત હું મેં ઇસ તોરસે,
સરકો જાનુષર રખ્યા મેં અગને કઈ એક તોરસે,
ફીરબે સોઆ કર બયાં મેઅરાજકા એક સોરસે;
આરસો-કુરશી આજ હયે આરાસ્તા ખીલોરસે,
ઈમ અમીશી તા ફલકે અયસા અબખામ તુરહયે.
ઓર શારે મોઅગીનોંસે આજ સૈના દુર હયે.
હઝરતે જબરીલને આકર મોહમદકો કહા,
આપ કીજે શેરનોહ અફઝાકકી અમ તો ઝરા,
યે પુરાક અબ સૈર કો લાયાકું મેં બાહીર ખજા,

આપ ચલકર તો વહાં દેખો જસ જાગમે સદાઃ
 ઈસ મુખારક રાતમે ખાલીકસે ખાધજો સરદ.
 મુજકો બેળ હયે ખુસાનેકો તુમહેં અપની તારક
 હયે ફરીસતે સહ બસક અફસાકપર હો મુંતઝર,
 ઓર બેહીશતોકી કુશાહ કર રખે હયેં સારે દર;
 કઈ ફરીશતે તુરકે અતખાક અપને સર ઉપર,
 ઇસ મુખારક રાતમે ભેકર ઉતરતે હયેં ઈધર,
 એક પલ ગરમે વહાં તુમ જલવગર હોખવગે,
 અપની ઉમ્મત કે ગુનાહ હએકઆનમેં બખ્શાવગે.
 તખ તો હઝરતને વજુ ઝમઝમકે પાનીસે કીએ,
 ફીર દુગાના કર અહા હકા શુકર કરને લએ.
 ઓર ખુરાકે તે ઝરકા સામને હાઝીક કીએ.
 સાથ અપને હઝરતે જીખરીલકો લેકર ચલે;
 એક પલમેં વે હરમસે મસજીદે અફસા તલક,
 જાકે પોહએ શાહો-ખુરરમ સરવરે ઈન્સોમલક.
 ફીર તો એક પલમેં કીએ જા સૈર સદરહકી વહાં,
 હયે જહાં જીખરીલકા રોશન મકાં બા-ઈઝએ શાં;
 વો મકાં સખ મોઅમીનોંપર ખુમસા હયગા અયાં.
 તખ કહા જીખરીલને અય પેશવાએ ઈન્સો જાં;
 અખ નહી હયે તાખો તાકત મુજકો મલનેકી ઝરા.
 હયે મકાં મેરા હહી ઓર હય મે મેરી ઇતેહા.
 ફીર વહાંશે અરશ આઝમ ઓર કુરસી સૈરકર,
 ઓર અપને તે ઝરકા એક પલમેં મમકર;
 વો ખુરાક અયસાયા ઓર હસપર થેવે આલી ગોહર,
 સૈરકર સખ આસમાંકા અપને તખ મુન્તર.
 જાખ તલકયે આસમાંપર હઝરતે ખૈરલ ઉમમ;
 એક પલમેં જાકે આએ ખીરતર ઉનકાયા મરમ.
 હૈ કહાં તાકત કલખમેં ઓર મુજસે હોવે કયા,
 હોસકે મેરી અપાસે કખ બયાં ઉનકા અહા,
 તુ નહો ગમમી 'શહાબુદદીન' હર રોઝે જાઝા,
 શાહએ રોઝે કંયામત હૈ વો મહબુમે ખુદા,
 અય મુસલમાનો પડો તુમ અખ દરહાં ઓર સલામ.
 રહપર ઉનકા જો હૈ ગે હઝરતે ખૈરલ અનામ.

મદેહ હઝરત પીરાંનપીર કહસહાહો સોરરહઃ અઝીઝ,
 તુમ તુરે કીખરીયાહો માહે મુનીર હો.
 મકબુમે ખારગાહ હો રોશન ઝમીર હો;
 જીતને વશી જહાંમેં હયેં તુમ સખકે પીર હો.

બપ્તીશકો આરયોડી શહે બેનઝીર હો,
 બેશુબ્હ તુમ ખુદાકી તરફસે ખખીર હો,
 મશહુર સારે ખલકકેબી દસ્તાગીર હો,

૧

બદપર તુંહારે શ્વાન વીલાયત હુઈ હયે ખતમ,
 બલકે ઉન્હાપે સારી મુજબત હુમ ખતમ;
 સર રાહે હકમે દેકે સમ્બાદત હુમ હયે ખતમ,
 તુંમપર તો સખ બહાંકી કમાલત હુમ હયે ખતમ,
 બેશુબ્હ તુમ ખુદાકી તરફસે ખખીર હો,
 મશહુર સારે ખલકકેબી દસ્તાગીર હો,

૨

કરતા હું એક કીરીસમએ હઝરતકા અબ બયા,
 હો શાદ ઉસકે સુનનેસે આલમકે મોઅમીનાં,
 દરયાકી સૈરકો ગએ મુલતાને દોબહાં,
 સખકે લખોંપેયા યહી મઝમુન ખર બાં.
 બેશુબ્હ તુમ ખુદાકી તરફસે ખખીર હો,
 મશહુર સારે ખલકકેબી દસ્તાગીર હો.

૩

આમ વહાં સખ બોરતે પાનીકો સરખસર,
 એક પીરઝનને આનકે લડકેબી દી ખખર;
 પાનીકો બરકે રોતે લગી મુંહકો હાંપકર.
 યા દીલમેં અરઝ કીજએ યા શાહ બહરોખર,
 બેશુબ્હ તુમ ખુદાકી તરફસે ખખીર હો.

૪

મશહુર સારે ખલકકેબી દસ્તાગીર હો.
 પ્રછા કે તેરે રોનેકા કયા હો કયા સખખ.
 બોલી કે તેરે હાસીદા હુવા મુજપર યે એક અબખ,
 દુલા મએ ખરાતી હુએ ગરક સખકે સખ,
 દરયાદકો શીતાબ મેરી પોહંઓ પીર અબ,
 બેશુબ્હ તુમ ખુદાકી તરફસે ખખીર હો.

૫

મશહુર સારે ખલકકેબી દસ્તાગીર હો.
 દરગાહમેં ખુદાકી યે સુનતેહી કી દુઆ,
 હાસીલ હુવા ઝખકા શીલહાલ મુદઆ
 દરયાને જોશ મારા સબી કાફીલા મીલા,
 દુઆ જો પીર ઝનને તો ફારન યહી ઠહા,
 બેશુબ્હ તુમ ખુદાકી તરફસે ખખીર હો,
 મશહુર સારે ખલકકેબી દસ્તાગીર હો.

૬

કાદીર નહીં અબાં હયે જો તઅરીફ કીજએ,
 તાકત ઠહાં ઠલમમેં જો ઉનકી સના લીખે,
 દરયાસે નીકલે હુએ હુએ ખીસ સાલક,
 મુશકીલ પડે તો બસ યહી મતલા પકા કરે,
 બેશુબ્હ તુમ ખુદાકી તરફસે ખખીર હો,
 મશહુર સારે ખલકકેબી દસ્તાગીર હો.

૭

ਮੁਨਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਾਏ ਜਨਾਪ ਪ੍ਰਸੀ.

ਯਾ ਖਲਾਈ ਤੁਝਕੋ ਛਾਡੀਰ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਕੁਲ ਕਾਰੋਘਾਰ,
 ਛਾਧ ਦਾਨੋ ਜੋੜਕੇ ਡੇਢਤਾਛੁ ਮੈਂ ਤਕਸੀਰਵਾਰ;
 ਮੁਝਕੋ ਕੁਝ ਕਰਕੇ ਹੀਕਰਸੇ ਨਹੀਂ ਯੇਨ ਹਯੇ ਫੀਕੋ-ਨੇਕਾਰ,
 ਮਮਕੀ ਫੀਕੋਨੇ ਨੇਕਾਯਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਯੇ ਯੇਕਰਾਰ,
 ਰਖ ਕਰਮਕੀ ਨਜ਼ਰ ਮੁਝਪਰ ਅਧ ਮੇਰੇ ਪਰਵਰਦੀਗਾਰ, ੧
 ਯੁਕਤ ਯੁਕੇ ਦੀਲਕਾ ਮੇਰੇ ਬੈਰਾਂ ਨ ਕਰ ਸੈਲਾ ਅਮਨ,
 ਗਮਕੀ ਤਾਰੀਕੀ ਨੇਕਾਯਤ ਆ ਹੁੰਦੀ ਹਯੇ ਦਰ ਨਧਨ;
 ਅਕਲ ਆਰ ਤਦਘੀਰ ਸਖਲੀ ਯੇਲ ਹਯੇਗੇ ਯੇਵਤਨ,
 ਧਰਧਰਾਤਾਛੁ ਅਛ ਮੈਂ ਦੇਖ ਦੁਨਯਾਕਾ ਅਲਨ,
 ਰਖ ਕਰਮਕੀ ਨਜ਼ਰ ਮੁਝਪਰ ਅਧ ਮੇਰੇ ਪਰਵਰਦੀਗਾਰ, ੨
 ਛੋੜਕੇ ਦਰਘਾਰ ਧਾਰਧ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਜਾਛੁ ਕਛਾਂ,
 ਮੁਛ ਦੀਘਾਨੇਕਾ ਅਲਕਮੇ ਨਹੀਂ ਰਹਾ ਮੁਝਕੋ ਮਕਾ;
 ਆਛਾ ਆਛਾਸੇ ਗੁਨਾਛ ਮੈਂਨੇ ਕੀਯੇ ਹਯੇ ਯੇਯਛਾਂ,
 ਛੁ ਪਸੇਮਾਂ ਛੁ ਪਸੇਮਾਂ ਛਾਧ ਦਰਦੇਨੇਂ ਜਛਾਂ;
 ਰਖ ਕਰਮਕੀ ਨਜ਼ਰ ਮੁਝਪਰ ਅਧਮੇਰੇ ਪਰਵਰਦੀਗਾਰ. ੩
 ਰਖ ਕਰਮ ਆਤੀਨਕ ਮਹਰਮਕਾਰ ਤੁਝਘੀਨ ਕੋਨ ਹੈਂ,
 ਇਥਾਛ ਅੰਦੇਕੇ ਤਰ੍ਹੇ ਗਛਕਾਰ ਤੁਝਘੀਨ ਕੋਨ ਹਯੇ,
 ਛਾਂਧੇ ਅਧਯੋਂਕਾਂ ਅਧ ਸਤਾਰ ਤੁਝਘੀਨ ਕੋਨ ਹਯੇ,
 ਨ ਘਟਾ ਮੁਝਕੋਂ ਕੇ ਅਧਸ਼ਨਕਾਰ ਤੁਝਘੀਨ ਕੋਨ ਹਯੇ;
 ਰਖ ਕਰਮਕੀ ਨਜ਼ਰ ਮੁਝਪਰ ਅਧ ਮੇਰੇ ਪਰਵਰਦੀਗਾਰ. ੪
 ਮੈਂ ਅ-ਛ ਕਰਤਾਛੁ ਮੈਲਾ ਮੁਝਕੋ ਤਰ੍ਹੇ ਕਰਮ ਰਖ,
 ਮੁਝ ਅਛੇ ਕਮਤਰਕੀ ਧਾਰਧ ਤਰ੍ਹੇਸੇ ਸ਼ਰਮ ਰਖ,
 ਹਯੇ ਮੇਰਾ ਮਕਸਦ ਧੁਛੀ ਦਰਛਾਲ ਤੇਰਾ ਕਰਮ ਰਖ,
 ਕੁਝਤ ਰਖਤੁਂ ਲੁਛੁ ਰਖਤੁਂ ਰਛਮ ਰਖਤੁਂ ਅਰਧ ਰਖ,
 ਰਖ ਕਰਮਕੀ ਨਜ਼ਰ ਮੁਝਪਰ ਅਧ ਮੇਰੇ ਪਰਵਰਦੀਗਾਰ. ੫
 ਤੂੰ ਕਰਮ ਕਰ ਮੁਝ ਛਿਪਰ ਸੈਲਾ ਤੇਰਾ ਧਰ੍ਹਾਨ ਦੇ,
 ਸਫਕੇ ਕੁਦਰਤਕੇ ਤੇਰੇ ਮੀਛੀਕੁਸ਼ਾ, ਧਮਾਨਦੇ,
 ਹਮਅਦਮ ਤੇਰੇ ਝੀਕਰ ਕਰਨੇਕਾ ਮੁਝਕੋ ਧਿਆਨਦੇ,
 ਛੀਨ ਆਰ ਦੁਨਯਾਕੀ ਸਾਰੀ ਅਮਮਤਾਂ ਦਰਆਨ ਦੇ;
 ਰਖ ਕਰਮਕੀ ਨਜ਼ਰ ਮੁਝਪਰ ਅਧ ਮੇਰੇ ਪਰਵਰਦੀਗਾਰ. ੬
 ਕਰਮ ਵਾਯਧ ਸੁਨਤੇ ਜਛਾਂਤਕ ਹਯੇ ਮੇਰੇ ਸਰ ਉਪਰ,
 ਕੁਲ ਅਛਾ ਕਰਵਾ ਮੇਰੇਸੇ ਯਾ ਖਲਾਈ ਯੇਅਤਰ,
 ਛਾਧਸੇ ਧੰਧਲੀਸਕੇ ਆਛਾਨਾ ਛੁ ਨਹੀਂ ਪੋਛਯੇ ਅਰਰ,
 ਤੂੰ ਨੀਗਛੇਘਾ ਰੇਛਮੇਰਾ ਅਧ ਆਖੀਧ ਅਨੋ-ਅਸਰ,
 ਰਖ ਕਰਮਕੀ ਨਜ਼ਰ ਮੁਝਪਰ ਅਧ ਮੇਰੇ ਪਰਵਰਦੀਗਾਰ, ੭
 ਅਧ ਮੇਰੇ ਆਖੀਕ ਮੁਝੇ ਅੰਦਾਕਾ ਮਤ ਮੋਛਤਾਧਕਰ,
 ਮੁਝਕੋ ਆਛਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰਾ ਧੀਰ ਮੈਂ ਦਰਧਦਰ,

- રીઝક દે બે મુતેહા ચારખ કે મેં જાલું છપર,
આખરે રઝઝત શરમ રખયો તુહી દોળખ બીતર;
રખ કરમકી નઝર મુજ પર અયમેરે પરવરદીગાર. ૮
- અર્શ ઓર કુરશી કલમ લોહો ઝમીં સાતે રલક,
ચાંદ સુરજ કુલ સીતારે જીન બશર હુરો મલક
તેરો ખલકતકા ઇલાહી નામલું મદકાં તલક,
વાસ્તે હરએકકે મૌલા દુરકર મેરા કલક;
રખ કરમકી નઝર મુજ પર અય મેરે પરવરદીગાર. ૯
- બહેરે શારે આંખયા મૌસો કુતુબ ઓર કુલવલી;
સખકે તખ ગમકી નેહાયત દીલમેં હયેગા ખલખલી.
સદકે કુદરતકે તેરી દીલકી ખીલા મેરે કલી,
આમે રહમત છાંટદે મુજ પર કે જાવે બેકલી,
રખ કરમકી નઝર મુજ પર અયમેરે પરવરદીગાર. ૧૦
- અય કરીયા નામલે સીદદીકકા મંગતે હયે દમ,
વાસ્તે આહીલ ઉમરકે ફૂરે કરદે દરદો ગમ.
બહેરે ઉસમાંકી હયાસે તુ હથારી રખ શરમ,
હઝરત અલીકૃષ્ણદમકીબરત મદદ રખદમ બદમ,
રખ કરમકી નઝર મુજ પર અય મેરે પરવરદીગાર. ૧૧
- હાઇ ખસ દુનયાસે હરગીઝ નફા નહ પાયા હું મેં,
ઝાંદગી ખોદરે યે અખતો બહોત પચતાયા હું મેં;
મેરી આંખોસે યે મેહ આંસુકા બરસાયા હું મેં,
લે વસીલા ફાતમ્હકા તેરે કન આયા હું મેં;
રખ કરમકી નઝર મુજ પર અયમેરે પરવરદીગાર. ૧૨
- બહેર અલી હસનો હુસૈન આખેદી બાકીરકે નામ,
જાફર ઓરકાઝી મલી ઓર સુસારઝાકાસી મહમામ
વાસ્તે હઝરત નકી સુન અરઝ મૌલા સુબ્હો-શામ,
હૈ નકી ઓર અકસરી મહેદીકે હાથેં યે પયામ;
રખ કરમકી નઝર મુજ પર અયમેરે પરવરદીગાર. ૧૩
- કઝલસે ચારખ તેરે મેરી ઉપર કરયો ફસલ,
આઝા આયામે બી કુવત દે કરેં મેં કારસાઝ;
લનદુસ્ત રખ્યો મુજે હર દમબદમ અય બેન્યાઝ,
મેં તેરા બંદા હું ખાલીક કર કરમસે સરફસાઝ,
રખ કરમકી નઝર મુજ પર અયમેરે પરવરદીગાર. ૧૪
- યા સમીઅ તેરે કઝલસે સુન મેરી ફરયાદકો,
રખ ખુશી ખુરરમ હમેશા મુજ દીલે નાશાદકો;
હિમર દે ઓર બખ્ત દે બેહતર મેરી આલાદકો,
બખ્શ તુ મુજકો પદર મેરે ઉસતાદકો,
રખ કરમકી નઝર મુજ પર અયમેરે પરવરદીગાર. ૧૫

જોમુલ આઝમકે મુરીદોમે હયે શંકુ રસ્પાહ,
રાતદીન રોતા હયે ઓર કહેતાહયે તુમકો યાઈલાહ;
તુ ન કહયો મેરી ફેસાકી તારહ હરગીઝ નીગાહ,
તેરે કરમ ઓરફલકી હમસમકેતમે રખયો પનાહ;
રખ કરમકી નકર મુજપર અપ મેરે પરવરદીગાર. ૧૬

મદદ.

અપ મોઅમીનો દીલ જાનસે પડયો નખીપર તુમ દરદ,
ખુશ હોકે બા પમાનસે પડયો નખીપર તુમ દરદ;
યુ' હુકમ હયે રહમાનસે પડયો નખીપર તુમ દરદ,
હરયાન હરદમ ધ્યાનમે પડયો નખીપર તુમ દરદ,
યુ' હુકમ હયે કુરઆનસે પડયો નખીપર તુમ દરદ. ૧
ખતમુનનખી સરદાર હયે' હક સાત હયે જે રાઝદાર.

કુરઆં મિલમ રોશન હુવા ઈસ જમમને લેખો નેહાર;
કુલ અખીયા ઓર ઓલ્યા સદ હયે નખીકે પાલદાર,
મહશરમને ખુરરાકપર મહબુબે હક હોંજે સવાર;
જલોજે તુમ ધમાનસે પડયો નખીપર તુમ દરદ. ૨

મેહબુબ ખખશાવે' તુમહે ઉલ રોઝ હકકે પાસજી,
આસી હયે જે ઉમત સબી બખ્શ ફજલશે અપને ખુદા
અપ રખ મેરા વાલી હયે તું મકબુલ કર મેરી દુઆ;
જમન મને દાખીલ કરે' જે હયે મેરા કુલ મુદદઆ,
બખશાએ'જે એક આનમે પડયો નખીપર તુમ દરદ. ૩
હરદમ નખીપર દીલ રખો મોઅમીનો આકીલ તુમલી,
જો કુછ નખીને ના કહા ઉસમે' નહો દાખીલ તુમલી;

જનપર ખુદા સંજી નખી ઉસમે' રહો શંખીલ તુમલી,
કુરઆં કરો દીલ જાનકો જબ ઉમતી કામીલ તુમલી;
બખશાવે'જે રહમાનસે નડયો નખીપર તુમ દરદ. ૪

આસી હું મે દુનયામને રખ તુ શરમ મેરી સદા,
ખરકત નખીસે મેરી બખ્શ ઉસદીન ઈશાહી કુલખલા;
કરતા હયે જે શેદા અરઝ તકશીરકો રોકર ખુદા,
તેરે નખીકે નામપર દીલ જાન હયે મેરા શીદા,
સદકે હુવા દીલજાનસે પડયો નખીપર તુમ દરદ. ૫

મુસદદસ આમદ માહે રમઝાનુલ મુબારક.

સલાતો મુમકા અરયા હરએક સુ આયા,
ગુનાહકે ચાકકો કયા અફુકા રફુઆયા;
ખુશીકા ખદમે ગુલઝાર રંગો ખુ આયા,
યે મુનકે રકસમે' હર મુરજે ખુશ ગુલુ આયા;
હઝાર શુક કે રમઝાન નેક ખુ આયા.
ખરાએ દાગે ગુનાહ બહેરે શુરતો શુ આયા. ૧

હીલાલ ચરખે ઉસ માલકા જળ ઝુહુરહુવા,
મીસાલે બદરકે આલમમે' નુર નુર હુવા,
હરએક મીઝરો મેહરાબ રરકે નુર હુવા;
પુશીશ ગમ દીમે આલમકા સારા દુર હુવા,
હઝાર શુકર કે રમઝાન નેક પુ આયા,

બરાએ દાગે યુનાહ બહેરે શુસ્તો શુ આયા. ૨

હુમે અમીર કાયાતીન સળ સલામાલમે,
મુનાશીકાંકે પડી બરક ખીરમને દીલમે,
તમીઝ હોને લગી હકમે ઝોર બાતીલમે,
યે ઝીક હોને લગા મોઅમીનોંકા મેહશીલમે,

હઝાર શુકર કે રમઝાન નેક પુ આયા,

બરાએ દાગે યુનાહ બહેરે શુસ્તો શુ આયા. ૩

બકા હયે નુર મુસલમાંકે બયલા મેહરેકા;
કે જલસકા દેખકે માહે દુ હાલ મટને લગા,
હરએક બખર્પે સામા પુશીકા હયે બરપા,
ફરીસ્તે કરતે હયે સાતો ફલકપે સબયે નીલા

હઝાર શુકર કે રમઝાન નેક પુ આયા,

બરાએ દાગે યુનાહ બહેરે શુસ્તો શુ આયા. ૪

હયે ઝોરો શીર મસલદોંમે તાઅતકા,
નમાઝકા કોઈ માર્દલ કોઈ તીલાવતકા;
ઠાઠ કહે હયે યે મહીના હે પુદાહી રેહનતકા,
પગ હયે ગરદને સૈતામે' તોક લઅનતકા,

હઝાર શુકર કે રમઝાન નેક પુ આયા

બરાએ દાગે યુનાહ બહેરે શુસ્તો શુ આયા. ૫

હયે આફતા બક્ષા રોશન હરએક જર્બીકા દાગ,
મયે મુન્બુદસે પુર હયે હર અહલે દીકાં અમામ;
પુશીકા બુસે મુઅત્તર હે મોઅમીનોંકા દીમામ,
યે નગરમાં કરને હૈં હરદમ બરગે બુલખુમે બામ,

હઝાર શુકર કે રમઝાન નેક પુ આયા,

બરાએ દાગે યુનાહ બહેરે શુસ્તો શુ આયા. ૬

વદાકો હયે યહી ઉમીદ તુન્જશે માહે કીરામ,
કે બખ્શવાદે પુદાસે મેરે યુનાહ તમામ;
ન હાગી મુન્જશ ન ભેગી સના તેરી ઈસ્કામ,
બસ અમ યહી હુયે હરએક લેહઝા હરધડી યે કમામ,

હઝાર શુકર કે રમઝાન નેક પુ આયા,

બરાએ દાગે યુનાહ બહેરે શુસ્ત શુ આયા. ૭

અલવીદાએ રમઝાને શરીફ,

અફસોસ ચલા યે મહે શુક્રામ અબીસે,

રીકકતસેં હયેં સખ ખુદમેં રીદવાન અબીસે;
મગમુમ હયે હસ મમસે મુસલમાન અબીસે,
કેહતે હયે મત્તાયકબી હો નાલાન અબીસે;

હોતે હૈં વીદાઅ આહ યે રમઝાન અબીસે.

૧

રમઝાન ચલા શખર ચલા ઓર કીનાઅત,
મરદીશમેં પડે શમસો કમર વાએ મુસીઅત,
અફલાકયે અંગુમ હુએ બોહીસો હરકત,
કયા ખખત હેં અપને કે સુલેમાંકા ગયા તખત;

ગીરયાં હયેં શખોરોઝ બની જન અબીસે,

હોતે હૈં વીદાઅ આહ યે રમઝાન અબીસે.

૨

તાછરે ધલાહીસે યે યા શૌકે ધખાદત,
આતેયે શખોરોઝ સબી બહુરે જમાઅત;
યસજીદમેં વજાહકી બહોત રેહતીથી કસરત,
સાધમકે લીએ શખર યા ઓર શુકરકી દોઝત;

અફસોસ વો સખ હુઠમએ સામાન અબીમે,

હોતે હૈં વીદાઅ આહ યે રમઝાન અબીસે.

૩

મસજીદમેં ઈખાદતકો હરએક જતાયા યારો,
આખનએ ખમાન જલા પાતાયા યારો;

રમઝામેં યે અલ્લાહકા કરમ આતાયા યારો,

સખ બારે ગુનાહ સરસે ઉઠા જતાયા મારો;

રોતે હૈં યે મુન હાશીએ કુરઆન અબીસે,

હોતે હયેં વીદાઅ આહ યે રમઝાન અબીસે.

૪

હરબાર, યહી દીલમેં ખ્યાલ આતા હયે યારો,

રાહે સફરેં તોશએ ઉકળાકો સંવારો;

અલ્લાહ વ મોહમમે સદા જનકો વારો,

હસ્તી અદમ આબાદકો ફુતયાસે સીધારો;

મુન ઇતની મેરી ખાત મુસલમાન અબીમે,

હોતે હયે વીદાએ આહ યે રમઝાન અબીસે.

૫

સાઈમકી નમાઝીકી અખાંપર તો યહી હયે,

હર શૈરે મુસલમાન તોરા મોતીકી લડી હયે;

સદકસે મોહમદકે મદદ ખુબ બની હયે,

ખાલીકકી ધનાયત ગઝનફરપે હુષ હયે;

સખ કેહતે હયે જનતસેં યે ગીલમાન અબીસે,

હોતે હયે વીદાઅ આહ યે રમઝાન અબીસે.

૬

અલવીદાઅ માહે રમઝાન.

હુવા હયે ગુલશને આલમમેં આજ મમ પૈદા,

લફકે અશક કરે કયુ ન ચશમ નમ પૈદા;

કીએ ખુદાને યે રમઝાસે દીનબી કમ પૈદા,

જીમરપે જાતે હવે સદ હર્ષ કર સીલમ પૈદા;
પુશીકે બામમેં અખ મમ તુમુલ હોતા હવે,
અલમસે હર દીલે મોઅમીન મસુલ હોતાહવે.

૧

જહાંસે કુચકી રમઝાને કી હવે તયારી,
તો અખ કહાંસે મસાજાંદમેં હોગી સદ બારી;
જહાં સીલગતીથી કંદીલ સુરખ ઝંખારી,
હઝાર હર્ષક વહાં છાગઈ હવે અધ્યારી;

૨

અમનમેં ખાક ખીઝાંકી સખા હઝાતી હવે,
વીદાઅ હોતે હવે રમઝાં બહાર જાતી હવે.
યે મમસે ખુલખુલે ગુલશનને સરમેં ડાલી કુલ,
યે મમસે હોગઅ પઝમુરદા સખ અમનકે કુલ;
યે મમસે સરવપે કુમરીકા દીલ હુવા હવે મલુલ,
ધવજ પુશીકે ઉમે તોક રંજકા હવે હુસુલ;
શીરાકમેં યહી રમઝાંકે કરતી હવે શેવન,

કે એક સાલકે બાદ આએગા રોશન.
ખુલદ હર દીલે મોઅમીનસે હવે યે આહો કુંકા,
બહારે ગુલશને આલમપે આજ આઈ ખીઝાં;
કરે હવે આક ગરેબાંકા હરગુલે ખંદા,
જો ખુલખુલે હંચે વો બસ હો રહી હંચે સખ ગીરયાં;
હર અહલે દીકે હવે લખપર સદાએ વાયેલા,
જહાંમે કયા મહે રમઝાંકા આજ મમ ફૈલા.

૪

યે સમસે ઝુકગઢ મુરગાને બાગકી મરદન,
અલેમેં પેહના હવે ગુલને અલમકી પૈરાહન;
મીશાલે શમઅકે જલતા હવે ખુલખુલોંકા તન,
ઝખાન ગુઅએ સૌસનપે બસ હહી હવે સુખન;
કે અલવીદાઅ જો માહે સીયામ હોતા હવે,
ફરોગ નયરે ઈમાં તમામ હોતા હવે.

૫

ચલા જહાંસે જો અફસોસ યે ઝીસાં,
તો અખ કહાં વો વપુરે તીલાવતે કુરઆં;
અલમકી આચસે જલતે હવે સારે ખુરદો કલાં,
યે શૌર પઢતે લયેં રોરોકે શાહીબે ઈમાં;
કે હમકા છોડ યે જાંને જહાં જો જાતા હવે,
શીરાહસે દીલે મુઝતર લખોંપે આતા હવે,

૬

ગઈ જો હઝરતે રમઝાંકી સખ બહાર ઝકા,
તો મમસે કયું ન તોરા દીલહો બેકરાર ઝકા;
યે મમ વો મમ હવે કે જીસકા નહી હવે પાર ઝકા,
મરેબાં ઇસલીએ કરતા હએ તાર તાર ઝકા;

કે રાહતે દીક્ષે હર રોઝદાર આખીર, શુદ્ધ,
ચરા ન રેજ રસદ મમગુઆર આખીર શુદ્ધ.

૭

મુસ્તેઝાદ અલ્લવીદાએ રમઝાને શરોફ.

ધસ ચખંસે ઉઠનેલગા એક શોરે ડુગાં આજ, અફસોસ અય રમઝાન
ગુલખનમેં નઝર આનેલગી, ફસલે ખીજાં આજ અફસોસ અય રમઝાન
દીન તીસકા મેહમાં થા તુ અય માહે મુયારક, થા અશ શખરોઝ
હયે હાલેતયાહ અખતો મુસલમાનોં કાયહાં આજ, અફસોસ અય રમઝાન
અસખાખ સફરશા ક્યા તુનેહી મોહવ્યા, હોતા હયે મુશારીર;
હોતે હયે તેરે વારને સખ ખુરદો કલાં આજ, અફસોસ અય રમઝાન
ગુલ ખાગમેં શાદતેરે આનેસે યે અય ગાહ, સખ મોઅમીના ચકસર;
ઓર ઉછકે ઈવઝ આખોંસે આંસુ હયે રવાં આજ, અફસોસ અય રમઝાન
અય ખાગલી આંખોંસે નઝર ખુશ નહી આતા ના ધરબી હયે આતા;
વીરાન હય અય તેરે ખીના સારીજહાં આજ, અફસોસ અય રમઝાન
મગમુમ હયે સખ મસજીદાં વીરાન હયે મીંખર, મગમુમ હયે મેહરાખ
મગમુમ તેરે વાસ્તે હયે પીરોજવાં આજ, અફસોસ અય રમઝાન;
પુરતુરથી સખ મસજીદાં ઓર જુમલા મનખીર, ખર તુજ કહમસે;
અય દેખનેકયા હયેકે હયે માતમકા સમાં આજ, અફસોસ અય રમઝાન
યે અખરે સીયાહ હોકે જો અરસે હયે શખરેખ પાની નહી યારો;
ગાલુમમે મહે સુમકે હયે અફકે શીશાં આજ, અફસોસ અય રમઝાન,
યે અરક જો ચમકે હયે ખહોત ઝોરસે એકદમ, પીજલીનહી મુતલક
ગમમેં મહે રમઝાંકે યે હયે આહ કીના આજ, અફસોસ અય રમઝાન.
ઓર રચાહ બડે શોરસે, કરતા હયે જો અવાઝ યે ઉસકા સખખ હય
ફરયાહ હયે સાયમકી હરએક સીસ્તે રવાં આજ, અફસોસ અય રમઝાન
કલ દેખા થા જસકો કે વો યા તીરસા સાધા, ખુલ્લવકતીશે તેરે,
અખ ગમશે તેરે ખમ હયે વો ગાનીદે કમાં આજ અફસોસ અય રમઝાન
ખેચેન હુએ ધરસે ગએ જનીએ ગુલશન, વહાં જાકે જો દેખા;
ખુલખુલલી સીયાહ પોશહુખ અલવીદા અખવાં આજ, અફસોસ અય રમઝાન
યે અલવીદા અપઠતે હયેતેરીહમ જોદરએક સાત, સેયે તો ગઝતહય;
હમ અપની વંદ છકા કરે આખખયાં અખજ, અફસોસ અય રમઝાન,
હર સાતકા આના હયે તેરા અય મહે ઓશાંતા રેઝી કયામત;
કયક જનીએ હમ કલકા કીધર ઓરકહાં આજ, અફસોસ અય રમઝાન
ગરે જીંદગી યારી કરે હમસે તો યકતન, અય માહે મુયારક;
રખને હયે તેરે મીલનેકી ઉમ્મીદ ખજા આજ અફસોસ અય રમઝાન.
કયતક તુ જુદાઇ મહે રમઝાંકી લીખેગા ખખોશી હય ખેડતર;
ખસ લીખતેહી ખામાની હંવા ખુસ્ક અયાં આજ, અફસોસ અય રમઝાન.
તાકત નહી હયે તુજકા શહાખે દીક્ષે ગમગી. લીખનેકા યે મઝકર;
ઈસ ફરકતે રમઝામેં તુરખ આહનેહાં આજ, અફસોસ અય રમઝાન,

અલવીદાઅ રમઝાને શરીફ.

હયે રતઝદા સહરકો સુની મૈને એક સદા,
 સુનતેહી હેશકા મેરે તાયર હવા હુંવા;
 એક આશનાસે મૈને જો પુછા યે માજરા,
 અસ્મે પુ'ર આખ હોકે યે ઉસને મુજે કહા,
 કયા પુછતા હયે યાર બહોત સખત હાલ હયે,
 રમઝાંકે કુછ કરનેસે દીલ પુર મલાલ હયે.
 આંસુ હરએકકી આંખોંસે જારી હયે બેશુમાર,
 ચેહરેપે સાયમોકે હયે ગમસે બહોત ગુમાર;
 રોના હયે આહ મારકે હરએક જગર શીગાર.
 સીને સભી હય આતસે હીજરાસે ઢાગ ઢાર,
 આહો કુગાંસે હસર ઝમીપર અયાં હુંવા.
 ગમકા ગુમાર તાખ ફલક અખ રવાં હુવા.
 બુલબુલનમેં જાકે દેખા તો ગમગીં હયે બામખાં,
 બુલબુલ સીયાહ પોંચ હો કરતી હયે બસ કુગાં;
 સખતાયરોને છોડદીએ અપને આશયાં,
 ઓર ખાક ચૌતરફકો ઉડાતી હયે કુમરીયાં,
 ઇસ ગમસે આહ ગુલકા ગીરેઆન ચાક હયે,
 બરગે શજરપે છામઇ સખ ગમકી ખાક હયે.
 દેખા તો મસજીદોંપે ઝરા કરકે તુમ નજર,
 અગલીસી વા બહાર બલા અખ રહી કીધર,
 કયુકર મુસલીયોંકી બલા હો ન અસ્મ તર,
 બાંધી હો કુછપર મહે રમઝાને જખ કમર,
 આમાદી ચૌતરફથી સો વીરાના હોગયા.
 કુરઆન શમએ હયેક યે પરવાના હોગયા.
 અફસોસ તીસ દીનકા યે મેહમાં યા ઉઠયલા,
 મેહમાની ઉમકી હમને ન કુછબી હુઈ અદા,
 કુછ કદર હમસે આક ન જાની ગઇ ઝરા.
 યુ મુફતમેં ગમાયા અખસ ગંજે બેખલા,
 રમઝાસે શીરબી મીલનેકી હમકો નટાસહયે,
 પર ઝીંદગીકી અપને કહાં હમકો આસ હયે.
 જીતે રહે તો શીર ઈસી માહે સયામકો.
 શહેરે શરીફ માહે ઝવીલ એહતેરામકો
 અલાહ શીર દીખાવે મહે ઝેલકીરામકો,
 ઉમીદ તો યહી હયે સભી ખાસો આમકો;
 હરસાલ ઇસ જહાંમેં તો માહકા ગુઝુલ હયે
 કાનીએ જીંદગીસે ખાતીર મલુલ હયે
 ઉસ હમકસે શહાબલી સીના ફીગાહ હયે

રમઝાદે કુછ કરનેસે બસ બેકરાર હયે;
આખમ સામતકાબી શીર ઇનેઝાર હયે,
પર હાલ હકસે અકુકા હમીદવાર હયે;
બખશ અય ખુદા હરએક સગીરે કપીરકો
ઈસ માહકે તુફાસે બરનાવો પીરકો.

૭

અલવીદાઅ રમઝાન શરીફ.

મહે રમઝાને કયા અઝમે સફર સદ અફસોસ
બાંધી હયે કુચપે અય ચુગત કમરસદ અફસોસ
કશમકશમેં હયે હરએક આઠ પેહર સદ અફસોસ
આતસે હાલર અનાસરમેં ને આમેઝ કુષ,
ગરમીએ શોઅલએ દુરકત શરર અંગેઝ હુષ. ૧
જબ ખચર કુછકી રમઝાંકે સુની હયે જાં કાહ,
તાજસે હયે હાલ મુસલમાનોંકા ખીલકુશહી તયાહ.
ઓર મસજીદમેં ને કી મેંને તહયુરસે નીગાહ,
દેખકર તાબ ન લાઇ તો કીઇ મેંને આહ;
દીલપે સૌતરહસે દુરકતકા ગુર્જીદ આને ભગા,
તાયરે હોશ મેરા ખુદહી હવા હોને ભગા. ૨
અલગરઝ દીલ મેરા ધચરાને ભગા જબ ખીલકુશ,
યે હુવા મુજકો હુષ સૈર કરે ગુલશનો ગુલ;
વહાં દેખા તો પરેશાન હયે હાલે સુંબુલ,
માતમી કપડે પેહન શાખપે બૈડી ખુલખુલ,
વહા ને ઈસ તરહસે દેખા તો ગઝબ ઓરહુવા,
ધરકી જાનીબ ન પલટનેકા કોઇ તૌર હુવા. ૩
મહે રમઝાંકી જુદાઈયે હયે વીરાં સખ બાગ,
ઉસકી દુરકતશે હયે લાભાકે જીગરપર એક હાગ;
ઓર ખુલખુલકાબી ઈસ ગમસે પરેશાં હયેદીમાગ;
એશો અશરતકા હુવા જાતાહયે અખગુલહયે ચીરાગ
અહમેદી મીલકે બહમ શોરો ખુકા કરતે હયે.
સખ ઉસી સોંઝમેં જુ' શમઅ જલા કરતે હયે. ૪
સાલભર કરકે શફર શીરકે તુ આવેગા અય માહ,
ગરએ હયે ઝીંદગી બાકી તો મકનીન વદમાહ.
સાલે આઠ દાકો શીર તુજશે મીલાવે અલમાહ;
હયે યહી આરઝુ હરએકકી હરશામો સુગાહ;
મહે રમઝાંકા હશરતક યહાં આના હોગા,
અપને જીતેકા કહાં યારો દીકાના હોગા. ૫

હકકી દરગાહમેં ઇંશ તરકશે અમ હું સાધત,
 પેદશે ઈમાન મેરા કર તુ ઈલાહી કામીલા
 દીને અહમદો મેરા દીલ હો હમેશા માધત,
 મુજે રમઝાંકી ગરકતશે શક હો હાસીલ;
 દાનદારોપે ખુદા હુદા ઈનામત ફરમાએ,
 રોઝાંરોઝા જાઝા રોઝેકી કીસમત ફરમાએ
 તુમકા કરતા હયે શહાબ દીલે ખીરયાં તસલીમ,
 મહે રમઝાંને છુત્તારક મહે ગુદરાં તસલીમ;
 મઅન્ને જુદે આતા શાદુએ ઇંશયાં તસલીમ,
 તુમકા કરને હયે દીલોજાંસે મુમલગાં તસલીમ;
 મોઅમીનોકા તેરે અનેગે હયે રાહત હાસીલ.
 તેરે નાનેશે ફુર્ક દીલપે મન્નાસત હામીલ.

અલવીદઅ રમઝાને શરીફ.

ચમનમેં આનેશે બાદે ખીઝાંકી એકબારી,
 હયે ખુદખસેંકા ઉસી ગમગે ગીરયાહ આરઝારી;
 કીઈ હયે અખરને માતમમેં ઉસકે ખુંબારી,
 યે શૌર કરતી હયે ખુદશનમેં કુમરીયાં સારી;
 વીલઅ હોતે હયે રમઝાન જાનીએ બારી,
 સીમી કમાને મુનવરપે કરકે અસવારી.
 હએ હએ સાધગ! સખ દદશે તેરે નાલાં,
 હીમાલ ગરકબી આર મગમેં હૈ ગલતાં.
 અર્ગીશે અરશતલક ગમમેં તેરે હયે ગીરયાં,
 શીરાક માતમે રમઝાંમે ખાર હયે બારાં.
 વીલઅ હોતે હયે રમઝાન જાનીએ બારી,
 સીમી કમાને મુનવરપે કરકે અસવારી.
 ફુગાં હડે હયે દીલ શોઝ હર ચમનકે ખીચ,
 ખુદાને માતમી પેહના લીલાસ તનકે ખીચ;
 હુયે હયે ગીરયા કીનાં સખ મલક ગગનકે ખીચ;
 રહી હયે બાદે સખા મસ્ત ખુમ ગમકે ખીચ.
 વીલઅ હોતે હયે રમઝાન જાનીએ બારી,
 સીમી કમાં મુનવરપે કરકે અસવારી.
 જુદાઈમેં તેરે રોતે હયે નરગીશો સૌસન
 ખુદે અનાર યલે અશરશી જલાકે બદન;
 યે કેહ રહે હયે કે વીરાં હુંબા હયે આજ ચમન.
 નકીબ હર ગલી બાઝાર કર રહા યે સુખન.

વીઠાળ હોને હયે રમઝાન જનીમે ખારી,
 સીમી કમાને મુનબરપે કરકે અસવારી. ૪
 ગમે હીરાકશે ગુલશનમે શોઝ પેપાયાં,
 એ હયે શોર તેરે ગમમે સુખુવો રીશોં,
 હુવા હયે ગમમે તેરે શરફરુ ખુબદાં,
 હરબેક અગતશે ચે આતીહે ગમકી શોરોં કુમાં,
 વીઠાળ હોને હયે રમઝાન જનીમે ખારી,
 સીમી કમાં મુનબરપે કરકે અસવારી. ૫
 ને હેગા મોમીમો હમરાંઝ ઇસ ગીરામીસે,
 અપુ કરાવેગા ગુનાહોંકા લાયઝાલીસે.
 કયા નહીં હયે તું નેકલીં ઇબતીદારસે,
 ઉમીદ તુજકો મોઅલીમ હયે ઇસ નીઝામીમે,
 વાંદાળ હોને હયે રમઝાન જનીમે ખારી,
 સીમી કમાં મુનબરપે કરકે અસવારી. ૬

મહરબા રમઝાન શરીફ.

પુશ તુગમ્હસરા પુશપુલે ગુલશનને ચે ગાઈ, અય હઝરતે રમઝાં.
 આનેસે તેરે રૂએ ઝર્મી તુરસે જાઇ, અય હઝરતે રમઝાં.
 જીસ દીનસે ખબર આનેકી તેરી હુઈ મસકુર હરઆલમે દુ-યા.
 ઉસ દીનશે શયાતીનોને શેજર હયે પાર્ક અય હઝરતે રમઝાં.
 હર ગુન્હ વ ગુલ ખોલ જગાં અપનેકા એકતાર તઅરીફમે તેરે.
 કરતે હયે સીફત લાક્ષા વેરએલાં વ જાઇ અય હઝરતે રમઝાં,
 રોઝેકી સીફત કીસશે ખ્યાં હોવે તમામી મંદકુર હયે કીસકી.
 હર ચેહરએ સાર્ઠમપે હયે બસઝેમો સફાઇ અય હઝરતે રમઝાં
 આનેકી તેરે કરતે હયે શાદી મડે રમઝાં. ને હોવે મુસંદર્મી
 ખેશક ઉનહે હયે આતશે દોઝખશે રેહાઈ અય હઝરતે રમઝાં
 ઇસ માહમે કરતે હયે સખી આદના વ આત્મા પુશ એશ શયોરૌઝ.
 હમસર હયે તેરે રાજમે શાહી વ ગદાર્ક અય હઝરતે રમઝાં
 આનેશે નેરે શાદ હયે અબ ગુલશને ઈમાં હર મરદ મુસલમાં
 એર સુમશે હુઈ ઇસમે અબળ નુંશુદ તુગાઈ અય હઝરતે રમઝાં
 કયા વસ્ક કરં હઝરતે રમઝાંકા મે ગઝકુર તાકત હયે મેગી કયા.
 તવસીફ તેરી હકને તો કુરકાનમે લાઈ અય હઝરતે રમઝાં.
 સાયા ચે તેરે તુરકા દેખાં હયે કીસીને અયે દીદએ ખીના.
 હાજત ઉશે કબે હોવે ફીર અઝ ઝીસે હુમાઇ અય હઝરતે રમઝા
 પુર નુર હયે સખ મસહુદાં પુરનુર હયે મીઅર પુરનુર હયે મેહરાબ
 પુર નુર હયે સખ આરઝાસીમાં આર પુનાઇ અયે હઝરતે રમઝાં.

ઇસ દુરશસે તા અર્શ તલક અય મહે આઝમ મુકદમને તેરે આજ.
 કયા મરદખાખ્વાનીકી અજબ ધુમ મચાઈ અય હઝરતે રમઝાં,
 જબ ચરખપે ચમકા યે હીલાલ મહે અકરમ જુ' તેગે ફઝર યાજ.
 દેખ ઉસમે શયાતીનોને ગરબ હયે જુકાંઈ અય હઝરતે રમઝાં.
 અયશા હયે મુકરરમ મહે રમઝાને મુઝારક તઅરીફ કહું કયા.
 જસમે' કે ખુદાને હયે શખે કદર છુપાઈ અય હઝરતે રમઝાં.
 અશખર કલમ હોવે ઓર અવરાક હો પત્તે દરયાંહે સીયાહી.
 તોભી ન તેરે વરફમે' હો કીસીકી રસાઈ અય હઝરતે રમઝાં.
 તઅરીફ યે રમઝાંકી ભક્ષા કીસસે અદાહો જતલાતો શહાબ અબ.
 શયાં હયે તુજે યાઝદહ મહીનોંકી જદાઈ અંય હેઝરતે રમઝાં.

અલવીદાએ રમઝાને શરીફ,

રખસત કરીખ પોહંચી હયે માહે સયામકી,
 હાલત યે સૂનકે ગૈર હુષ ખાસો આમકી.
 લઝઝત ઝાંસે રેહ ગઇ શરખતકે જમકી.
 લગતી હયે તદખ ખાતબી શીરી કલામકી;
 અબ સાખમેંપે હોયેંગે કયા કયા સીતમ નહીં;
 યે ગમ વો હયે કે માહે મોહરરમસે કમ નહી. ૫
 હો દેખો ખતમ આજસે ફરઆન હોગયા;
 રમઝાન તીસ રોઝકા મેહમાન હો ગયા;
 ગુલશન ઇસી આલમમે' ખીયાબાન હોગયા,
 ગુલશીંકા દીલબી ગમસે પરેશાન હોગયા.
 આવાઝ દરદ નાકકો સુનકર ખતીબકી.
 જાએગી તનસે જાન નીકલ ઇદ લીબકી. ૨
 અય માહ કયું ન તેરે તસદ્દુક હું દમખદમ.
 યા દુર હોગયા તેરે આનેસે દરદો ગમ;
 રતખેમે' હોગએયે સીકંદરસે કમ ન હમ.
 દુરકત તેરી દીખાએગી હરએક નયા સીતમ.
 ઇસ માહમે' ભરી હુષ મુશકીલ કુશાઈથી,
 મરકદકે સાકીનોંકા અલમસે રેહાઈથી. ૩
 હો વરફ કીસસે તુંજ મહે આલી કીબારકા.
 હામી તું હોગા હશરમે' હદ રોઝદારકા,
 તેરે શખખ ઉમલા હયે અપને મઝારકા.
 છુટા ખીજને હાય યે મોસમ બહારક;

કયું કનર અસ્કખાર હો ખુલખુલ ચમનકે ખીચ.
 બહલી અલમકી છાધ હયે ચરખે કોહનકે ખીચ. ૪
 તેરે સખખસે કોમ શયાતીન બંદ થે.
 દરવાઝે આશમાંતોપે રહમતકે થે ખુલે;
 અતખાકે નુર આતેથે સાયમકે વારતે.
 અખ કયું ન દીત હમારા તેરે હીજરસે જલે;
 મોઅમીન તેરે ફીરાકમે આંસુ બહાએગે.
 લાંખો તરહકે રંજો મુશીબત ઉઠાએગે.
 ફોજો અલમકા આજ જહાંમે તુઝુલ હયે.
 શાદી હયે દુર રંજ હરએકકો હુસુલ હયે.
 ગમગીં જો ઉસકે જાનેશે અપના રસુલ હયે.
 ઇસ વારતે કમાલ તખીયત મહુલ હયે.
 ચારખ દુઆયે મોઅમીનોંકી અખ કયુખહો.
 ઇસકા જમાલ પાક હમે ફીર હુસુલ હો.
 હમકો યહી રસુલ ખુદાસે મીલાએગા.
 દીદાર હમકો હશરમે હકકા દીખાએગા;
 ખેશક યહી અહાખે શકરસે બચાએગા.
 હુરોંકે હાય ખલકકે મેવે ખીલાએગાં;
 કાદાર રહેંગે જો વો મઝે ફીર ઉઠાએંગે.
 ઝોર મરગએ તો ખૈર પુરર અમાન જાએંગે. ૬

અલવીદાઅ.

આધ હયે રેન અખ શગકદર, અયમાહે રમઝાં અલવીદાઅ;
 ખીરયાં હયે પુરકતસે જીગર, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 આખોએ અખ આંસુ બહે. યે દરદ હમ કીસકો કહે,
 તુજ કારને રોતે રહેં, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 મુજ દીલમેં તેરા દરદ હયે તુજ કારને રૂખ ઝંદ હયે,
 તન લાગીરો દમ સરદ હયે, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 લાચાર ખે તદખીર હયે, હમ તુજખીના દીલગીર હયે,
 ભગતે કહેજે તીર હંચે અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 તમ કુચકા મારા તગલ. મુજપર પડા ગમકા જખલ.
 યે દુખ કહું કીસકે અગલ, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 સોના હુવા સંસાર અખ. બાકી રહે રાંન ચાર અખ:
 બેહોશ હો કેહતે હયે અખ, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 દીલ તુજખીના ગમનાક હયે. દામન ગરેખાં ચાક હયે.
 યે તન સોજલખલખાક હયે, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.

તન ખીચ હોરોની હોયે અય, આંખોમે નીત પાની હોયે અય;
 દીલમે પરોઝાની હોયે અય, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ,
 મુજ શર ઉપર ચે દુખાપડા, દીન રેન રોતાહું ખડા,
 કયા નીર આંખોસે મલક, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ,
 ગુલશનમને જો ગુલખુલાં, નાલશમને જુ મુકખીલાં;
 બેકલ હુજો સાહીબ, દીલાં, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 રોશન કયા તઘ મસજદાં, ખુશતર ખીજા મસનદાં;
 કુશ્માન પઢતે દાદોઝાં, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 કયા હોયે સખુરી તુજમને હકી હુઝુરી તુજમને,
 ગફલતમે દુરી તુજમને, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 ચારોં દેખો રમઝાનકો, પઢલે ખતમ કુરઆનકો;
 થી તાઝી દીલ જનકો અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 રોઝેસે મુખ પુરનુર હોયે તન કાહેલીસે દુર હોયે,
 દીલ સખરમે મઆમુર હોયે, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 ઉમ્મત બીતર બેજ તુજે દોઝખ અગન તુજસે ખુજે;
 તકવા હોયે તુજ ઉપર મુજે, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ,
 કયા થા મુંબારક માહે તું, સારે યરસરે શાદ તું.
 રખકી દીખાઈ રાહ તું, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 જન્નતમે ઉસકો ગોક હોયે, જીસ દીનમે તેરા શોદ હોયે,
 મુન કીર હોયે ઉસકો તોક હોયે, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 જીમગમ તેરા ખાયા નહી, જીરકો તેરી માયા નહી,
 રખકો ઉન્હે પાયા નહી, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 થા દીનકા તુજમે મઝા, તું હો જુદા દમસે ચકા,
 સખ મોઅમીના તુજપર ફીદા, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 તુ દીનકા અરકાનથા, તુંપર ફીદા દીલ જનથા;
 રખકા સોતું ફરમાનથા, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 તુ મોઅમીનોંકા તાજ હોયે, દીવાના દીલ તુજ પાજ હોયે;
 મોઅમીનકા તું મેઅરાજ હોયે અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 કયા શાન હોયે રમઝાનકી, રહમત દેખો સુખહાનકી;
 આફસોસ હોયે દીલ જનકી અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 તું આએગા અંદર જહાં, હમ હોવેંગે શાબદ કહાં,
 બીતર કબર થા જગ મહાં, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.
 હમ તુજ ખીના અખ તલજુકે, તેરી મોહબ્બતમે ગલે.
 જીને રહે તો ફીર માલે, અય માહે રમઝાં અલવીદાઅ.

ਟੁਮਕੋ ਖੁਦਾ ਭਾਵੇ ਅੰਗਰ, ਟੁਨਥਮੇਂ 'ਹਮ' 'ਹੋਵੇ' ਮਗਰ;
 ਟੁਮਪਰ ਕਰੇ ਕੁਰਆਂਗਰ, ਆਪ ਮਾਛੇ ਰਮਝਾਂ ਅਲਵੀਦਾਅ.
 ਦੀਵਾਕਾ ਮੇਰੇ ਸੁਨਤਾਮੇਂ ਤੁ, ਸੁਮਪਰ ਕਧਾ ਐਫਸਾਨੇਂ ਤੁ;
 ਨੀਨ ਟੀਲਕਾਂ ਮੇਫਸਾਨੇਂ ਤੁ, ਆਪ ਮਾਛੇ ਰਮਝਾਂ ਅਲਵੀਦਾਅ.
 ਰਾਝੇ ਜੋ ਫਾਥ ਨਾ ਖਰੇ, ਚੇਜ਼ਤਾ ਫ਼ਰਾਸਤ ਨਾ ਝਰੇ;
 ਧਾਨ ਛੇਛਰੇ ਵੇ ਰਾਝੇ, ਅਪ ਮਾਛੇ ਰਮਝਾਂ ਅਲਵੀਦਾਅ.
 ਆਪ ਮਾਛੇ ਗਾਸ਼ਾ ਅਯੋਯੋ, ਰਮਝਾਂ ਸੁਘਾਰਕ ਅਯੋਯੋ;
 ਜਨਕ ਨਸ਼ੀਬ ਵੇ ਆਯੋਯੋ, ਅਪ ਮਾਛੇ ਰਮਝਾਂ ਅਲਵੀਦਾਅ.
 'ਮੇਰੇ' ਮੇਰਾ ਸੋਝ ਹੋਏ, ਜਲਤਾ ਅਗਰ ਹਨੀਯ ਹੋਏ;
 ਸ਼ਕੀਨ ਮੁਝੇ ਧਾਮ ਰੋਜ਼ ਹੋਏ ਅਪ ਮਾਛੇ ਰਮਝਾਂ ਅਲਵੀਦਾਅ.
 ਨੇਤ ਘੀਯ ਹਧਰਾਨੀ ਰਹੇ ਅਪ ਮਾਛੇ ਰਮਝਾਂ ਅਲਵੀਦਾਅ,
 ਟਰੇ 'ਧਨੀਮੁਸਾਫ' ਛੁਛੇ, ਅਪ ਮਾਛੇ ਰਮਝਾਂ ਅਲਵੀਦਾਅ.

ਅਪ ਮਦ ਰਮਝਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼.

ਅਪ ਖੁਸ਼ੀ ਫੁਲੀ ਮੋਅਮੀਨੀਕਾ ਕਧਾ ਸੁਘਾਰਕ ਅਪ ਹੋਏ,
 ਰੋਝੇਯੀ ਨੀਥਾਨੇਂ ਦੀਵਾਕਾਨੇਂ ਘੋਰ ਸ਼ੇਰੀਕਾ ਸਾਗਾਨੇਂ ਹੋਏ;
 ਗਸਥਾਫ਼ ਹਰਯੋਕ ਅਯਾਫ਼ ਹੋਏ ਘੋਰ ਫ਼ਾਸ਼ੀਯੋ ਕੁਰਆਨੇਂ ਹੋਏ,
 ਦੁਰ ਸ਼ੇਰੀਕਾਨੇਂ ਹਮਸਥੀ ਧੁੰ ਹਕ ਤਰਕ਼ ਚਿਰਕਾਨੇਂ ਹੋਏ;
 ਧੁੰ ਸ਼ੀਵਾ ਚਲ ਮਾਛਪਰ ਘੋਰ ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਕੁਰਆਨੇਂ ਹੋਏ;
 ਧੁਨ ਭੰਡਾ ਹੋਏ ਘੋਰਕਸ਼ੇ ਸ਼ੀਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਮਝਾਨ ਹੋਏ. ੧
 ਫ਼ਰ ਅਧਾਧਾ ਵਧਾਯੋ ਘੋਰ ਸਾਥਕਾ ਮਾਛੇ ਰਸ਼ੀਫ਼,
 ਦੀਵਾ ਅਤੰਗੀਸਤੀ ਧੁਨਾਰਾ ਧਾਯਾ ਮਾਛੇ ਰਸ਼ੀਫ਼,
 ਸਾਧਾ ਧਾਧਾ ਅਧਾਧਾਧਾ ਮੇਫ਼ਰਧਾਨੀਕਾ ਸ਼ਰੀਫ਼,
 ਸਾਧੀਯੋ ਧਮਾਨੇਂ ਹੋਏ ਅਸਕਾ ਅਮਲ ਧਾਯੋ ਤਰੀਕ,
 ਧੁੰ ਸ਼ੀਵਾ ਚਲ ਮਾਛਪਰ ਘੋਰ ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਕੁਰਆਨੇਂ ਹੋਏ,
 ਧੁਨ ਭੰਡਾ ਹੋਏ ਘੋਰਕਸ਼ੇ ਸ਼ੀਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਮਝਾਨ ਹੋਏ. ੨
 ਅਪ ਕੇਧਾਧਾ ਮਗ਼ੀਰਾਨੇਂ ਅਪ ਮੋਅਮੀਨੀ ਮਾਛੇ ਸਾਗਾਨੇਂ,
 ਫ਼ੋਜ਼ ਫ਼ਾਸ਼ਰਕਾ ਪੀਕਾਵੇਂ ਫ਼ਾਸ਼ਰਮੇਂ ਘਰ ਘਰਕੇ ਅਮ;
 ਘੋਰ ਕਧਾ ਹੋਏ ਦੁਰ ਹਮਥੇਂ ਮਧਰਸੀਧਾਨਕਾ ਘਾਫ਼ੇ ਫ਼ਾਮ,
 ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਵਾ ਮੇਰੇ ਅਪ ਫ਼ੋਸਤਾਂ ਘਰਕੇ ਮੁਫ਼ਾਮ;
 ਧੁੰ ਸ਼ੀਵਾ ਚਲ ਮਾਛਪਰ ਘੋਰ ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਕੁਰਆਨੇਂ ਹੋਏ,
 ਧੁਨ ਭੰਡਾ ਹੋਏ ਘੋਰਕਸ਼ੇ ਸ਼ੀਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਮਝਾਨ ਹੋਏ. ੩
 ਵਧਾਧਾ ਕਧਾ ਹੋਏਗਾ ਵਧਾ ਧਾਧਾ ਹੋਏ ਘਾਫ਼ਕਾ ਸਾਥਕੇ,
 ਮਰਾਨ ਦੀਵਾਨੇਂ ਫ਼ੁਲੀ ਹੋਏ ਅਪ ਖੁਸ਼ੀਕੇ ਫ਼ਾਥਕੇ;

હયે જો દીલમેં ઓર રગબન મુસ્તફાઈ ચાલકે,
 અબ તો હયે ઈસનાદ હાસીલ હમકો હર હર ફાલકે;
 હું શીદા ઈસ માહપર ઓર દીલ મેરા ફૂરયાન હયે,
 ગુલ ઉઠા હયે ચોતરફશે શીર ખુશી રમઝાન હયે. ૪
 દો જહાંમે તુમ રખો અબ લાજ મેરી યા રસુલ,
 હરસ્મેં તુમ હો શીશી મોનીસ સો કયું હોવે મલુલ,
 દો મોહબ્બત આપ દુન્યાકા યે ગમ જાઉ મેં ભુલ,
 વાસ્તે માહે મુખારક મુજ દુઆ હોવે કુખુલ;
 હું શીદા ઈસ માહપર ઓર દીલ મેરા ફૂરયાન હયે,
 ગુલ ઉઠા હયે ચોતરફસે શીર ખુશી રમઝાન હયે. ૫

મદદ સરવરે અનામ અલૈંહીસ્સલાતો વસ્સલામ.

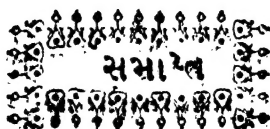
બડી હયે આરઝુ દીલમેં તુમહારી યા રસુલુલ્લાહ,
 લગા હયે ઇસ્ક અબ તુમહારા કારી યા રસુલુલ્લાહ;
 તુમહારા વીરહ હયે શબોરોઝ જારી યા રસુલુલ્લાહ,
 કબર દેખું તો જાવે બેકરારી યા રસુલુલ્લાહ,
 ખુદા હમ્મીદ બરલાવે હમારી યા રસુલુલ્લાહ. ૧
 ન જાગાં એક દીન શબકો ન કીતી હુંક શબેદારી,
 ગુનાહ બેહદ કીએ મંચેને ગુનાહકા બોજહ હયેમારી;
 ગુનાહ અપનેસે રોરો કશુ કીતી નહોં ઝારી,
 ન જાતુ કીસ તરહ બખશેગા મુજકો ખાલીક બારી,
 ઉમર મફલતમેં ખોયા હું મેં સારી યા રસુલુલ્લાહ. ૨
 ખયાનત હમશે હોતી હે યે ઓરોંકી અમાનતમેં,
 ન જાતુ કીસ તરહ બખશેગા મુજકો રબ કયામતમેં,
 સરાપા મરક હોતાહું ગુનાહોંકીએ શામતમેં;
 ગંવાકર ઝીંદગી બેઠા હું કરતાહું નદાનતમેં;
 ન મંચેને રાહ કુછ અપની સવારી યા રસુલુલ્લાહ. ૩
 મદીનેકી તરફ આનેકા દીલમેં શોક રખતાહું,
 વલે દરયા હયે આડે કયા કર આને ન સકતાહું;
 સવારી શીસબીલીલ્લાહ કોઇ મરકબકી તકતાહું,
 મંચે આનેકે લીએ દરયા કીનારે નીત બટકતાહું.
 તુમહારી રાહમેં ચાહતાહું યારી યા રસુલુલ્લાહ. ૪
 અવ્વલ ઝમઝમકે પાનીસે ગુનાહાં સબ મેરે ધોરક,
 તરફ રોઝે મુનવ્વરકે ચલુ દીલ જાંસે ખુશ હોકર;
 રસુલુલ્લાહકે રોઝેપર મેરા દીલ ઇસ તરેહ હોકર,
 કહુંગા આસ્તાનેપર પેશાની ધરકે રોરોકર,
 કરો મંઝીલ સબી આસાં હયે બારી યા રસુલુલ્લાહ. ૫
 યે દીલકી આરઝુ દીલમેં રહી જાતી હયે યા અહમદ,

હકીકત દીલકી નહી કીસસે કહી જાતી હયે યા અહમદ,
 ધસી ગમસે દોનુ અંખયા બહીજાતી હયે યા અહમદ,
 જુદાઈકી અમન અખ નહી સહી જાતી હયે યા અહમદ,
 બજુઝ દેખે નહી દીલકો કરારી યા રસુલુલ્લાહ. ૧૭
 મરીખ પરખીનકી તુમસે અરઝ હયે યા નખી સાહેબ,
 શુનાહોંકા બહોત હમમેં મરઝ હયે યા નખી સાહેબ;
 અમાનત સરહ પર હકકા કરઝ હયે યા નખી સાહેબ,
 હશરમેં તુમ સતી હમકો મરઝ હયે યા નખી સાહેબ;
 મદદ મહશરમેં તુમ કરયો હમારી યા રસુલુલ્લાહ. ૧૮

મૌતનામા.

હઝરત આદમ નખી નીચે ઝમીકે ચલખસે,
 તુહ કીશતીયાન આલમકે યહાંશે ચલખસે;
 યુસુફ યાકુબ ઈસમાઇલો ઈસહાકો ખલીલ.
 ઓર સુલેમાં આસમાની મેહરવાલે ચલખસે,
 હુદ ઓર ઈદરીસો યુનુસ શીસ અયુબો શુએબ
 દઅવતે ધસલામ કરકે ઠેરે ચદે ચલખસે
 આસમાંપર ધસા ઓર દાઉદો તુશા ખાકમેં,
 લેકે તૌરેતો ઝુપુર ઈબ્રાહ હકસે ચલખસે.
 વાસ્તે જીનકે ઝમીવ આસમાં પૈદા હુએ.
 જન્નતુલ ફીરદોશમેં વો હકકે પ્યારે ચલખસે.
 આહ બુબકરો ઉમર અફસોસ ઉસમાનો અલી,
 સીદકો અદલો હીદમેં ઇદમ અપના દીખાકે ચલખસે.
 હઝરતે ઐયદુન્નીસા બેટી રસુલુલ્લાહકી.
 તયબો તાહીર નખીકે દોનો બેટે ચલખસે,
 નુર ચરમેં મૈરતુજ દેનેસે ફુશ્મનકે ઝહેર,
 પી લીવા ઓર પારએ દીલ મુંહશે ઝાલે ચલ બશે.
 શાહે દરતે કરબલાલે ઝાલીમોંકે હાયશે,
 અખમે તીરો નેઝા વ શમશીર ખાકે ચલખસે,
 ખુહનીશ શાઇફ ઓર માલીકો હંબલ ઈમામ,
 ઈતીઝામે શરઆ કરકે દેકે ફતવે ચલ બશે.
 ગોસ આઝમ શેખ અબ્દુલ કાદીર એક ફખર,
 ઓર જાનાંદા શખલી આસા સખસ કીતને ચલખસે.
 કેસરો ફગપુરો જમ નોશે રવાનો કેકાબાદ,

કેસે કેસે શાહ હમ આલમમે આપે ચલખશે;
 યુસુફે શીરીનો ઉઠરા લેલીયો બલકીશને.
 ઉગર ભરકી આશરે કેવો તમાશે ચલખશે;
 વાગકે કેશો સુત્રમાંનો અમીખા કોહકન,
 આશકે કામીલ થે થે લાખામે અરુછે ચલખશે;
 અનવરી લે સઅદીવો બામી તીજામી અનસરી,
 સખકે સખ સુલતાન ઈકલીમે સુખનશે ચલખશે;
 થે જો લુકમા એર અરસ્તુ એર અફલા તુ હકીમ,
 કુછ ન હીકમત ઝીંઘીકી અપને શીએ ચલખશે;
 ખુઅલીસેલી હજારોં આપે દુન્યાએ તખાખ,
 મોતકી દાઝ કહીસે પાર ન લાખે ચલખશે;
 સાથ જીનકે થા ચલાંપર લશકરો ફોજો શીપાહ,
 બેકસોંસે કલ્લકે અંદર અકલે ચલખશે,
 એક સાઅતખી ન હયેરે જીનકા વઅદા આ ગયાં,
 દીલહીક દીલમે રહી અરમાન સારે ચલખશે,
 દેખનેહી દેખતે અકસર અઝીઝો આસના,
 તનદરશે ખુખ સુરત ચલતે ફીરતે ચલખશે.
 હાય કોઈબી ન પલટા એર ન બેજી કુછ ખખર,
 ચુપકે હોકે શહેરે ખામોશામે અપશે ચલખશે.
 ચલ ખસંગે એકદીન હમલી ઈશી સુરતશે આહ,
 જીસતરહ કરે અમીં થે લોગ અગલે ચલખશે.
 જયશે ચલ ખસના મયાં એરોંકા હમ કરતે રૂથે હાય.
 દોરત કલ હમકો કહે ગે આજ વેખી ચલખશે.
 ખાનએ અસલીમ ચલનેહી અરા તું ફીકર કર.
 ખોલ આંખે દેખ હલમી યાર કયશે ચલ ખશે.

ધસતેહાર! ધસતેહાર!! ધસતેહાર!!

પ્રિય મદદચાત

સૌકીનો ક્યાં હો! આધજો તશરીફ સાધજો આગને
ઈસનમી મજદબી ચુનીદા કીતાબે ઐર તુમહારે કીલપસંદ
કરૂ પ્યારી ક્યાનમે, ઐર ગુજરાતી કરફમે કપવામ
સાહેબોદા ખીલના મનકુર હો, વો કીમત દેકે પા બીજ
મવા લે ફકત.

નંદ કીતાબોડી તફસીલ.

અલ્લાહજીના નામ ૨૪ પુરા બહુવાલ	૪-૮-૦
દારનાને અમીર અમર	૨-૦-૦
હાતમતાબ	૦-૧૨-૦
સાહેબજીને સાદપત્રી અને રોશન કોહન	૦-૩-૦
જેઠા મોહમદ હનીફ	૦-૨-૦
સાહેબમનો કીરમો	૦-૩-૦
નાનની પદાન	૦-૧-૦
કવેલી મજલુ	૦-૧-૦
ખીખી મરીયમનો કીરમો	૦-૩-૦
હાથ મંગરોલીશાદનો કીરમો	૦-૩-૦
ખીલ્લી બીયારી	૦-૨-૦
જમાનોના બપોલમાં તયા પએમનબરોની શાનમાં				
વહાનનામુ ખીખી હાતમાલુ	૦-૧-૦
મોહમદ બાએ રમુલ	૦-૩-૦
મજલુએ ખુતાબના	૦-૧-૬
સકશતનામુ	૦-૧-૧
મજલુએ મદદચાત	૦-૪-૧
મજલુએ નામુકીયા	૦-૪-૧
તુરનામા	૦-૨-૧
જંગનામા મોહમદ હનીફ પાને દસમખત	૦-૧૦-૧
સખાવતનામુ હકરત અલીનું	૦-૧-૧
મજલુએ જોગીનામા મેહરમના	૦-૧-૧

બુકસેલર ગોડજીદરા મુજબંદ શાહ.

ભાવનગરવાળા.

ડે. રા. પુ. ચંદ્રી પે. ૧.

